

๕๒๒.๖  
ค ๑๔๒๗  
๖.๓

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ  
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตการศึกษา ๗

ปริญญาโท  
ของ  
เสาวนีย์ ศศิวิมล

๗๖ เศ.ช. ๒๕๓๕

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ตุลาคม ๒๕๒๘

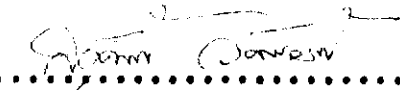
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177069

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณา  
ปัญหานี้นี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร  
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

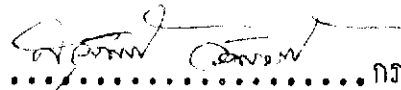
คณะกรรมการที่ปรึกษา

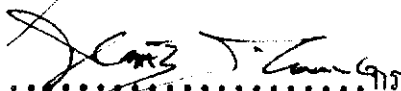
.....เสาวลักษณ์ รัตนไชย.....ประธาน

..........กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....เสาวลักษณ์ รัตนไชย.....ประธาน

..........กรรมการ

..........กรรมการ

## ประกาศกตุมการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้เพราะได้รับความช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ไข  
ข้อบกพร่องต่าง ๆ จากอาจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวัฒน์  
วิษณวงศ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทศัย ตันหยง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และ  
ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ.ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์กมลนาฏ มาลากุล อาจารย์เตือนใจ ปิ่นเกิด  
อาจารย์เทอดศักดิ์ จันทร์อรุณ และ อาจารย์วิมลภา ศศิวิมล แห่งวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม  
พิษณุโลก ที่ได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนและอาจารย์ใหญ่โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง  
ตลอดจนอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษทุกท่านในโรงเรียนดังกล่าว ที่ได้ความร่วมมือในการเก็บ  
รวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณพวงพยอม เจนพาณิชย์ ที่ได้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการโรเนียว  
และจัดเรียงเข้าเล่ม

ขอขอบคุณ คุณอรุณี พึ่งรุ่ง คุณสุรรัตน์ พันธุติ คุณศุภชัย ทัพพันธ์ และเพื่อน  
นิสิตปริญญาโท ที่มีส่วนช่วยเหลือ แนะนำ และให้กำลังใจ จนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วง  
ด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอเทอดพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่ และ น้องทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือ  
จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยสมบูรณ์

เสาวนีย์ ศศิวิมล

บทที่	หน้า
1 บทนำ .....	1
ภูมิหลัง .....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า .....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า .....	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า .....	6
คำนิยามศัพท์เฉพาะ .....	7
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า .....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง .....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐานในการอ่าน .....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการและสภาพการสอนภาษาอังกฤษที่ทักษะ การอ่าน .....	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน .....	28
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ .....	33
งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ..	37
งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการอ่าน .....	43
งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ...	44
งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน .....	48
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า .....	50
ประชากร .....	50
กลุ่มตัวอย่าง .....	50

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า .....	51
การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า .....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล .....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล .....	59
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล .....	60
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล .....	63
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล .....	63
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล .....	63
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ .....	111
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า .....	111
กลุ่มตัวอย่าง .....	111
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า .....	112
การเก็บรวบรวมข้อมูล .....	112
การวิเคราะห์ข้อมูล .....	112
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล .....	113
อภิปรายผล .....	119
ข้อเสนอแนะ .....	124
บรรณานุกรม .....	126
ภาคผนวก .....	136

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง .....	51
2 ตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 .....	54
3 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทดสอบ .....	66
4 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ .....	67
5 ค่าความเชื่อมั่น และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบ ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ .....	68
6 คะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบฉบับที่ 1 .....	69
7 คะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบฉบับที่ 2 .....	70
8 คะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบฉบับที่ 3 .....	71
9 คะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบฉบับที่ 4 .....	72
10 คะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบฉบับที่ 5 .....	73
11 คะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบฉบับที่ 6 .....	74
12 คะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบฉบับที่ 7 .....	75
13 คะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบฉบับที่ 8 .....	76
14 คะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบฉบับที่ 9 .....	77
15 คะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบฉบับที่ 10 .....	78
16 คะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบฉบับที่ 11 .....	79
17 คะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบฉบับที่ 12 .....	80
18 จำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด .....	81
19 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่ตอบแบบทดสอบ บทพหุร้องในฉบับที่ 1 .....	82
20 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ที่ตอบแบบทดสอบบทพหุร้องในฉบับที่ 1 .....	83

## บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แสดงกระบวนการของการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ..... 14
- 2 แสดงลำดับขั้นของการพัฒนาทักษะ ..... 36

### ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่สุดของคนที่ทำให้คนสามารถรู้ความต้องการของกันและกัน ความรู้ ความรู้สึก ความคิด อารมณ์ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ นั้นถ่ายทอดจากคนหนึ่งไปอีกคนหนึ่งได้ก็เพราะภาษา (มยุรี สุขวิวัฒน์ 2515 : 61) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้ โลกมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ และเทคโนโลยีในด้านการสื่อสารและคมนาคม ทำให้ประเทศต่าง ๆ ต้องมีการติดต่อระหว่างกัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องมีภาษากลาง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายระหว่างประเทศ ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางภาษาหนึ่งในองค์การสหประชาชาติ และยังเป็นภาษาสากล หรือภาษากลางของโลก ซึ่งมีผู้ใช้สื่อความหมายทางด้านความคิด ความเข้าใจมากเป็นอันดับที่สามในจำนวนภาษาที่ใช้กันอยู่ทั้งหมด (Delury. 1976 : 204) ประเทศต่าง ๆ จึงเปิดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกันอย่างแพร่หลาย ประเทศไทยก็ได้นำภาษาอังกฤษเข้ามาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 และมองเห็นความสำคัญในการบรรจุเอาไว้ในหลักสูตร ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นทักษะการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นประโยชน์มากที่สุด เพราะการอ่านเป็นทักษะที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนภาษานั้น ๆ (Kobayashi. 1975 : 188) ซึ่ง สตีเวนสัน ก็ได้กล่าวถึงประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษของเขาในประเทศอิหร่านว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญต่อตัวนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมากกว่าทักษะด้านอื่น และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้กับเนื้อหาอื่นได้ (Stevenson. 1973 : 10) นอกจากนี้ นักการศึกษา นักวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ก็ได้เห็นความสำคัญของการอ่าน ตลอดจนหาวิธีที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านควบคู่กันไปด้วย เพราะการอ่านถ้าไม่เข้าใจหรือจับใจความสำคัญในสิ่งที่อ่านไม่ได้ ก็ย่อมจะไม่ก่อประโยชน์อันใดเลย (กมลวัฒน์ คุรุฑแก้ว 2523 : 1) ซึ่ง ฮิลเครท ก็ได้กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านหรือเข้าใจ

เนื้อหาที่อ่านได้อย่างแจ่มแจ้ง เป็นสิ่งสำคัญในการนำไปสู่ความก้าวหน้า และผลสำเร็จในการเรียนของนักเรียน ฉะนั้นครูจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน พัฒนาการด้านการอ่านให้มากขึ้น (Hildreth. 1950 : 248) ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ความสำคัญในการอ่านเป็นทักษะที่นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนได้มาก ซึ่งจากการวิจัยของ Miriam พบว่า อัตราส่วนการเรียนการสอนในห้องเรียนวันหนึ่ง ๆ การอ่านใช้เวลาร้อยละ 36 การพูดใช้เวลาร้อยละ 25 การฟังใช้เวลาร้อยละ 22 และการเขียนใช้เวลาร้อยละ 17 จะเห็นว่าใช้เวลาในการอ่านมากที่สุด (Miriam. 1950 : 623) แต่ปรากฏว่าคนไทยที่อ่านหนังสือไม่ออกยังมีจำนวนมาก แม้จะเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแล้วก็ตาม และการอ่านภาษาอังกฤษ ก็พบว่าคนไทยอ่านได้จำนวนน้อยมาก ความรู้ที่คนในโลกค้นคว้าได้ใหม่มีมากมายเหลือเกิน ฉะนั้นผู้ที่อ่านหนังสือภาษาอังกฤษไม่ได้ ก็ต้องล้าหลังอยู่เรื่อยไป (บุญเหลือ กฤษณ, ม.ล. ม.ป.ป. : 81)

ด้วยเหตุที่ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่มีรูปแบบและโครงสร้างต่างจากภาษาไทยมาก เมื่อมีการเรียนการสอนย่อมเกิดปัญหา จากการวิจัยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยครูในภาคต่าง ๆ ของประเทศ พบว่า ความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ไม่เป็นที่น่าพอใจ (กุสุมา สุขเกษม 2523 : 66) สำหรับในระดับประถมศึกษานั้น จากการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรีที่อยู่ภายใต้โครงการโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตรระดับประถม ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับพอใช้ แต่ทักษะการเขียนและการอ่านเพื่อความเข้าใจ อยู่ในระดับต่ำมาก (กันยา ถิรโพธิ์ 2526 : 65) นอกจากนี้ยังพบปัญหา เช่น เด็กจำสระ พยัญชนะ ภาษาอังกฤษไม่ได้ ซึ่งมีสาเหตุมาจากเด็กขาดการฝึกความพร้อมก่อนการเรียน ขาดการฝึกฝนให้รู้จักตัวอักษร เสียงของตัวอักษร เด็กอ่านออกเสียงผิด เพราะชอบนำเอาเสียงพยัญชนะในภาษาไทยมาเทียบประกอบเวลาอ่าน จึงทำให้ออกเสียงผิด เด็กอ่านหนังสือช้า จำคำศัพท์ไม่ได้ สืบเนื่องจากขณะที่อ่านออกเสียง เด็กจะอ่านทีละคำไม่ติดต่อกัน ทำให้จังหวะการอ่านไม่ราบรื่น มีการอ่านย้อนกลับบ่อย ๆ สาเหตุเนื่องมาจากเด็กขาดทักษะเบื้องต้นในการอ่าน คือ ทักษะการรู้จักคำ เด็กจึงรับรู้และจดจำคำไม่ได้ (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และ เพ็ญศรี รังสิยาภูล 2526 : 149) ปัญหาดังกล่าวนี้นับเป็นบ่อเกิดของความ

ล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษในระยะเริ่มเรียน อันส่งผลต่อการมีทัศนคติที่ไม่ดีอีกด้วย

ประสิทธิภาพในการอ่านภาษาอังกฤษขึ้นอยู่กับ การวางพื้นฐานโดยเฉพาะในระยะเริ่มเรียน หรือระดับประถม เพราะเมื่อเด็กเริ่มเรียนโดยไม่รู้จักรากก่อน เด็กจะต้องแปลสัญลักษณ์ตัว เขียนออกมาโดยที่ไม่มีสัญลักษณ์ภาษาพูดเป็นเครื่องช่วย การอ่านจึงเป็นงานที่ค่อนข้างยาก เพราะต้องอาศัยส่วนประกอบในการ เชื่อมโยงของสัญลักษณ์ทางเสียงชุดใหม่ การจับลำดับคำ การใช้คำศัพท์ชุดใหม่ และต้องนำความหมายที่เขาได้รับจากประสบการณ์เดิมมาใช้ในภาษาอังกฤษด้วย และคนโดยทั่วไป มักจะคิดว่าเด็กจะเริ่มอ่านภาษาอังกฤษได้เมื่อเริ่มเรียน แต่ตามความเป็นจริงแล้ว เด็กจะเริ่มอ่านได้ก็ต่อเมื่อเขามีความพร้อมในการอ่าน ความสนใจในการอ่าน และการฝึกทักษะในการฟัง การพูด การเพ่งจำแนกทาง จักษุภาพ การรู้เนะ การจำตัวอักษร ทักษะการรู้ความหมายของคำ และทักษะการบ่งชี้ความ เหมือนกัน เป็นต้น (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยาภกุล 2526 : 58) นอกจากนี้ ทักษะบางอย่างของการอ่านจะเป็นพื้นฐานของการอ่านขั้นต่อไป การเรียนภาษาอังกฤษ จำเป็นต้องฝึกทักษะในแต่ละระดับ เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดปัญหาด้านการพูด และการเขียน ที่เข้ากันไม่ได้ กล่าวโดยสรุป เด็กที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา ควรจะได้ฝึก ทักษะที่จำเป็น ตามลำดับขั้นต่อไปนี้

#### 1. ทักษะในการรับรู้ (Perception Skills) ได้แก่

- 1.1 การมองเห็นรูปคำ
- 1.2 การมองเห็นตัวอักษรตัวใหญ่ และตัวเล็ก
- 1.3 การได้ยินเสียง
- 1.4 การรู้จัก และจำจังหวะของเสียงในประโยค
- 1.5 ความสามารถที่จะกวาดสายตาด้านซ้ายไปขวา และกวาดสายตาด้านกลับได้

อย่างรวดเร็ว

#### 2. ทักษะการเข้าใจความหมาย (Comprehension Skills) ได้แก่

- 2.1 เที่ยบคำกับรูปภาพได้
- 2.2 สัมพันธ์ความหมายเข้ากับตัวหนังสือได้
- 2.3 เข้าใจความหมายในรูปประโยค

3. ทักษะในการรับรู้ และจดจำคำได้ (Word Recognition Skills)

3.1 การสร้างประโยคต่าง ๆ โดยใช้คำที่เด็กเห็นมาแล้ว

3.2 ใ้หาคำศัพท์ที่เกยรู้จักจากกลุ่มคำแบ่ง ๆ

4. ทักษะในการอ่านออกเสียง (Oral Reading Skills) ได้แก่

4.1 กวาดสายตาให้เร็วกว่าการออกเสียง

4.2 ออกเสียงให้ชัดเจน

หรือกล่าวโดยสรุป ทักษะในการอ่านของเด็กในระดับประถมศึกษาปีที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ควรมีทักษะใหญ่ ๆ 2 ประการ คือ

1. ทักษะของการรับรู้ และจดจำคำ (The skill of word recognition)

2. ทักษะของความเข้าใจ หรือการเก็บความหมายของคำ หรือกลุ่มคำที่จดจำได้

(The skill of understanding or gaining meaning from words and groups of words recognized) (อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล 2526 : 95 - 98)

การเรียนรู้ถึงทักษะดังกล่าว ย่อมขึ้นอยู่กับການอ่านเป็นประการสำคัญ แต่การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ผลเท่าที่ควร เป็นเพราะขาดเหตุจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการพูดและการเขียนในชีวิตประจำวัน และโอกาสที่นักเรียนจะสามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษมาใช้ในชีวิตจริง และพัฒนาทักษะต่อไปได้ด้วยตนเองหลังจากจบการศึกษาแล้วก็คือ การอ่าน เพราะนักเรียนจะพบข้อความที่เป็นภาษาอังกฤษอยู่มาก ฉะนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่น่าจะได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรก (จรรยา วงศ์สายัณห์ 2514 : 47) และการที่จะทราบถึงพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนนั้น ครูและผู้ปกครองควรสนใจความก้าวหน้าในการอ่านของเด็กมากกว่าทักษะอย่างอื่น เพราะเป็นสิ่งที่ยอมรับกันว่า ความสำเร็จในการเรียนของเด็กจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน และการที่ครูจะทราบพัฒนาการด้านนี้ ต้องมีการประเมินผล ความเข้าใจในการอ่าน เพื่อศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน และเป็นแนวทางที่จะช่วยแก้ปัญหา และข้อบกพร่องของนักเรียนได้ทันที (Hildreth. 1950 : 248) และนักจิตวิทยาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จ หรือความล้มเหลวทางการเรียนของนักเรียน จึงถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญที่จะค้นหาความรู้ที่จะตอบปัญหาเหล่านี้ และพร้อมที่จะนำผลที่ได้ไปช่วยปรับปรุง หรือป้องกันปัญหาที่มีผลต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อ

ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด (Khan. 1969 : 216)

ฉะนั้น การศึกษาว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพียงใด และ มีข้อบกพร่องอย่างไร จึงต้องพิจารณาถึงผลสัมฤทธิ์ เพราะเงื่อนไขถึงข้อดี และข้อบกพร่อง ของความสามารถของนักเรียน และคว่านักเรียนสามารถบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการสอนได้ มากน้อยเพียงใด ตลอดจนเป็นการประเวจประสิทธิภาพของการสอนของตัวครูเองด้วย (Harris. 1972 : 325) นอกจากนี้ การมีทัศนคติที่ดีจะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียน ได้ดี ซึ่งจากการศึกษาของ สุรางค์ จันทรเอม (สุรางค์ จันทรเอม 2518 : 101) ก็พบว่า ทัศนคติต่อการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านด้วย ผู้วิจัยจึงมองเห็น ความสำคัญในการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ ทัศนคติ และเพื่อต้องการศึกษาว่าโรงเรียนที่มีความ พร้อมในการเรียนอย่างโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งจัดภาษา อังกฤษไว้เป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตร ที่เปิดให้นักเรียนเรียน จะมีปัญหา ความต้องการ ผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่าน ตลอดจนทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร และการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และทัศนคติต่อวิชาภาษา อังกฤษ จะเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การสร้างสื่อการเรียนด้านการอ่าน การผลิตตำรา เอกสารการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนการประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ ใ้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

#### ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับประถมศึกษา ตอนปลาย ในเขตการศึกษา 7
2. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องของนักเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ตอนปลาย ในเขตการศึกษา 7
3. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียน ระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 7 ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ตอนปลายระหว่างโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด กับโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัดใน

## เขตการศึกษา 7

5. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายระหว่างโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด กับโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 7

### ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะช่วยให้ผู้สอนทราบระดับความยากง่ายของทักษะการอ่านในแต่ละด้าน และข้อบกพร่องในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการวัด และประเมินผล เพื่อการสอนซ่อมเสริมต่อไป
3. เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสื่อการเรียนในด้านการอ่านให้เหมาะสมกับทัศนคติ และความต้องการของนักเรียน
4. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียน โดยคำนึงถึงการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ อันจะเป็นการปูพื้นฐานไปสู่ทักษะขั้นสูงต่อไป

### ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

#### 1. ประชากร

นักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2527 เป็นโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ที่มีขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา 7 จำนวน 16 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 1,017 คน

#### 2. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2527 เป็นโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา 7 จำนวน 16 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 506 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. เนื้อหา การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษครั้งนี้ ยึดถือเนื้อหาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ซึ่งใช้หนังสือ English Is Fun เล่ม 1 - 4 ตามหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 เป็นหลัก

4. ตัวแปรที่ศึกษา คือ ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

#### คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการรับรู้จดจำคำ และเข้าใจหรือรู้ความหมายของคำที่อ่านได้ ตลอดจนความสามารถในการเก็บใจความสำคัญซึ่งความเข้าใจในการอ่านต้องอาศัยองค์ประกอบ 12 ด้าน ได้แก่ การจำตัวอักษร เสียงต้น การจำเป็นคำ คำประสม เสียงที่เกิดจากการผสมพยัญชนะ เสียงท้าย การผสมคำ สัมผัสคำ สระ การสะกดคำ การเดาคำโดยอาศัยคำที่ได้เป็นสื่อ และความเข้าใจในการอ่าน

2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การเก็บรวบรวมคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ แล้วนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์ผู้วิจัยตั้งขึ้น คือ ถ้านักเรียนทำแบบทดสอบได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษค่อนข้างดี

3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยยึดเนื้อหาของหลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ซึ่งใช้หนังสือ English Is Fun เล่ม 1 - 4 และยึดแนวการสร้างแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษของโดเรน (Doren. 1956 : 2) รวมทั้งสิ้น 12 ฉบับ ดังนี้

1. การจำตัวอักษร (Letter Recognition)
2. เสียงต้น (Beginning Sounds)
3. การจำเป็นคำ (Whole Word Recognition)
4. คำประสม (Words Within Words)

5. เสียงที่เกิดจากการผสมพยัญชนะ (Speech Consonants)
6. เสียงท้าย (Ending Sounds)
7. การผสมคำ (Blending)
8. สัมผัสคำ (Rhyming)
9. สระ (Vowels)
10. การสะกดคำ (Spelling)
11. การเดาคำโดยอาศัยคำที่ให้เป็นสื่อ (Discriminate Guessing)
12. ความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension)

4. เกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านได้ตั้งแต่ร้อยละ 60 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่พิจารณาจากการที่นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านหรือไม่นั้นไม่ควรตัดสินจากเกณฑ์ข้อผ่าน และที่ไม่ตั้งเกณฑ์ไว้สูงเกินร้อยละ 70 - 80 เพราะนักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษมาเพียง 2 ปีเท่านั้น ซึ่งยังรู้คำศัพท์และโครงสร้างในวงจำกัด (วิชาการ, กรม 2523 : 324)

5. ขอบกพร่องในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ข้อผิดในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจำตัวอักษร เสียงสั้น การจำเป็นคำ คำประสม เสียงที่เกิดจากการผสมพยัญชนะ เสียงท้าย การผสมคำ สัมผัสคำ สระ การสะกดคำ การเดาคำโดยอาศัยคำที่ให้เป็นสื่อ และความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งการวัดขอบกพร่องดังกล่าวนี้วัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ

6. การศึกษาขอบกพร่องในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลขอบกพร่องในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 6 ในเขตการศึกษา 7 โดยคิดคะแนนขอบกพร่องเป็นร้อยละ แล้วนำคะแนนมาเรียงลำดับ ขอบกพร่องจากมากไปหาน้อย ความข้อทดสอบแต่ละด้าน

7. ทักษะคิด หมายถึง ท่าที ความคิดเห็น ความรู้เกี่ยวกับเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายหลังจากที่บุคคลได้ประสบในสิ่งนั้น พฤติกรรมที่แสดงเข้ามี อาจจะไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสังเกตและวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น

โดยการแสดงออกให้เห็นได้ในลักษณะความเชื่อ ท่าทาง การคิดเห็น ซึ่งอาจแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

7.1 ที่ทัศนคติเชิงนิมมาน เป็นการแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ ไม่สับสน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ เป็นต้น

7.2 ที่ทัศนคติเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงข้ามกับทัศนคติเชิงนิมมาน เช่น ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย เป็นต้น

7.3 ที่ทัศนคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะที่ไม่เป็นทั้งทัศนคติเชิงนิมมาน และนิเสธ ไม่แสดงออกทางใดทางหนึ่ง เช่น รู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับเกลียดหรือชอบ เป็นต้น

ในการศึกษาเรื่องทัศนคติครั้งนี้ มุ่งพิจารณาถึงทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการวัดในเรื่องความพอใจ หรือเบื่อหน่ายอันเป็นความรู้สึกที่มีต่อวิชาดังกล่าว

8. แบบทดสอบวัดทัศนคติ หมายถึง แบบทดสอบที่เกี่ยวกับความคิดเห็น หรือ ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยยึดแนวการสร้างตามวิธีการของ Likert และปรับปรุงจากแบบสอบถามวัดทัศนคติของ อิศรา สารองาม (อิสรา สารองาม 2525 : 58) โดยแบ่งเป็นตอน ๆ คือ ความสนใจ ประโยชน์ ความเข้าใจ ความยากง่าย กิจกรรม และการไม่หาความรู้

9. การศึกษาทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การเก็บรวบรวมคะแนนจากแบบทดสอบวัดทัศนคติ แล้วนำมาตรวจตีค่าเป็นคะแนน เช่น ถ้าข้อความเชิงนิมมาน นักเรียนเลือกตอบเชิงนิมมาน เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 4 คะแนน เห็นด้วยให้ 3 คะแนน ไม่เห็นด้วยให้ 2 คะแนน และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน

10. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2527 ในเขตการศึกษา 7

11. เขตการศึกษา 7 หมายถึง ที่ตั้งในเขตจังหวัด ๖ จังหวัด คือ นครสวรรค์ พิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์ พิจิตร เพชรบูรณ์ ตาก และกำแพงเพชร

12. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษา ที่มีขนาดใหญ่ สังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ซึ่งมีจำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ยกับโรงเรียนอนุบาล และ

โรงเรียนดังกล่าวตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองของจังหวัดด้วย

13. โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 360 คนขึ้นไป (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2526 : 18)

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด กับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดการประถมศึกษาจังหวัด แตกต่างกัน
2. ทักษะการตีความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด กับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดการประถมศึกษาจังหวัด แตกต่างกัน

## เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย โดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่าน
  - 1.1 ความหมายของการอ่าน
  - 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
  - 1.3 ทักษะการอ่าน
  - 1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อนิสัยการอ่าน
  - 1.5 องค์ประกอบสำคัญในการอ่าน
2. หลักการและสภาพการสอนภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน
3. การวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน
4. ทักษะคิดในการอ่าน
  - 4.1 ความหมายของทักษะคิด
  - 4.2 องค์ประกอบของทักษะคิด
  - 4.3 การพัฒนาทักษะคิด
  - 4.4 การสร้างเสริมทักษะคิดต่อการอ่าน
5. งานวิจัยต่างประเทศ
  - 5.1 งานวิจัยด้านการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
  - 5.2 งานวิจัยด้านทักษะคิดในการอ่าน
6. งานวิจัยภายในประเทศ
  - 6.1 งานวิจัยด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
  - 6.2 งานวิจัยด้านทักษะคิดต่อการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

## 1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่าน

ในสภาพแวดล้อมเช่นในประเทศไทยนี้ ทักษะทางภาษาอังกฤษทำให้ประโยชน์แก่ผู้เขียนมากที่สุดคือ การอ่าน เพราะในชีวิตประจำวันผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเกือบจะไม่มีโอกาสพูดหรือเขียนเลย นอกจากในห้องเรียนเท่านั้น ในสมัยก่อนคนเข้าใจว่าการอ่านเป็นทักษะที่เกี่ยวกับกลไกของการใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ บางคนคิดว่า การอ่าน เป็นแต่เพียงการออกเสียงคำพูดที่เป็นตัวหนังสือเท่านั้น ไม่ได้คำนึงถึงความเข้าใจ ความหมายของคำที่อ่าน และบางคนก็ทักท้วงเอาว่า คนที่อ่านออกเสียงได้ดี ก็จะอ่านในใจได้ดีตามไปด้วย ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว เดอชองค์ (Dechant. 1970 : 15) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนมาก เพราะเรารู้ว่า การอ่านที่ได้ผลดีต้องอาศัยการทำงานของสมองในขั้นสูงทุกอย่าง นั่นคือ

1. การนึกย้อนกลับ (Recall)
2. การหาเหตุผล (Reasoning)
3. การประเมินผล (Evaluation)
4. การใช้จินตนาการ (Imagination)
5. การจัดรวบรวมให้เป็นหมวดหมู่ (Organizing)
6. การนำไปใช้ (Applying)
7. การแก้ปัญหา (Problem solving)

ทั้ง 7 ประการดังกล่าวนี้ เป็นขบวนการทำงานของสมองที่สัมพันธ์กับการอ่าน แต่มีให้หมายความว่าการอ่านทุกครั้งจะต้องมีขบวนการทั้ง 7 ประการนี้ ทั้งสิ้นแล้วแต่เนื้อหาที่เราได้อ่านว่าอยู่ในระดับใด อย่างไรก็ดี การสอนอ่านให้เด็กในระยะเริ่มเรียน เราต้องสอนให้เด็กรู้จักคิดให้ถูกต้องด้วย

### 1.1 ความหมายของการอ่าน

สเตรง และคณะ (Strang and others. 1961 : 3) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านมิได้หมายถึงการมองเห็นคำ การออกเสียงคำ และการจำความหมายของคำโดด ๆ ใดเท่านั้น แต่ยังหมายถึง การต้องใช้ความคิด ความรู้สึกและจินตนาการอีกด้วย

เมื่อเวลาอ่านที่ดี ต้องมีจุดมุ่งหมาย ผู้อ่านจะต้องรู้ว่าเขาทำสิ่งอะไร อ่านทำไม และอ่านอย่างไร

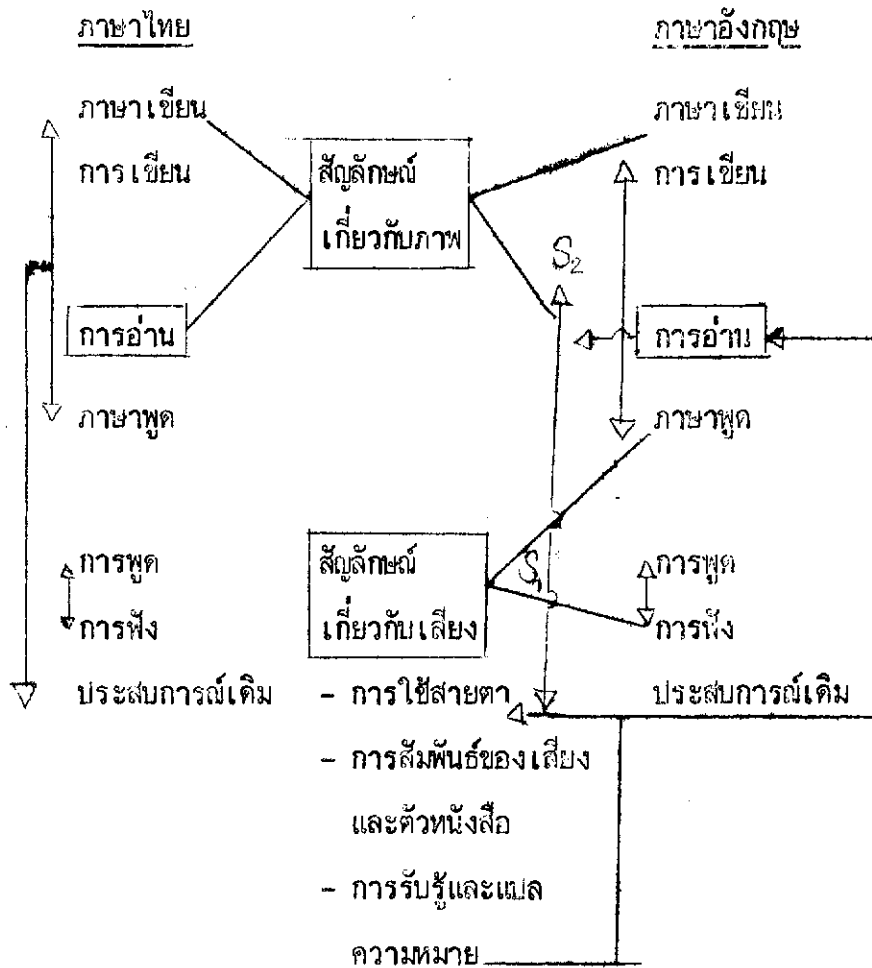
กู๊ดแมน (Goodman. 1967 : 126) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่มีขอบเขตนาน บรรดากลบด้วยความถูกต้อง รายละเอียด เป็นความเข้าใจที่เป็นไปตามลำดับขั้น และยังรวมถึงการพิจารณาตัวอักษร คำ การสะกดคำ และหน่วยของภาษาที่กว้างออกไป

เดอชองส์ (Dechant. 1970 : 3) กล่าวว่า การอ่านเป็นการทำปฏิกริยาระหว่างการมองเห็นกับองค์ประกอบในการแปลความหมาย โดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษรจากซ้ายไปขวา แล้วหยุดทำความเข้าใจคำ แล้วรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด (Thought Unit) ผู้อ่านจะตีความหมายสิ่งที่เขารอ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อประมวลเข้าไปเป็นความคิด การทบทวนพิจารณา และการสรุปความเห็น ซึ่งความคิดนี้ตรงกับความคิดเห็นของมอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 19) ได้ให้ความเห็นว่า การอ่านเป็นการจำสัญลักษณ์ หรือเขียนสัญลักษณ์เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อ่านนึกถึงความหมายของคำ ซึ่งผู้อ่านได้รับรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ความหมายใหม่จะเกิดขึ้นจากการผสมผสานของสิ่งที่ผู้อ่านมีอยู่หรืออาจจะกล่าวให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นว่า การอ่านคือ การที่ผู้อ่านทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบผู้อ่านสามารถตีความหรือประเมินค่าจากความหมายที่อ่านนั้นได้

สำหรับ สเปนซ์ และสเปนซ์ (Spache, George D. and Evelyn B. Spache. 1969 : 3 - 44) ได้กล่าวถึง การอ่านในรูปของกระบวนการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเป็นการพัฒนาทักษะ
2. การอ่านเป็นกิจกรรมทางสายตา
3. การอ่านเป็นกิจกรรมในการรับรู้
4. การอ่านเป็นการสะท้อนถึงพื้นฐานทางวัฒนธรรม
5. การอ่านเป็นกระบวนการของความคิด
6. การอ่านเป็นกระบวนการแห่งความรู้
7. การอ่านเป็นการ เรียนรู้ที่สัมพันธ์กัน

จากที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า การอ่านนั้นเป็นเรื่องที่ซับซ้อน ซึ่งดำเนินไปเป็นกระบวนการ และเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ซึ่งอาศัยความสามารถที่นอกเหนือไปจากการมองเห็นคำ หมายความว่า และแปลสัญลักษณ์ได้ คือ ต้องอาศัยความนึก ความรู้สึก จินตนาการ ตลอดจนประสบการณ์มาผสมผสานกัน จึงจะนับว่าเป็นการอ่านที่สมบูรณ์หรือถ้าจะสรุปกระบวนการของการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ควรจะเป็นไปตามเส้นทาง ดังต่อไปนี้



ภาพประกอบ 1 แสดงกระบวนการของการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

จากภาพประกอบ 1 แสดงถึงการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ต้องเริ่มจากทักษะการฟังซึ่งเป็นการรับรู้ และแปลความหมายขั้นต้น แล้วจึงมีทักษะการพูดซึ่งแสดงออกถึงการส่งความหมายออกไป ทักษะทั้งสองนี้เป็นภาษาพูด อาศัยสัญลักษณ์เกี่ยวกับเสียง

(Auditory symbols) ต่อจากนั้นก็เป็นที่กระทำการเขียนและการอ่าน . ซึ่งเป็นที่สัญลักษณ์ (Visual symbols) ที่กระทั้ง 4 ของภาษาเดิมนี้ มิได้มาจาก การรับรู้ความรู้สึก (Sensation) การสำเนียง หรือเกิดความเข้าใจ (Percepts) ความตีความยอด (Concepts) จินตนาการ (Imagery) สัญลักษณ์ (Symbols) เสียง (Sound) เครื่องหมาย (Signs) สัญญาณ (Signals) ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้เห็นและการทางภาษาเดิม ดังกล่าว เมื่อมาเรียนภาษาที่สอง เขาก็มีพื้นฐานทางประสบการณ์ในด้าน การรับรู้ความรู้สึก ความเข้าใจ ความตีความยอด ภาพพจน์ และสัญลักษณ์ ที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาใหม่ได้ (Thonis, Eleanor Wall. 1970 : 249)

## 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่าน เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา และ ประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ของแต่ละคน ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้ว ไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่าน ก็อาจกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น และยังทำให้เสีย เวลาไปโดยเปล่าประโยชน์อีกด้วย

เซฟเฟอร์ด (Shepherd. 1973 : 79) ได้สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้ความคิด ติดตามข้อความที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ผู้อ่านจะต้อง เข้าใจภาษาของผู้เขียน และตีความหมายให้ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียน

ชวาล แพร์ตกุล (ชวาล แพร์ตกุล 2516 : 228 -- 245) ได้กล่าวว่า ขบวนการที่จะสร้างความเข้าใจนั้น จะต้องเริ่มตัดแปลงของใหม่ที่ตนเพิ่งเคยประสบใหม่ให้เป็นรูป หรือโครงสร้างใหม่ที่คล้าย ๆ กับของเดิมที่ตนเคยรู้และพยายามให้มีความหมายต่อ ตนเองมากขึ้นกว่าเดิมอีกด้วย ฉะนั้นความเข้าใจ ก็คือ ความสามารถในการตัดแปลง แล้ว แปลและย่อรวมกัน ซึ่งพฤติกรรมของความเข้าใจเป็นพื้นฐานสำคัญของปัญญา สามารถแสดง ออกด้วยพฤติกรรม 3 ประการ คือ

1. การแปลความ (Translation) หมายถึง การแปลเรื่องราวเดิมเป็น คำใหม่ หรือแบบใหม่ การแปลความแบ่งได้ 3 ประการ คือ

- 1.1 แปลจากระดับหนึ่งไปสู่ระดับหนึ่ง
- 1.2 แปลสัญลักษณ์หรือเครื่องหมาย

### 1.3 แปลถอดความจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง

2. การตีความ (Interpretation) คือการเก็บ เอาความคิดมาบันทึกใหม่ เรียบเรียงใหม่ หรือมองเรื่องราวในแง่ใหม่ ค้นหาเปรียบเทียบ ทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อยในเรื่องนั้น ๆ

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ การขยายความคิดให้กว้างขวาง อธิกรหรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่มีอยู่ใน เรื่องนั้น ๆ

ฉะนั้นการที่จะได้ประโยชน์จากการอ่านอย่างแท้จริงนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความซาบซึ้งในการอ่าน แต่การที่จะเกิดความซาบซึ้ง หวังอาศัยความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วย และถ้าผู้อ่านอ่านเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเข้าใจ จะทำให้ประสบผลสำเร็จในการอ่าน เพราะความเข้าใจทำให้รวบรวมความคิดในสิ่งที่อ่านได้ ฉะนั้นในการสอนอ่าน จึงควรรีให้ความสำคัญในด้านการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านไว้ให้มาก

### 1.3 ทักษะการอ่าน

ทักษะการอ่านเป็นเรื่องของการอ่านกับความคิดที่สัมพันธ์กัน จึงยากที่จะระบุทักษะการอ่านให้แน่นอนได้ แต่ รีฟส์ (Reeves, Ruth. 1966 : 33) ก็ได้กล่าวถึง ทักษะการอ่านที่เป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนาไว้ 5 ประการ คือ

1. การรู้จักคำ (Skills in word recognition)
2. การรู้จักใจความสำคัญ (Recognition the central idea)
3. การลำดับเหตุการณ์และความคิด (Following a sequence of events or ideas)
4. การรู้จักรายละเอียดที่สนับสนุนใจความ (Noting supporting details)
5. การทำนายผลที่จะเกิดขึ้น หรือการสรุปความ (Predicting outcomes or drawing conclusions)

ทักษะการอ่านจะต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ โรบินสัน (Robinson, Helen M. 1968 : 48) บุคคลที่อ่านว่าเป็นทักษะหนึ่งที่จะก่อให้เกิดทักษะด้านต่าง ๆ มาใช้ขณะอ่านทักษะต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นห่วงระอบที่สำคัญทุกระดับ กล่าวคือ

1. ทักษะในการรู้จักคำต่าง ๆ (Word preception) รวมถึง Word recognition skills และ Word meanings
2. ทักษะความเข้าใจ การจับใจความได้ถูกต้องรวมถึง Literal meanings และ Applied meanings
3. ทักษะในการตอบตนเองประเมินผลตามความคิดที่ผู้เขียนนำมาแสดงไว้ (Reaction to read evaluation of ideas) ซึ่งประกอบด้วย Intellectual judgment และ Emotional responses
4. ทักษะในการรับและหล่อหลอมความคิดใหม่ และความคิดเก่า (Assimilation) นอกจากนี้ วอลเล็ท ได้แบ่งพฤติกรรมการอ่านเป็น 5 ระดับ (Vallette, Rebecca M. 1977 : 161)

1. ระดับทักษะทางกลไก คือ การที่นักเรียนสะกดคำ บอกความเหมือนและความแตกต่างของคำได้ แต่ยังไม่เข้าใจในสิ่งนั้น ๆ เช่น

- เห็นความแตกต่างระหว่างอักษร เช่น g กับ q
- เห็นความแตกต่างระหว่างคำ เช่น wall hell

2. ระดับความรู้ เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในระดับ การจำได้ (Recognition) คือ ระดับที่นักเรียนสามารถเข้าใจคำ หรือข้อความที่พบเห็นบ่อย ๆ เช่น

- เลือกคำได้สอดคล้องกับเสียงที่ได้ยิน หรือภาพ
- จับคู่ความหมายของคำ

3. ระดับการถ่ายโอน พฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับความคิด (Reception) คือ ระดับที่นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของเรื่องราวใหม่ ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้าง และศัพท์ที่เรียนแล้ว

- แปลประโยคเป็นภาษาแม่ได้
- บอกได้ว่า ประโยคใดที่อ่านนั้นถูกหรือผิด

4. ระดับสื่อสาร พฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นในระดับนี้ อยู่ในระดับของความเข้าใจ (Comprehension) คือ ความสามารถในการอ่านเรื่องราวที่มีโครงสร้าง และศัพท์ใหม่ ๆ ได้เข้าใจ

5. ระดับวิเคราะห์ คือ นักเรียนสามารถวิจารณ์เรื่องที่อ่าน ทั้งแง่การใช้ภาษา (Expression) และลีลา (Style) ของผู้เขียนได้

#### 1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อนิสัยการอ่าน

บุบล บุญชู (บุบล บุญชู 2524 : 13) ให้ความกระจ่างถึงอิทธิพลที่ส่งผลต่อการอ่าน มีดังนี้

1. ครูผู้สอนภาษาส่วนมาก ไม่ได้รับการฝึกฝนด้านการอ่านมาโดยเฉพาะ การสอนจึงเป็นไปอย่างสะเปะสะปะ ขาดการวางแผนในการสอนที่ดี และเหมาะกับผู้เรียน เด็กที่เคียดแค้นและเป็นผู้ใหญ่ จึงส่วนแต่เป็นผู้ที่มีปัญหาในการอ่านคิดแล้วหั่งสิ้น เช่น การอ่านหนังสือออกแต่ไม่เข้าใจความหมายของคำ เป็นต้น

2. การจัดชั้นเรียน ในชั้นเรียนที่มีนักเรียนเป็นจำนวนมาก ครูผู้สอนไม่สามารถติดตามผลการสอนได้ว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีปัญหในการอ่านแตกต่างกัน และควรจะได้รับ การแก้ไขอย่างไร และครุมักใช้วิธีการสอนแบบเดียวกับนักเรียนชั้น ซึ่งถ้าเป็นห้องเรียนเล็ก ๆ คนเรียนน้อย ครูมีโอกาสที่จะเข้าถึงปัญหาการอ่านของผู้เรียนได้ดีกว่า ทั้งนี้ครูอาจใช้วิธีการทดสอบการอ่านตามชั้นตอนและสังเกตเด็กแต่ละราย เด็กที่อ่านช้า ครูควรจัดสอนซ่อมเสริมด้วย

3. เทคนิคในการอ่านแต่เดิมที่ได้รับ เด็กบางคนติดนิสัยการอ่านออกเสียงดังกับสิ่งพิมพ์ทุกประเภท เมื่อศึกษาเด็กผู้นั้นแล้วจะพบว่า นักเรียนเคยเรียนในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนเป็นจำนวนมาก ครูใช้วิธีสอนอย่างเดียวกันกับเด็กทุกคน คือ ให้อ่านออกเสียงดัง ผลก็คือ ผู้เรียนไม่ทราบเทคนิคในการอ่านแบบไม่ออกเสียง จึงนำวิธีการอ่านออกเสียงไปใช้กับการอ่านสิ่งพิมพ์ทุกประเภท

4. พื้นฐานทางครอบครัว ครอบครัวที่มีความรักความเป็นผู้ที่สนใจอ่านหนังสือ รักหนังสือ มีกิจกรรมการอ่านในบ้านอยู่เสมอ เช่น ชื้อหนังสือมาให้สมาชิกในครอบครัวได้อ่าน สมาชิกก็จะเป็นผู้ที่รักการอ่านโดยไม่รู้ตัว และสามารถมีความเข้าใจในสิ่งพิมพ์ทุกชนิดได้รวดเร็วกว่าผู้ที่อ่านเมื่อจำเป็น

### 1.5 องค์ประกอบสำคัญในการอ่าน

มิลเลอร์ (Lyle L. Miller. 1970 : 10) กล่าวถึง ความสำคัญที่ทำให้ เกิดขบวนการอ่านอย่างมีระบบ เนื่องจากมีองค์ประกอบหลายประการ เช่น

1. การกวาดสายตา (Eye span) การอ่านหนังสือ ประสาทตาสำคัญที่สุดที่จะ รับภาพสู่สมอง ความเร็วในการอ่านจะขึ้นอยู่กับภาวะที่ตาของเราเคลื่อนไหวตามตัวอักษรที่ เรียง ลำดับกันอยู่ที่ละบรรทัดต่อเนื่องกันเป็นตอนและเป็นทีในที่สุด เมื่อใดก็ตามที่เราหยุดสายตาของ เราไว้ที่ย่อหน้าใดย่อหน้าหนึ่ง จุดใดจุดหนึ่งนานเกินไป จะทำให้ความเร็วในการอ่านลดน้อยลง

2. ขบวนการทางความคิด (Thinking process) อัครากรรับรู้แต่ละคนมี ขบวนการรับรู้ที่ก่อให้เกิดความคิดต่างกัน คนที่ประสาทสมองปกติ เมื่อสายตาจับอยู่ที่ตัวอักษร ในย่อหน้าใด สมองจะเป็นศูนย์กลางรับภาพที่ปรากฏสู่สายตานั้น แล้วแปลความหมายออกมา ทันที ตรงนี้เป็นจุดที่เรามักชอบพูดติดปากกันว่า คนหัวดี สมองไว เป็นต้น การฝึกความเร็ว ในการอ่านผู้ฝึกสามารถเพิ่มความเร็วในการอ่าน โดยพยายามเพิ่มความเร็วด้วยการกลอก สายตาให้เคลื่อนจากจุดหนึ่งที่ต้องการด้วยความรวดเร็ว

วัลลภ พุ่มพวง (วัลลภ พุ่มพวง 2524 : 180) กล่าวถึง องค์ประกอบแห่ง ความพร้อมทางการอ่านของเด็ก ขึ้นอยู่กับปัจจัย 4 ประการ คือ

1. ความพร้อมทางกาย ได้แก่ การมีประสาทตาดี หูได้ยินถนัด อวัยวะที่ใช้ในการ ออกเสียงปกติ พูดได้ชัด มือใช้ทำงานได้ดี ร่างกายแข็งแรง การทำงานของต่อมปกติ เป็นต้น
2. ความพร้อมทางอารมณ์ มีอารมณ์มั่นคง อคทน มีวุฒิภาวะทางอารมณ์เหมาะสม กับวัย
3. ความพร้อมทางสังคม อยู่ร่วมกับคนอื่นได้ ปรับตัวได้ดี
4. ความพร้อมทางสติปัญญา มีพื้นฐานทางประสบการณ์ดี สนใจที่จะเรียน อ่าน ฟัง พูด รวมทั้งเขียน ลามารถพูดและใช้ภาษาได้ดี

นอกจากนี้ บอนด์และทิงเกอร์ (Gray L. Bond Miles A. Tinker. 1957 : 235) ได้กล่าวสรุปความสามารถในการอ่านว่า ควรมีพื้นฐานหรือองค์ประกอบจากสิ่งต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของความเข้าใจเรื่อง ถ้าเด็กเข้าใจความหมายของคำดี ย่อมทำให้อ่านประโยคเข้าใจบทตอนที่อ่านด้วย

2. ความเข้าใจหน่วยความคิดจากกลุ่มคำ
3. การเข้าใจประโยค โดยสามารถผูกเรื่องจากคำและกลุ่มคำได้
4. การเข้าใจความเป็นตอน ๆ
5. การเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด โดยการมองเห็นความสัมพันธ์ของข้อความแต่ละตอน  
แต่ละย่อหน้าที่อ่านมาแล้วได้ดียิ่งขึ้น

ส่วน มอนรี (อักษร รุ่งมณี 2524 : 19) อ้างอิงมาจาก Monree) ให้  
ความเห็นเกี่ยวกับขบวนการอ่านของเด็กทั่ว ๆ ไปว่า ประกอบด้วย ปัจจัย 4 ด้าน คือ

1. การรับรู้ ได้แก่ การเห็นได้ชัด รู้จักรูปคำ เข้าใจในการออกเสียง การเปรียบเทียบ  
คำเหมือน และคำอื่น ๆ
2. ความเข้าใจคำ หรือประโยคที่อ่าน ได้แก่ ความเข้าใจในความหมายของคำ  
และประโยค อาศัยการตีความ แปลความโดยอาศัยพื้นฐานประสบการณ์ และระดับสติปัญญา  
ของตน
3. การแสดงอาการตอบสนอง เช่น การได้แสดงออกในด้านอารมณ์ เช่น สนุกสนาน  
การมีส่วนร่วม บังเกิดความพอใจในเรื่องราว สภาพแวดล้อมในโรงเรียนหรือสถาบัน เปิดโอกาส  
ให้อ่านรวมทั้งการประสบความสำเร็จในการอ่าน เด็กจะมีความกระหายที่จะอ่านต่อไปอีกด้วย
4. บุรณาการ หมายถึง สิ่งที่เป็นผลรวมอย่างมีระบบอันสมบูรณ์แบบที่ได้จากการอ่าน  
ซึ่งแบ่งเป็น 2 แบบ คือ
  - 4.1 การได้รับแนวความคิด หรือทฤษฎีที่ตรงกับรสนิยมของตน ซึ่งถือเป็นการ  
เพิ่มพูนและขยายประสบการณ์ให้กว้างขวาง ซึ่งลึกซึ้งไปถึงขั้นได้สาระเพียงพอ คิดใจ และ  
เห็นคุณค่าของการอ่าน สนใจที่จะอ่านยิ่งขึ้น
  - 4.2 การไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่าน อาจเนื่องมาจากอ่านไม่ได้ อ่านไม่-  
ถูกต้อง หรือไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ทำให้แปลความหมายผิดไป ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการ  
อ่าน นับเป็นอุปสรรคในการที่จะสร้างนิสัยในการอ่านที่ดีได้

## 2. หลักการและสภาพการสอนภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน

ระวีวรรณ ศรีศรีรามกรัน (ระวีวรรณ ศรีศรีรามกรัน 2520 : 17 - 18)

ได้กล่าวถึง สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า ภาษาอังกฤษได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรการสอนควรเน้นให้เด็กสนใจ และเห็นความสำคัญของทักษะการอ่าน รู้จักอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ ให้มาก เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และเข้าใจในภาษา การอ่านจะช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดขึ้น รู้จักบรรยายความเข้าใจ ความคิดเห็นในลักษณะการเขียนได้

ศรีวิชัย สุวรรณภักดี (ศรีวิชัย สุวรรณภักดี 2522 : 149) กล่าวว่า ทักษะในการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญโดยเฉพาะในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การสอนอ่านเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านนั้น ควรเน้นที่การอ่านในใจ เพราะถ้าหากให้ผู้อ่านออกเสียงแล้วผู้อ่านจะกังวลกับเสียงของตน จนทำให้การเข้าใจความสิ่งที่อ่านนั้นไม่ครบสมบูรณ์ นอกจากนี้ในชีวิตประจำวันของเรายังใช้การอ่านในใจมากกว่าการอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงนั้นควรเป็นการตรวจสอบ หลังจากทีผู้เรียนได้มีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านแล้วเท่านั้น

สำหรับ ฟีนอคเคียโร และโบโนโม (Pinoechiaro and Bonomo, 1973 : 121 - 123) ให้ความเห็นว่า ครูสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านเพื่อเก็บใจความโดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ แบบสร้าง และคำศัพท์ที่เรากฎในเนื้อหา เพื่อไม่ให้เกิดการรับรู้ของผู้เรียนขาดตอน ด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้รู้จักคำศัพท์มากขึ้น ซึ่งทำได้หลายทาง เช่น
  - 1.1 ให้คำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym)
  - 1.2 ให้คำที่มีความหมายตรงกันข้าม (Antonym)
  - 1.3 ให้คำที่มาจากรากศัพท์เดียวกัน (Derivation)
  - 1.4 ให้ความหมายของคำ อุปสรรค (Prefix) และปัจจัย (Suffix)

2. ฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของรูปประโยคที่จะพบในเนื้อเรื่องที่จะต้อง

อ่านก่อนการอ่าน

3. ครูใช้อุปกรณ์สื่อการสอนต่าง ๆ กิจกรรม เกมส์ เพลงที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงที่สุด วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา แต่ถ้าวินิจฉัยยากแก่การเข้าใจ ครูอาจใช้วิธีอธิบายแก่นักเรียน

4. ครูช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ เช่น
  - 4.1 ใช้คำถามหลาย ๆ ชนิด เพื่อทดสอบความเข้าใจแต่ละประโยคของ  
ผู้เรียน โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก และถามให้เกิดความคิด หรือวิจารณ์
  - 4.2 ใช้คำถามที่ผู้เรียนสามารถหาคำตอบได้โดยตรงจากเนื้อเรื่อง
  - 4.3 ให้ผู้เรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามเนื้อเรื่อง
  - 4.4 ใช้คำถามให้ผู้เรียนสรุปสิ่งที่อ่าน และสรุปให้เป็นไปตามลำดับที่ถูกต้อง  
ตามเนื้อเรื่อง
  - 4.5 ให้ผู้เรียนออกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
  - 4.6 ให้ผู้เรียนหาคำหรือข้อความจากเนื้อเรื่องที่กล่าวถึงลักษณะอาการของ  
บุคคลในเนื้อเรื่อง
5. ครูช่วยให้ผู้เรียนอ่านได้เร็วขึ้น โดย
  - 5.1 ออกเสียงให้ผู้เรียนฟัง
  - 5.2 กำหนดเวลาอ่านในใจของผู้เรียน
  - 5.3 พยายามกำหนดเวลาในการอ่านให้เร็วขึ้นเรื่อย ๆ
  - 5.4 คอยสังเกตไม่ให้ผู้เรียนทำปากขมุบขมิบ ขณะอ่านในใจ
  - 5.5 ครอบอกให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการอ่านแต่ละครั้ง

ในการสอนอ่าน โจนส์ (Jones. 1973 : 19) มีความเห็นว่า ผู้ที่มีความ  
สามารถทางเทคนิค จะสามารถโยงทฤษฎีการเรียนรู้และการอ่านให้เป็นความรู้ เทคนิคใน  
การสอนอ่าน โดยการนำเอาสื่อประสม และดนตรีมาใช้ในการสอนอ่าน สภาพแวดล้อมของ  
การเรียนรู้จะมีลักษณะที่เด็กสามารถมองเห็นภาพและได้ยินเสียง กิจกรรมที่จัดขึ้นในลักษณะเกม  
ต่าง ๆ การร้องเพลง และการเรียนจากการอ่านอย่างกว้างขวาง

ส่วน อัลลิ่งตัน (Allington. 1975 : 813 - 815) ได้เสนอแนะเทคนิค  
ส่งเสริมการอ่าน และการเขียนว่า ครูควรจัดช่วงเวลาประมาณ 3 - 10 นาที สำหรับให้  
เด็กให้อ่านในสิ่งที่เขาสนใจอย่างเจียว ๆ ทุกวัน จะช่วยให้เด็กอ่านเก่งยิ่งขึ้น และจัดช่วง  
เวลาร่างไว้สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ให้เด็กเขียนด้วย

สำหรับ เกรย์ (Grey, William S. 1965 : 114) ได้ให้หลักที่ช่วยในการ  
เลือกสอนอ่าน ดังนี้

1. วิธีสอนอ่านแบบใดแบบหนึ่ง ที่ใช้สอนเด็กกลุ่มเดียวกัน ไม่ได้ช่วยให้เด็กทุกคน  
ได้รับผลเท่ากัน
2. วิธีสอนเฉพาะอย่าง ช่วยให้เด็กมีวุฒิภาวะในการอ่านโดยวิธีแตกต่างกัน  
ตัวอย่างเช่น วิธีสอนที่เน้นให้เด็กเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน เด็กจะสนใจอ่านเรื่องที่ได้ดี แต่  
อ่านได้ช้า เพราะสะกดคำและจำคำต่าง ๆ ไม่ได้ พวกที่เริ่มสอนโดยการสะกดคำ จดจำคำได้  
กลับขาดความสนใจในการอ่าน ฉะนั้นการเรียนอ่านโดยวิธีต่างกัน จึงมีทักษะและทัศนคติในการ  
อ่านไม่เหมือนกัน
3. การอ่านมักจะก้าวหน้าไปด้วยดี ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ถ้าหากการสอนย้ำทั้งด้าน  
ความหมายและการรับรู้ จดจำคำได้ การให้เด็กมีทักษะการเข้าใจความหมาย และรับรู้จดจำ  
คำได้ในพร้อม ๆ กัน จะช่วยให้มีความก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว ฉะนั้น การสอนควรเน้นทั้ง  
ด้านความหมาย (Meaning) และการรับรู้จดจำคำ (Word Recognition)

สุไร พงษ์ทองเจริญ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2519 : 106 - 108) กล่าวว่า  
ครูควรช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเพิ่มทักษะการอ่าน โดย

1. ส่งเสริมให้รู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น
2. ฝึกให้นักเรียนเข้าใจความหมายของประโยค
3. ควรอธิบายเกี่ยวกับศิลปะ วัฒนธรรมของชาติที่พูดภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ
4. ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยวิธีต่าง ๆ โดยไม่ต้องใช้ภาษาไทย

นอกจากนี้ รัสเซลล์ (Russel, David H. 1961 : 148) ได้ให้ข้อเสนอแนะ  
ถึงสิ่งที่ครูควรคำนึงในการสอนอ่านไว้ว่า ในการสอนอ่านครูควรคำนึงถึงทั้งด้านทักษะในการ  
อ่าน ปิสัยในการอ่าน และทัศนคติต่อการอ่าน กล่าวคือ

1. ทักษะในการอ่าน ความชำนาญในการอ่านต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างเพียงพอ  
โดยเฉพาะเด็กวัยเริ่มเรียน ทักษะที่ครูควรคำนึง คือ
  - 1.1 ความสามารถในการอ่าน คือ ส่งเสริมให้เด็กอ่านด้วยความเข้าใจ
  - 1.2 ความสามารถในการจดจำ คือ จำคำใหม่ ๆ จากตอนที่อ่านได้

- 1.3 ความสามารถในการอ่านออกเสียง โดยมีจังหวะและออกเสียงให้ผู้ฟัง  
สนใจ
- 1.4 มีความสามารถในการอ่านในใจได้เร็วกว่าอ่านออกเสียง
- 1.5 มีความสามารถในการ เลือกลงและจัดกลุ่มความคิด ตลอดจนการตอบปัญหา  
และเข้าใจคำสั่ง
- 1.6 มีความรู้ในการปรับปรุงแก้ไขแสงสว่างที่ใช้ในการอ่าน
- 1.7 มีความสามารถในการใช้การอ่านเป็นแนวทางในการค้นหาความรู้  
ในการแก้ปัญหิต่าง ๆ

2. นิสัยในการอ่าน ควรฝึกให้เด็กมีนิสัยที่ดีในการอ่าน ดังนี้

- 2.1 รู้จักวางหนังสือให้ถูกที่ โดยพิจารณาเนื้อหาจากหนังสือนั้น ๆ
- 2.2 ถือหนังสือให้ถูกท่า
- 2.3 มีนิสัยรักการอ่านอย่างอิสระ ทั้งเพื่อความรู้ และความเพลิดเพลิน
- 2.4 อ่านในใจโดยไม่ต้องใช้นิ้วชี้ หรือทำปากขมุบขมิบ
- 2.5 รู้จักเปลี่ยนทิศทางทั้งหนังสือและร่างกาย เพื่อให้ถูกกับทางเดินของแสง
- 2.6 ช่วยตัวเองในการใช้วัสดุหรือหนังสือ เพื่อให้ได้สาระที่ต้องการ
3. ทักษะที่ดีต่อการอ่าน ครูควรส่งเสริมทัศนคติต่อการอ่าน ดังนี้
- 3.1 มีความสนใจในการอ่าน ทั้งเพื่อความรู้และเพลิดเพลิน
- 3.3 มีความปรารถนาที่จะแนะนำเรื่องดีเป็นพิเศษให้ผู้อื่นได้อ่านด้วย
- 3.4 มีความเข้าใจว่า การอ่านสามารถช่วยแก้ปัญหา และเพิ่มพูนประสบการณ์ใหม่ ๆ
- 3.5 มีความซาบซึ้งในคุณค่าของผู้ประพันธ์ที่ได้เขียนหนังสือเรื่องนั้น ๆ

ในการสอนอ่าน ทักษะการอ่านจับใจความ เป็นทักษะที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ  
เรื่องที่อ่าน สนใจในสิ่งที่อ่าน สามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ หรือสรุปใจความสำคัญเรื่องที่อ่านได้  
คำถามของครูและกิจกรรมการอ่านเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะทำให้ครูและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน  
ซึ่งเป็นสื่อนำไปสู่การเรียนการสอนอ่านจับใจความที่ดีขึ้น ออตโตและคณะ (Otto and others.  
1979 : 153) ได้วางแนวทางไว้ 5 ขั้นตอน เพื่อใช้สอนทักษะการอ่านจับใจความ ดังนี้

1. สอน ยังไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัด ครูสอนทีละชั้นตอนของกระบวนการอ่านโดยให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องหลังจากการอ่าน คำตอบใดที่ผิดครูไม่ควรปล่อยให้เลยไป แต่ต้องวิเคราะห์ให้นักเรียนเห็นว่าผิดอย่างไร สำหรับนักเรียนที่เลือกคำตอบได้ถูกต้องนั้น ครูควรให้เขาอธิบายว่าทำไมจึงไม่เลือกคำตอบนั้น เพราะการเลือกคำตอบถูกต้องอาจจะเกิดจากการเดาก็ได้

2. ใช้วัสดุการอ่านหลาย ๆ ชนิด และหลาย ๆ รูปแบบ เด็กบางคนสามารถสรุปใจความสำคัญของข้อความสั้น ๆ ได้ แต่ไม่สามารถนำทักษะนี้ไปสรุปใจความสำคัญของข้อความที่ยาวกว่า และมีลักษณะแปลกไปจากรูปแบบเดิมได้ ครูที่ฉลาดจึงควรใช้โอกาสแก่นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ กับวัสดุการอ่านหลาย ๆ ชนิด

3. ฝึกการใช้ทักษะหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน การสอนทักษะการอ่านทีละอย่างอาจมีปัญหาว่านักเรียนไม่สามารถใช้ทักษะเหล่านั้นให้ต่อเนื่องผสมผสานกันได้

4. วางขั้นตอนและจุดมุ่งหมายของการอ่าน การอ่านจะได้รับผลดียิ่งขึ้นถ้าผู้อ่านรู้ว่าตนกำลังอ่านอะไร และอ่านเพื่ออะไร ในกิจกรรมการอ่านเพื่อให้เกิดกติก ของ สตาฟเฟอร์ (Stauffer. 1970 : 25) กล่าวว่า การอ่านจะต้องให้นักเรียนรู้ตัวล่วงหน้าว่าอ่านอะไร เพื่อตั้งสมมุติฐานและจุดมุ่งหมายของการอ่าน วิธีการที่จะให้คุ้นเคยกับหนังสือก่อนลงมืออ่าน เช่น แนะนำจุดที่น่าสนใจของเรื่อง เป็นต้น

5. ถามค้นหาได้คำตอบ การสอนอ่านจับใจความที่ดีที่สุดนั้นควรจะสอนให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวครูกับนักเรียน ครูป้อนคำถามให้นักเรียน นักเรียนศึกษาเหตุผลเพื่อให้ได้คำตอบ และเมื่อทราบขั้นตอนในการสอนอ่านจับใจความ กิจกรรมการสอนอ่านก็เป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย แต่จะขอกกล่าวถึงกิจกรรมที่ควรจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย ดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจคำศัพท์ (Comprehending words that identify relationships) นักเรียนจะต้องเข้าใจคำศัพท์ก่อนนำไปใช้ ครูจะทราบได้ว่านักเรียนมีความเข้าใจเพียงใด จำเป็นต้องจัดกิจกรรม กิจกรรมนี้มีมากมายที่ครูจะเลือกใช้ตามความเหมาะสม ดังเช่น

- 1.1 ให้นักเรียนทำประโยคให้สมบูรณ์ ประโยคใดที่นักเรียนเติมคำศัพท์ลงไปแล้วให้ความหมายที่ ครูต้องยอมรับ แม้จะไม่ตรงกับครูคิดไว้ก็ตาม
- 1.2 ให้นักเรียนดูรูปภาพ แล้วบอกว่า ประโยคใดอธิบายรูปภาพได้ถูกต้อง
- 1.3 ให้นักเรียนวาดภาพประกอบประโยคหรือข้อความ ๑-๒ แล้วอภิปราย
- 1.4 ให้นักเรียนอ่านรายละเอียดซึ่งเป็นการอธิบายคำศัพท์ แล้วให้สรุปว่ารายละเอียดนั้นเป็นข้อความที่อธิบายคำศัพท์คำใด

## 2. การเข้าใจรายละเอียดของเนื้อเรื่อง (Comprehending Details)

เพื่อให้นักเรียนสามารถวินิจฉัยหรือบอกใจความสำคัญของเรื่องได้ ผู้อ่านต้องเข้าใจรายละเอียดเพื่อเป็นการสนับสนุนต่อการวินิจฉัย ต่อไปนี้เป็นกิจกรรมสำหรับฝึกการพิจารณารายละเอียดของเนื้อเรื่อง

- 2.1 ให้นักเรียนวาดภาพ ประกอบรายละเอียดของข้อความ นำภาพมาเปรียบเทียบกัน และอภิปรายว่าภาพใดเก็บรายละเอียดของข้อความได้มากที่สุด
- 2.2 ให้นักเรียนเล่นเก๋เกมล่าสมบัติ บอกลายแทงซึ่งเป็นรายละเอียดไปสู่สมบัตินั้น นักเรียนที่ทำตามรายละเอียดของเรื่องได้อย่างถูกต้อง จะเป็นผู้ที่พบแหล่งขุมสมบัตินั้น
- 2.3 ให้นักเรียนดูภาพ แล้วเลือกข้อความที่อธิบายภาพนั้นได้ดีที่สุด ข้อความอธิบายภาพนั้นแตกต่างกันในรายละเอียดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพื่อให้อ่านอย่างรอบคอบ

## 3. การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Identifying Sequence) นักเรียนควรจะได้ใช้ความรู้ของตนในการลำดับเหตุการณ์ และเรียงลำดับตามประสบการณ์ของตน ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกิดตามลำดับเช่นในเรื่องที่ตนได้อ่าน

- 3.1 อ่านเรื่องให้เด็กฟัง แล้วให้เรียงรูปภาพให้เริ่มไปตามลำดับของเหตุการณ์ในเรื่องนั้น ๆ
- 3.2 เรียนวิธีทำอาหาร หรือกิจวัตรประจำวันในแถบประโยคให้นักเรียนเรียงตามประสบการณ์ของตน หลังจากนั้นครูอ่านเรื่องให้ฟัง ให้นักเรียนเรียงแถบประโยคใหม่ให้เป็นเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง แล้วนำมาเปรียบเทียบกับประสบการณ์หรือลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในชีวิตประจำวัน

3.3 ครูอ่านเรื่องให้ฟัง ซึ่งเนื้อเรื่องเรียงไว้ตามลำดับเหตุการณ์ ให้นักเรียน  
เรียงใหม่ตามเหตุผลของตน ทั้งนี้เพราะประสบการณ์ของนักเรียนแต่ละคนไม่เหมือนกัน

4. การตั้งชื่อเรื่อง หรือจับใจความสำคัญ (Identifying Topics or Main  
Idea) นักเรียนเป็นจำนวนมากตั้งชื่อเรื่องหรือจับใจความได้ ครูจึงควรนำทักษะต่อไปฝึกฝน  
ให้นักเรียนเกิดทักษะดังกล่าว

4.1 สร้างเรื่องสั้น ๆ ขึ้นมาให้อ่าน แล้วเลือกชื่อเรื่องที่ครูเสนอไว้หลาย ๆ  
ชื่อ ซึ่งแต่ละชื่อเรื่องนั้นคล้ายคลึงกัน

4.2 ตั้งปัญหาแล้วให้นักเรียนชี้ตเส้นใต้ใจความของไวยากรณ์

4.3 สร้างเรื่องสั้นให้นักเรียนเขียนข้อความสำคัญของเรื่อง ลงในใบโทรเลข  
ประมาณ 5 - 10 คำ หรือให้เขียนเป็นหัวเรื่องอันเป็นใจความสำคัญของเรื่องได้

5. การวินิจฉัยสิ่งที่อ่าน (Making Inferences) กิจกรรมที่จะช่วยฝึกให้  
นักเรียนวินิจฉัยสิ่งที่อ่าน ได้แก่

5.1 ให้ประโยคที่แสดงเงื่อนไขแก่นักเรียน แล้วให้นักเรียนต่อข้อสรุปหลาย ๆ  
อย่างที่เป็นไปได้

5.2 ครูอ่านเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคยมาก่อนให้ฟัง แล้วหยุดอ่านก่อนจะจบ  
ให้นักเรียนคาดการณเองว่าเรื่องต่อไปเป็นอย่างไร และให้นักเรียนยกเหตุผลประกอบคำตอบ  
ของตน

6. การประเมินค่าสิ่งที่อ่าน (Evaluating What is Read) เพื่อจะได้พัฒนา  
นิสัยการอ่านด้านนี้ ก่อนจะยอมรับความคิดใด ๆ ต้องพิจารณาว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด ครูสามารถ  
ฝึกให้เกิดทักษะดังกล่าวได้โดย

6.1 อ่านเรื่องเทพนิยาย หรือเรื่องที่น่าจะเป็นไปได้ในชีวิตจริง แล้วให้ตัดสินใจ  
ว่าเรื่องไหนเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง ให้บอกเหตุผลประกอบ

6.2 รวบรวมข่าวเรื่องเดียวกันจากแหล่งต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ  
นิเทศสารต่าง ๆ แล้วให้นำข่าวนั้นมาเปรียบเทียบกันว่ามีสาระตรงกันหรือขัดแย้งกันเพียงใด

7. การพัฒนาความซาบซึ้งในสิ่งที่อ่าน (Developing Appreciation of what is Read) ในบางครั้งครูมักจะรีบร้อนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด โดยไม่ใส่ใจให้กับเรื่องสังเกต และมีความซาบซึ้งถึงความไพเราะของภาษาเท่าที่ควร ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศอาจต้องแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ในขณะที่อ่านด้วย

### 3. การวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน

โดยเหตุผลที่การอ่านเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน ดังนั้น การวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน จึงจำเป็นต้องกระทำอยู่ตลอดเวลา หรือกระทำเป็นระยะ การวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ทำให้ทั้งครูและเด็กได้ทราบความก้าวหน้าของตน และครูสามารถทราบได้ว่า การสอนของตน ได้ผลหรือไม่ เด็กก้าวหน้าไปเพียงใด มีความบกพร่องด้านใดทางด้านตัวเด็ก อันจะทำให้เขาสามารถปรับปรุงแก้ไขการอ่านให้ดีขึ้น

เกทส์ (Gates. 1953 : 356) ได้แบ่งชนิดของความเข้าใจในการอ่านได้ ดังนี้ คือ

1. อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ หรือเก็บใจความโดยทั่ว ๆ ไป
2. อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ
3. อ่านเพื่อศึกษาคำแนะนำต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องมือ เป็นต้น
4. อ่านเพื่อคาดการณ์ว่า เรื่องจะจบอย่างไร
5. อ่านเพื่อศึกษาว่าเรื่องที่อ่านดีหรือไม่ดีเพียงใด
6. อ่านเพื่อรวบรวมเรื่องย่อ โดยการนำมาเขียนใหม่
7. อ่านเพื่อเปรียบเทียบ

นอกจากนี้ เกทส์ (Gates. 1953 : 450 - 451) ยังได้กล่าวถึงการวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านว่า ในการที่จะสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน เพื่อวัดความสามารถในการอ่านให้ได้ครบตามชนิดของการอ่านที่แบ่งไว้ข้างต้นนี้เป็นเรื่องใหญ่ และสิ้นเปลืองมากทั้งในด้านเวลาและเงินทอง ดังนั้นจึงควรเลือกเอาเฉพาะชนิดที่สำคัญ และพอที่จะเป็นตัวแทนของชนิดอื่น ๆ ได้แทน จากแบบทดสอบการอ่านของเกทส์ ที่เรียกว่า Gates Basic Reading Test เขาได้สร้างข้อสอบเป็น 4 แบบ คือ

แบบ A เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ หรือเก็บใจความทั่ว ๆ ไป

แบบ B เป็นการอ่านเพื่อทำนารวมผลของเหตุการณ์ หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่แสดง  
ข้อเท็จจริงอยู่ ซึ่งมีได้บ่งกำหนดลงในเนื้อหาอย่างละเอียด

แบบ C เป็นการอ่านเพื่อย่อ หรือเพื่อความเข้าใจอย่างแท้จริงในสิ่งที่กำหนดมาให้มา

แบบ D เป็นการอ่านเพื่อหารายละเอียดปลีกย่อยที่สำคัญ

ลอเรนซ์ และ เฮเดน (สมัคคี นุญสาธร 2520 : 16 - 17 อ้างอิงมาจาก  
Lawrence and Hayden) ได้สรุปว่า เราสามารถประเมินผลได้ว่า ผู้อ่านมีความเข้าใจมาก  
น้อยเพียงใด โดยดูจากความสามารถตามลำดับ ดังนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ ในเรื่องราวที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจง หรือสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้อย่าง

ถูกต้อง

3. จดจำและสามารถบรรยายสิ่งที่ได้อ่านเป็นคำพูดของตนเองได้

4. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้อง

5. แยกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญ ตอนไหนไม่สำคัญ

6. บอกได้ว่าตัวอย่างหรือคำอธิบายประกอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาความ

สำคัญตอนไหน อย่างไร

7. บอกได้ว่าประโยคไหนเป็นประโยคแสดงเนื้อหาสำคัญ (Topic Sentence)

หรือใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน (Main Ideas) คืออะไร

8. บอกได้ว่าเนื้อหา (Content) ของสิ่งที่อ่าน มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาใน  
บทความอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร

9. แสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้ถูกต้อง

10. บอกได้ว่า ในการเขียนบทความที่อ่าน ผู้เขียนยึดแนวอะไรในการจัดเตรียมเรียง  
สมัย เวลา (Time) สถานที่ (Space) หรือ เหตุผล (Cause - Effect)

11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้น (Connotations) หรือความหมาย  
ที่ไม่ได้แสดงไว้ตรง (Implied Meanings) ในพหุประเภทรบทรกรรม

12. บอกได้ว่า เรื่องที่อ่านมีแนวการดำเนินเรื่อง (Tone) หรือให้อารมณ์ (Mood) อย่างไร
13. บอกวัตถุประสงค์ในการเขียน ซึ่งผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้ตรง ๆ ได้ (Implied Purposes)
14. บอกได้ว่าท่อนไหนผู้เขียนใช้สัญลักษณ์ (Symbolism) ถ้อยคำเปรียบเทียบ (Figurative Language) หรือเครื่องมือทางภาษาอย่างอื่น (Other Subtle Language Devies) อย่างไรและมีความหมายอย่างไร

ซวาล แพร์ตกุล (ซวาล แพร์ตกุล 2520 : 134) ได้กล่าวถึง ความเข้าใจ ในการอ่านว่าเป็นพื้นฐานของปัญญา เราสามารถวัดการแสดงผลออกด้วยพฤติกรรม 3 ประการ คือ

1. การแปลความหมาย (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลตามลักษณะ และนัยของเรื่องราว ซึ่งเก็บความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดี สำหรับเรื่องราวนั้นโดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือ สามารถจับความสัมพันธ์ระหว่าง ส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น จนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ สามารถขยายความหมายและ นัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลออกไป จากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

ประเทิน มหาจันทร์ (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 253) ได้ให้หลักเกณฑ์ ที่ครูพึงยึดถือเป็นแนวทางในการสร้างคำถามวัดความเข้าใจในการอ่านของเด็กไว้ ดังนี้

1. คำถามควรจะขึ้นอยู่กับ เนื้อหาที่เด็กอ่านมากกว่าขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของเด็ก เด็กไม่ควรได้ใช้ประสบการณ์เพื่อตอบคำถามนั้น ๆ
2. การหลีกเลี่ยงการใช้คำถามประเภทที่จับผิดผู้อ่าน หรือคำถามที่ลวงให้หลง
3. ภาษาที่ใช้ในคำถาม ควรเหมาะกับเนื้อหาของเรื่องราวที่ได้เด็กอ่าน
4. อย่าใช้คำถามประเภทที่ช่วยให้เด็กนึกถึง เรื่องที่เคยอ่านมาแล้วในอดีตมาตอบ
5. อย่าใช้คำถามประเภทที่หึงเอาคำ หรือข้อความในเรื่องที่อ่านมาตอบ
6. ควรใช้คำถามประเภทที่ผู้ตอบต้องใช้ข้อมูลที่ได้จากการอ่าน

นอกจากนี้ ประเทิน มหาชัย (ประเทิน มหาชัย 2523 : 253) ได้กล่าวถึง ประเภทของคำถามที่ใช้ในการตั้งคำถาม เพื่อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน โดยแบ่งคำถามออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. คำถามเพื่อทดสอบข้อมูลที่แท้จริง เป็นการทดสอบความสามารถที่ระลึกจุดสำคัญบางจุดของเรื่อง หรือข้อมูลที่สำคัญ
2. คำถามเพื่อทดสอบการอนุมาน เป็นคำถามประเภทวัดความสามารถในการนำเอาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาสรุป เพื่อใช้ในการตัดสินใจข้อมูลต่าง ๆ นั้น เด็กสามารถเอามาได้จากเรื่องที่อ่าน หากมิได้ระบุไว้อย่างชัดเจน
3. คำถามเพื่อทดสอบศัพท์ เป็นคำถามประเภทวัดความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ซึ่งได้ให้ความหมายไว้ในเรื่องที่อ่าน
4. คำถามเพื่อทดสอบความสามารถในการใช้ข้อความต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน หรือทำความเข้าใจคำศัพท์ที่เด็กไม่เคยรู้จักมาก่อน

ในการวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งจัดเป็นวิธีที่จะช่วยในการแก้ไขปัญหในการอ่านของเด็กเป็นรายบุคคล คือ การวินิจฉัย เพราะการวินิจฉัยทำให้สามารถตอบปัญหาสำคัญได้ เช่น นักเรียนคนใดที่มีความบกพร่องในการอ่าน ความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนคนนั้นอยู่ตรงจุดใดของการเรียนอ่าน สาเหตุที่บกพร่องในการอ่านที่จุดนั้นมีอะไรบ้าง และจะทำการสอนซ่อมเสริมได้อย่างไร (Adams and Torgerson. 1964 : 458)

ในต่างประเทศมีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่าน และนิยมใช้แบบทดสอบนี้กันอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เพราะว่าการอ่านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในกระบวนการเรียน และสามารถแบ่งแยกทักษะในการอ่านเป็นทักษะย่อย ๆ เพื่อทำการทดสอบได้อย่างชัดเจน (Merhens and Lehmann. 1973 : 491) แต่ส่วนใหญ่แล้ว ทักษะในการอ่านนั้นมักจะวินิจฉัยทักษะด้านการรู้จักคำ (Word Recognition) เพราะถือว่า ทักษะด้านการรู้จักคำเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเกิดความบกพร่องในการอ่าน นอลล์ (No11. 1957 : 432-433) กล่าวถึงแบบทดสอบพื้นฐานที่ใช้วินิจฉัยทักษะในการรู้จักคำ มักจะแยกวิเคราะห์ถึงคือการจำหัวอักษร เสียงต้น การจำเป็นคำ คำประสม พยางค์ที่ออกเสียง เสียงท้าย การผสมคำ สัมผัสคำ สระ คำพ้องเสียง และการเดาคำ ซึ่งจากหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ของนอลล์ให้นำ

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านของโดเรน (The Doren Diagnostic Reading Test) มาเป็นแนวในการวิเคราะห์

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านโดเรนเป็นแบบทดสอบที่สามารถวินิจฉัยทักษะการอ่านได้อย่างแท้จริงฉบับหนึ่ง ซึ่งใช้กับนักเรียนหลายเกรด 2 หรือเริ่มเรียนในเกรด 3 แบบทดสอบนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีทางการอ่านที่ว่า ความบกพร่องหรือปัญหาในการอ่านที่สำคัญเกิดจากความบกพร่องในทักษะเกี่ยวกับการรู้จักคำ (word recognition) ซึ่งถ้าเด็กเรียนเกิดความบกพร่องในทักษะด้านนี้ จะไม่สามารถพัฒนาความสามารถไปในระดับที่สูงกว่า คือความเข้าใจในการอ่านที่จำเป็นด้านอื่น ๆ ได้ แบบทดสอบพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ทักษะการรู้จักคำ หรือทักษะการอ่านของโดเรนนั้น แยกแบบทดสอบเป็นทักษะย่อยดังนี้ การจำตัวอักษร เสียงต้น การจำเป็นคำ คำประสม พยัญชนะที่ออกเสียง เสียงท้าย การผสมคำ การสัมผัสคำ สระ คำพ้องเสียง และการเดาคำ แบบทดสอบนี้ใช้ทดลองกับนักเรียนเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลก็ได้ มีเวลาสอบสามชั่วโมง ค่าสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านมีค่าตั้งแต่ .97 ในเกรด 1 ถึง .92 ในเกรด 4 และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบย่อย 11 ฉบับ มีค่าตั้งแต่ .53 ถึง .83 ซึ่งมากที่สุดที่ .07 และ .08

สำหรับในประเทศไทย สุจินดา สุปารา (สุจินดา สุปารา 2524 : 87 - 100) ได้นำแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านของต่างประเทศมาเป็นแนวในการสร้าง โดยสร้างแบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยในการอ่านภาษาไทยด้านการรู้จักคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดอยุธยา รวม 9 ฉบับ คือ การจำตัวอักษร เสียงพยัญชนะต้น การจำเป็นคำ เสียงตัวสะกด การผสมเสียงให้เป็นคำ สัมผัสคำ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ และคำพ้องเสียง ผลการสอบของนักเรียนสามารถบ่งชี้ถึงความบกพร่อง และสาเหตุที่บกพร่องในทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำของนักเรียนได้ และทำให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ในการอ่านได้เป็นอย่างดี

การวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับประถม ควรคำนึงถึงการวัดทักษะด้านการรู้จักคำ และการรู้ความหมายของคำและประโยค ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านด้านต่าง ๆ ดังกล่าว จะช่วยพิจารณาถึง ความก้าวหน้า พื้นฐานในการเรียน และสามารถชี้ถึงข้อบกพร่องแต่ละด้านได้อย่างครอบคลุม เพราะผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบแยกออกเป็นหลายลักษณะ เพื่อวัดให้ได้ตรงประเด็นและครอบคลุมทักษะการอ่านให้มากที่สุด

#### 4. ทัศนคติในการอ่าน

##### 4.1 ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ เป็นศัพท์บัญญัติทางการศึกษาตรงแบบภาษาอังกฤษว่า Attitude เป็นนามธรรมมาจากภาษาละตินว่า แอปตัส (Aptus) แปลว่า ไฉนเอียง เหมาะสม ทำให้ ฉะนั้น Attitude จึงหมายถึงท่าทีที่บุคคลแสดง ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นถึงสภาพของจิตใจ

การศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติรวมทั้งความหมายของทัศนคติมีมานานหลายสิบปีแล้ว และมีวิวัฒนาการเรื่อยมา ได้มีนักจิตวิทยาให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กันคือ

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 564) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นการแสดงพฤติกรรม หรือความรู้สึกในทางเข้าหาหรือหนีออกจากวัตถุ ความคิด หรือสถานการณ์ และมีความพร้อมที่จะตอบสนองในทางที่เอนเอียงไปในทางเดิม เมื่อได้พบกับสิ่งดังกล่าวนั้นอีก

นัลลาลี (Nunally. 1969 : 300) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นลักษณะทางจิตใจ ความพร้อม ตลอดจนประสบการณ์ที่จะกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรม (Dynamic) และกำหนดทิศทางของพฤติกรรมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า (Object) หรือสถานการณ์ (Situation) ที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ ดร.หม่อมหลวงชัย ชุมสาย (ชัย ชุมสาย, ม.ล. ม.ป.บ. : 484) ท่านได้ให้คำนิยามของทัศนคติไว้ว่า เป็นสภาพของจิตใจที่ควบคุมและชี้ทางว่า ปฏิริยาควรจะมีมุ่งไปทางทิศใด

โดยสรุปทัศนคติต่อการอ่าน จึงหมายถึง ท่าที ความรู้สึก หรือความคิดเห็น ของบุคคลที่มีต่อการอ่านแล้วแสดงออกมาในรูปของความชอบ พึงพอใจ หรือไม่ชอบ ซึ่งท่าที ความรู้สึกดังกล่าวนี้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้จากประสบการณ์ หรือสภาพการจัดสิ่งแวดล้อมต่อการอ่าน และการตั้งใจ

##### 4.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

เชคคักกี โฆวาสินธุ์ (เชคคักกี โฆวาสินธุ์ 2520 : 40) กล่าวถึงองค์ประกอบ ทัศนคติ ดังนี้

1. Cognitive Component เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้ หรือความเข้าใจ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า (Object) นั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปรวม เป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้านั้น ๆ

2. Feeling Component เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้า เห็นแล้วว่า พอใจ ไม่พอใจ ดีหรือเลวอย่างไร

3. Action Tendency Component เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติ ปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุน หรือคัดค้าน ทั้งขึ้นอยู่กับ ความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

ส่วนสุชา และ สุรางค์ จันทรเอม (สุชา จันทรเอม, สุรางค์ จันทรเอม 2518 : 100 - 101) ได้กล่าวถึงลักษณะของทัศนคติว่า

1. ทัศนคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด คนเราได้รับทัศนคติจากประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต บางครั้ง เกิดจากการเอาอย่าง ซึ่งมักเกิดกับเด็ก ขณะที่ยังอยู่ในวัยที่มีอายุน้อย สิ่งต่าง ๆ รอบตัว เด็ก เช่น บิดามารดา ลีลาสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อนของเด็กที่มีอิทธิพลต่อการสร้าง ทัศนคติของเด็กในระยะเริ่มต้นทั้งสิ้น

2. ทัศนคติ เป็นเครื่องกำหนดขอบเขตตลอดจนวิธีการต่าง ๆ ที่เด็ก หรือบุคคล ใช้พิจารณาสิ่งแวดล้อม นั่นคือ บุคคลพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ในแง่ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะคนเรามีทัศนคติไม่เหมือนกัน

3. บุคคลแต่ละคน ย่อมมีทัศนคติต่อสถานการณ์เดียวกัน หรือต่อบุคคลเดียวกัน แตกต่างกันไปหลายลักษณะแล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

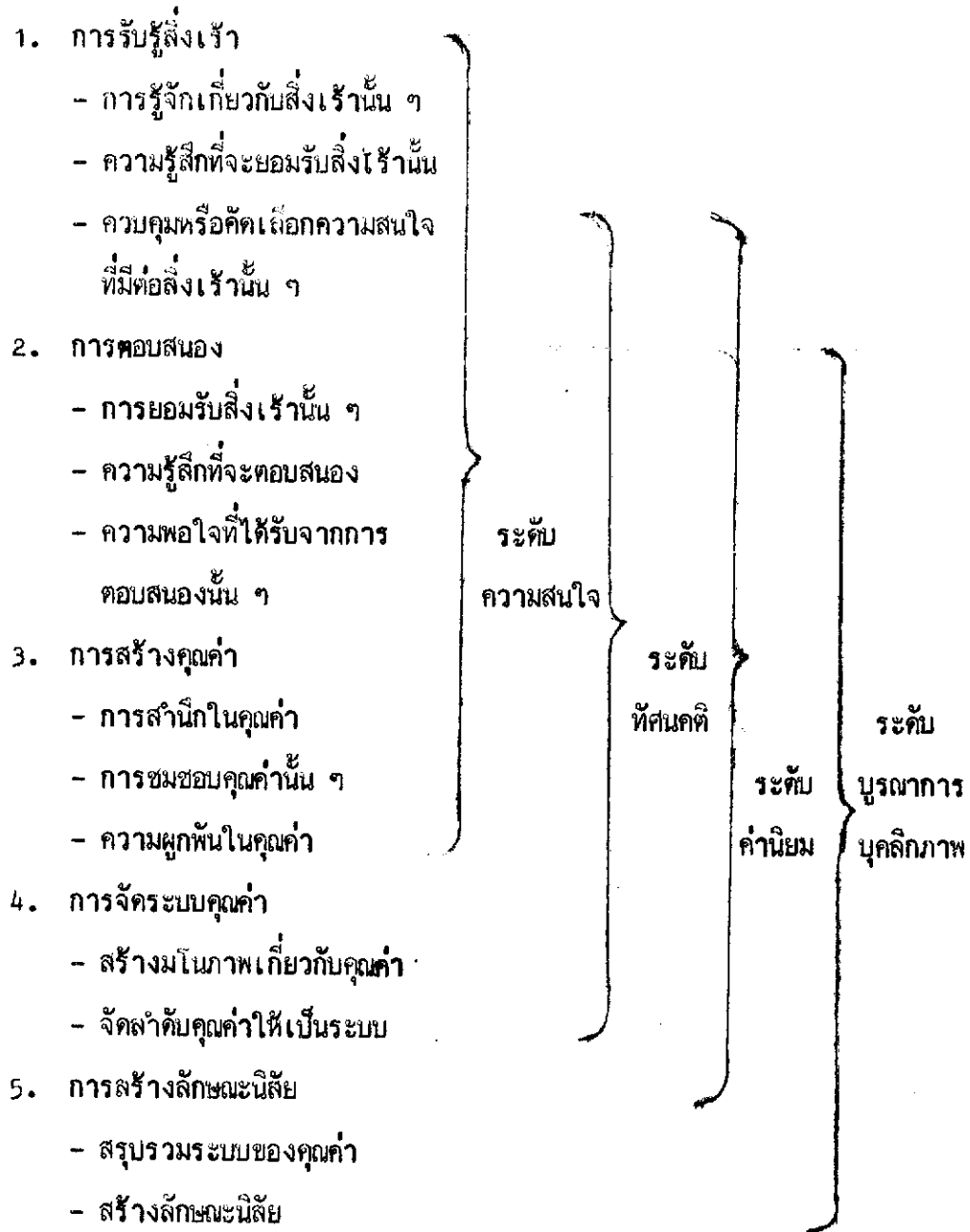
4. ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น อาจจะเป็นสิ่งที่ถาวรหรือชั่วคราวก็ได้ ทัศนคติบางอย่างที่อยู่ในสภาพไม่มั่นคงถาวร ย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพของบุคคล มาก และการเปลี่ยนแปลงย่อมมีได้ยาก อย่างไรก็ตาม การแนะนำที่ดี ตลอดจนวิธีการสอนที่ดี ของครู ย่อมทำให้เด็กเปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่พึงประสงค์ได้ เช่นเดียวกัน

5. ทักษะที่มีผลต่อการกระทบต่อการเรียนของเด็กมาก ฉะนั้นถ้าเด็กคนใดมีทักษะที่ดีต่อการสอนของครู และเื่อตัวครูแล้ว เด็กมักได้รับความสำเร็จจากการเรียนนั้น ๆ ในทางตรงข้าม ถ้าเด็กที่มีทักษะที่ไม่ดีต่อครูและการสอนของครูแล้ว การเรียนของเด็ก มักจะล้มเหลวเป็นส่วนใหญ่ และเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเกิดความท้อแท้ในการเรียน

จากการศึกษาธรรมชาติและลักษณะของทัศนคตินั้น พบว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล และเมื่อทัศนคติเกิดขึ้นแล้ว จะแสดงออกโดยพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึทางอารมณ์อย่างใกล้ชิด ฉะนั้น การที่บุคคลแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างรุนแรงนั้นก็เพราะ ทัศนคติมีส่วนช่วยเสริมอยู่มาก

#### 4.3 การพัฒนาทัศนคติ

บลูมและคณะ ได้เสนอแนะว่า ทัศนคติของบุคคลควรจะมีรูปแบบของการพัฒนาตามลำดับขั้น ดังนี้ (Bloom and others. 1967 : 219 - 224)



ภาพประกอบ 2 แสดงลำดับขั้นของการพัฒนาทัศนคติ

#### 4.4 การสร้างเสริมทัศนคติต่อการอ่าน

มุกใจ เหล่าสุนทร (มุกใจ เหล่าสุนทร 2518 : 148) ได้กล่าวถึงการสร้างเสริมทัศนคติไว้ว่า การสร้างเสริมทัศนคติขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ที่พึงพอใจ ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงหรือแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และได้จากความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์เช่นเดียวกัน และทัศนคติก็น่าจะเปลี่ยนแปลงอยู่บ่อย ๆ ฉะนั้น การเปลี่ยนทัศนคติจึงอาจกระทำได้โดยการให้เกิดความเข้าใจใหม่ อาจเป็นไปได้โดยการเพิ่มความรู้โดยตรงหรือเพิ่มประสบการณ์ใหม่ที่แตกต่างกับผู้ที่ไม่เห็นด้วย

ส่วนออลพอร์ท (Allport. 1985 : 418) กล่าวว่า การสร้างทัศนคติให้เด็กนั้น การเรียนมีส่วนช่วยมาก ทัศนคติของเด็กได้มาทุกประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งถ้าประสบการณ์นั้นส่งผลสำเร็จ ทัศนคติที่ดีจะค่อย ๆ ก่อตัวขึ้น ความสามารถในการอ่านของเด็ก เกิดจากสถานการณ์ทางการเรียนของเด็กด้วย ดังนั้นครูที่ต้องการให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาต่าง ๆ จะต้องมีวิธีการสอนที่ถูกต้องด้วย

จะเห็นว่า การสร้างทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใดนั้นขึ้นอยู่กับการจัดประสบการณ์ที่พึงพอใจให้กับเด็ก ในด้านการอ่านก็เช่นกัน หากครูต้องการสร้างทัศนคติต่อการอ่าน ครูก็ต้องจัดประสบการณ์ด้านการอ่านที่เด็กพึงพอใจ

### 5. งานวิจัยต่างประเทศ

#### 5.1 งานวิจัยด้านการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

ในปี 1957 สปาร์ค และ เฟย์ (Sparks and Fay. 1957 : 386 - 390) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านโดยวิธีสหศาสตร์กับวิธี Basic Reading กับ นักเรียนจำนวน 624 คน ของโรงเรียน 2 แห่งในเมืองเคนตักกี ใช้เวลาในการทดลองถึง 4 ปีเต็ม ผลการวิจัย ปรากฏว่า

1. เมื่อนักเรียนเรียนจบเกรด 2 นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสหศาสตร์สามารถอ่านได้ดีกว่าในด้านการออกเสียง คำศัพท์ และอ่านเพื่อความเข้าใจ
2. เมื่อนักเรียนจบเกรด 4 ปรากฏผลว่า ไม่มีความแตกต่างกันในนักเรียน 2 กลุ่มในการอ่านออกเสียง ความเร็ว และอ่านเพื่อความเข้าใจ

สรุปแล้วนักเรียนที่เรียนโดยวิธี Basic Reading มีความแม่นยำในการอ่านดี กว่ากลุ่มที่เรียนโดยวิธีสหศาสตร์

ต่อมาในปี 1959 สโตรม (Strom. 1959 : 129 - 133) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ในด้านไวยากรณ์จะมีส่วนช่วยในการอ่านหรือไม่ เขาได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถในการอ่านกับความสามารถที่จะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคำในประโยคและ ไวยากรณ์ในสิ่งที่อ่าน นอกจากนี้เขาได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน เช่น เกณฑ์ สติปัญญา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เพศ ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ และความเข้าใจภาษา ต่างประเทศ เขาศึกษาแก่นักเรียนที่เลือกมาจากโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 10 โรงเรียน ใน 15 ชั้นเรียนจำนวน 327 คน โรงเรียนเหล่านี้อยู่ในชุมชนที่แตกต่างกัน 8 รัฐ โดยใช้เครื่องมือ 3 อย่าง คือ แบบสอบถามส่วนบุคคล เพื่อให้ทราบถึงสถานภาพทาง เศรษฐกิจและสังคม อาชีพบิดามารดา ตลอดจนภาษาที่ใช้พูดในบ้าน แบบทดสอบเกณฑ์สติปัญญา (The California Test of Mental Maturity) และแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้าง แบ่ง เป็น 3 ตอน คือ การอ่าน ศัพท์ และ ไวยากรณ์ ผลการศึกษาปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง ความเข้าใจในการอ่านกับความสามารถในการวิเคราะห์แจกแจงปัญหาไวยากรณ์และความ สัมพันธ์ของประโยคที่นักเรียนทำได้มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก ความแตกต่างกันในสถานภาพทาง เศรษฐกิจและสังคมและอาชีพบิดามารดาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน และหลังจากศึกษาด้วยการ แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่มตามสภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม ปรากฏว่า นักเรียนจากกลุ่ม... โรงเรียนในโครงการทดลอง สามารถทำคะแนนการอ่านได้ดี

และมาในปี 1964 ไซรแมน (Friedman. 1964 : 3420 - 3421) ได้นำ แบบฝึกหัด โคลซ ไปฝึกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนต่างชาติที่มหาวิทยาลัยฟลอริดา โดยให้ฝึกทำแบบฝึกหัดโคลซแล้วตามด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบทุก ครั้ง จำนวนแบบฝึกหัดทั้งหมด 20 ชุด หลังจากที่ทำแบบฝึกหัดครบทุกชุดแล้ว ปรากฏว่า คะแนนความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่า แบบฝึกหัดโคลซมีประโยชน์ ในการสอนอ่าน เพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของ ตัวเอง

ปี 1966 ไลเบอร์แมน (Leiberman. 1966 : 960) ได้ศึกษาเรื่องผลการสอนแบบตรงในการสอนศัพท์ เพื่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวัตถุประสงค์ของภาษาศาสตร์เพื่อประเมินผลการสอนโดยใช้การสอนแบบเก่า (Conventional Instruction) ในการอ่านของนักเรียนเกรด 5 สองกลุ่มในโรงเรียนเอกชน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มควบคุมสอนโดยใช้วิธีสอนแบบเก่า กลุ่มทดลองสอนโดยใช้ประสบการณ์ตรง ทั้งสองกลุ่มต่างได้รับการทดลองเป็นเวลา 14 สัปดาห์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการอ่านและเข้าใจศัพท์เพิ่มขึ้น
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในด้าน Concept เกี่ยวกับศัพท์สูงกว่ากลุ่มควบคุม
3. วิธีสอนแบบเก่ากับวิธีสอนแบบประสบการณ์ตรง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและศัพท์เพิ่มขึ้น
4. วิธีสอนแบบประสบการณ์ตรง จะเพิ่มระดับผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์ของนักเรียนเกรด 5
5. การสอน Concept สามารถสอนได้ในชั้นเรียนเสมือนเป็นทักษะหนึ่งในการสอนศัพท์และความเข้าใจ

ต่อมาในปี 1971 อัลเฟรโด (Alfredo. 1971 : 107 - 115) ก็ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการอ่านของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชาวสเปนที่เรียนที่ English Language Institute จำนวน 30 คน การวิจัยเกี่ยวข้องกับวิธีที่ใช้ในการอ่านอังกฤษ วิธีคิด ปัญหาในการอ่านและระดับความยากของการอ่านหนังสือข้อความต่าง ๆ ผลพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาการอ่านทางด้านศัพท์มากที่สุด นอกจากนั้น มีอุปสรรคในการฟัง การพูด และการเขียนด้วย

ในปีเดียวกัน สมิทท์ และคณะ (Smythe, P.C and others. 1971 : 808) ได้ติดตามพัฒนาการความรู้เรื่องการรู้จักตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้งตัวพิมพ์ใหญ่และเล็กในชั้นอนุบาล และเกรด 1 ให้บอกชื่อตัวอักษรสลับกับการทดสอบความสามารถในการจำแนกตัวอักษรที่เห็น ส่วนเกรด 2 และ 3 ให้บอกชื่อตัวอักษรในการทดสอบได้แบ่ง

ฝึกเรียนออกเป็น 4 กลุ่มตามอายุ ผลการทดสอบ ปรากฏว่า เด็กสามารถบอกชื่อตัวอักษร ทั้งตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กได้ทุกตัว ในปลายเกรด 2 ยกเว้น 1 ซึ่งมีลักษณะคล้าย 1 ในการพิมพ์ เด็กจะรู้จักตัวพิมพ์ใหญ่ได้เร็วกว่าตัวพิมพ์เล็ก และรู้จักตัวอักษรในครั้งแรกของ พยางค์หนึ่งทั้งหมดมากกว่าครึ่งหลัง

นอกจากนี้ผู้วิจัยด้านตัวอักษรไว้อีก คือ แซมมวล (Samuels. 1971 : 406-608) ได้ศึกษาการรู้จักตัวอักษรจะช่วยในการเรียนอ่านหรือไม่ โดยศึกษากับนักเรียน เกรด 1 จำนวน 100 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ได้รับการสอนโดยการจำแนกตัว อักษรโดยไม่มีการเรียกชื่อตัวอักษร กลุ่มที่ 2 ได้รับการสอนโดยการออกเสียงตัวอักษร กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุม ทั้ง 4 กลุ่มได้รับการทดสอบโดยวิธีถ่ายโอน เมื่อ เปรียบเทียบกัน ปรากฏว่า ผลความเร็วในการเรียนรู้คำของ 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ความเร็วในการอ่านก็เป็นสิ่งจำเป็นที่จะบ่งชี้ถึงความสามารถทางการอ่าน ซึ่ง งานวิจัยด้านนี้ พบว่า แซมมวลและคณะ (Samuel and others. 1975 : 92) ได้ ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความเร็วในการบอกความหมาย ของคำศัพท์ที่รู้มาแล้วกับ กลวิธีที่ผู้อ่านที่มีความชำนาญสูง และผู้อ่านที่ไม่มีความชำนาญในการอ่านพอใช้ โดยทำการวิจัย กับนักเรียน 2 ระดับ คือ นักเรียนเกรด 4 ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้อ่านที่มีความชำนาญสูง ผลการทดลอง ปรากฏว่า

1. ผู้อ่านได้เร็ว สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ที่เรียนรู้มาแล้วได้เร็วกว่า
2. ผู้อ่านได้เร็ว สามารถจำแนกคำผิดคำถูกได้ดีกว่า

ในด้านการสอน พบว่า โมเซอร์ (Moser. 1975 : 162 - 164) ได้ทดลอง สอนแบบเอกเทศภาพในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีจุดประสงค์ที่จะสอนการออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ เกม และเพลง แก่นักเรียนทั้งชั้น กิจกรรมที่นักเรียนต้องทำมี แบบฝึกหัดอ่านไวยากรณ์ การเขียนความเรียง การอ่านเพิ่มเติม และการสอนอ่านแก่นักเรียนกลุ่มเล็ก การสอนอ่าน ผู้ทดลองใช้ชุดการเรียนอ่านที่สร้างขึ้น ผู้ทดลองพบว่า นักเรียนมีความสนใจในชุดการเรียนมาก เพราะสามารถเห็นระดับความก้าวหน้าของตนทันที

ส่วน มอสแมน (Mossman. 1974 : 4053 - 4054) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนเกรด 3, 4, 5 ใน 3 โรงเรียน ในรัฐ Arkansas ที่ได้รับการสอนอ่านตามหลักภาษาศาสตร์ โดยจัดการสอนตามความสามารถของแต่ละคนมาเปรียบเทียบกับนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยวิธีการสอนแบบธรรมดา ผลปรากฏว่า ปี 3 2 กลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันทุกด้าน

และในปีต่อมา ไคเกอร์ (Nancy D. Kiger 1977 : 1339 - A) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของครูใหม่ 2 กลุ่ม จำนวน 69 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยบอลสเตท เกร็อมิวรี่คือ บทเรียนโมดูล 3 บท ซึ่งมีเนื้อหาด้านการรับรู้คำ (Word Recognition) ความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension) ทักษะในการเรียน (Study skill) ในรายวิชาการอ่านเบื้องต้น กลุ่มหนึ่งใช้เกณฑ์การผ่านบทเรียนโมดูล 80% และอีกกลุ่มใช้เกณฑ์ 90% ใช้ครู 2 คน สอนสลับกัน ผลการวิจัยปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม

และมอสเลย์ (Mosley 1978 : 3427 - A) ได้ทำการศึกษาทักษะการอ่านด้านความผิดพลาดในการให้เหตุผล (Reasoning fallacies) โดยเปรียบเทียบเด็กที่อยู่ในสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่ตึกกับเด็กที่อยู่ในสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่ไม่ดี และเลือกทักษะด้านความผิดพลาดในการให้เหตุผล 7 ชนิดมาศึกษา คือ ความผิดพลาดที่สืบเนื่องมาจากสิ่งที่เหมือนกัน ข้อมูลไม่ถูกต้อง การที่หักเอาว่าเหมือนกัน ต้นคำรับที่ผิด การเลือกทางใดทางหนึ่ง การสับสนระหว่างส่วนย่อยกับส่วนรวม และการขัดแย้งในตัวเอง โดยที่ Mosley ได้ทำการทดลองกับเด็กจำนวน 20 คน ซึ่งกำลังเรียนในเกรด 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐคาโลไรนาเหนือ 2 โรงเรียน จากโรงเรียนในตัวเมือง 1 โรงเรียน และจากชานเมือง 1 โรงเรียน เด็กทั้ง 2 กลุ่มมีระดับการอ่านเท่ากัน ซึ่งผลการทดลองทั้ง 2 กลุ่มได้ผลไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ พาร์สัน (Parson. 1980 : 182 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการทำคำนามให้เป็นพหูพจน์ (Noun Pluralization) และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนผิวดำที่พูดภาษาอังกฤษ และเรียนอยู่ในเกรด 3 ใช้แบบสอบถาม 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 ทดสอบความสามารถในการอ่านประธานของประโยค ให้จับคู่ภาพเดี่ยวหรือภาพชุดกับคำที่ไม่มี ความหมาย ซึ่งอยู่ในรูปเอกพจน์และพหูพจน์ ฉบับที่ 2 ทดสอบความสามารถ

ในการใช้คำนามเรียกสิ่งของ นักเรียนจะได้ภาพการอ่านพร้อมกับชื่อซึ่งเป็นคำที่ไม่มีความหมาย หลังจากนั้น ให้ออกชื่อภาพอื่น ๆ ฉบับที่ 3 เป็นการอ่านออกเสียงวัดความสามารถในการออกเสียง /s/ ที่อยู่หลังคำถาม นักเรียนอ่านข้อความบันทึกลงแบบได้วิเคราะห์ผลการทดสอบนักเรียนจำนวน 77 คน พบว่า นักเรียนเกรด 3 ผิดคำที่พูดภาษาอังกฤษมีความรู้ทักษะการหาคำนามได้เป็นพหุพจน์ไม่ถึงเกณฑ์ 80% และคะแนนจากการทดสอบทักษะดังกล่าว มีความสัมพันธ์กับความแปรปรวนของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน เสนอว่าควรปรับปรุงแบบทดสอบการอ่านให้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านได้จริง โดยไม่เกี่ยวกับความผิดพลาดเรื่องการหาคำนามให้เป็นพหุพจน์

ส่วน เจนคินส์ (Jenkins. 1980 : 518 - A) ให้ทำการวิจัยเรื่องผลกระทบของโครงสร้างที่เลือกต่อการอ่านมากเบลา ของนักเรียนในระดับ 2, 3 และ 4 ที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยจำนวน 72 คน เรื่องที่ทดสอบเป็นนิทานที่ใช้เรียนในระดับ 2 แล้วนำมาปรับปรุงเพิ่มโครงสร้างอีก 3 ชนิด คือ adverbial clauses, modified dialogue carries และ noun adjunct phrases นอกจากนี้ยังมี Word recognition บรรจุคำศัพท์จำนวน 75 คำ ซึ่งคัดมาจากข้อความที่ให้อ่าน ผลการทดลองปรากฏว่า มีความแตกต่างกันในการออกเสียงต่อโครงสร้างในระดับ 2, 3 กับระดับ 3,4 และพบว่า โครงสร้างมีส่วนกระทบต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียน สรุปว่าความสามารถในด้านโครงสร้างจะเพิ่มตามระดับขึ้น

นอกจากนี้ บัสเวลล์ (ดูทัย ภิรมย์รัตน์ 2526 : 64 อ้างอิงมาจาก Buswell ) ได้ทดลองใช้วิธีสอนอ่านแก่เด็ก 2 กลุ่ม โดยวิธีแตกต่างกัน คือ กลุ่มแรกสอนให้อ่านโดยเน้นการฝึกทักษะในการรับรู้ และจดจำคำได้ (Word Recognition) มีการฝึกออกเสียงในระยะต่างกัน อีกกลุ่มหนึ่งเน้นในด้านให้เข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน โดยให้อ่านเป็นตอน ๆ แล้วจึงแยกแยะออกมาเป็นบรรทัด เป็นวลี และอ่านเป็นคำ หลังจากให้นักเรียนอ่านแต่ละวิธีพอสมควรแล้ว ทำการทดสอบดู ปรากฏว่า เด็กที่เรียนอ่านแบบแรกอ่านได้แม่นยำ ถูกต้อง และมั่นใจ แต่ขาดความสนใจเรื่องที่อ่าน ส่วนเด็กที่เรียนอ่านแบบที่สอง อ่านได้ช้า และอ่านผิดบ่อย ๆ แต่มีความสนใจและกระตือรือร้นที่จะอ่านเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดให้มากกว่าพวกแรก

## 5.2 งานวิจัยทางด้านทัศนคติในการอ่านภาษาอังกฤษ

ทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่ครูควรสร้างให้เกิดขึ้นแก่ตัวผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่าน จะต้องให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน โดยอ่านอย่างเพลิดเพลิน และสามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้ การปลูกฝังทัศนคติต่อการเรียนการสอน จึงจำเป็นต้องให้เกิดขึ้น สทอท์ (stott. 1973 : 375) กล่าวว่าทัศนคติต่อการอ่านมีผลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียน

กรัฟ (Groff. 1962 : 313 - 317) ได้ศึกษาพบว่า ทัศนคติของนักเรียนเกรด 6 จำนวน 305 คน มีความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่โรงเรียนจัดขึ้นมีผลต่อความสามารถในการอ่านโดยทั่วไป และทัศนคติในการอ่านด้วย

ไนปี 1973 แอสคอฟ และฟิสแบ็ค (Askov and Fisback. 1973 : 1 - 7) ได้ศึกษาพบว่า ทัศนคติในการอ่านของนักเรียนเกรด 1 - 5 นั้น เพศและระดับชั้น มีผลต่อทัศนคติต่อการอ่านสูงต่างกัน แต่ไม่มีผลต่อคะแนนการอ่าน โดยเพศหญิงมีทัศนคติต่อการอ่านสูงกว่าเพศชาย ซึ่งต่อมาไนปี 1976 ฟรีลิปป์ (Frielipp. 1976 : 5898 - A) ได้ทดลองศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ โดยเรียนเป็นคณะ นักเรียนทำงานเป็นคู่ ๆ ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลปรากฏว่า นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน เมื่อเรียนเป็นคณะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ และครูก็ชอบการให้เรียนเป็นคณะด้วย

ส่วน คอพลัน (Coughlan. 1979 : 6668 - A) ได้ศึกษาทัศนคติต่อการอ่านของนักเรียนระดับกลาง (เกรด 6, 7, 8) ในเรื่องต่อไปนี้ คือ 1 ระดับชั้น 2 ฐานะทางเศรษฐกิจ 3 เพศ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน 5 มโนภาพแห่งตน (Self concept) จากการใช้แบบวัดทัศนคติ แบบวัดมโนภาพแห่งตน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ผลการศึกษา ปรากฏว่า

1. นักเรียนเกรด 6 มีทัศนคติต่อการอ่านสูงกว่านักเรียนเกรด 7 และ 8 และมีความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ส่วน เกรด 7 และ 8 ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและทัศนคติต่อการอ่านต่ำ

2. กลุ่มนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูง แต่มีทัศนคติต่อการอ่านต่ำกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ
3. เพศหญิงมีทัศนคติในการอ่านสูงกว่าเพศชาย แต่ทัศนคติในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านมีความสัมพันธ์กันทั้ง 2 เพศ
4. ทัศนคติต่อการอ่าน มีความสัมพันธ์กับมโนภาพแห่งตนในนักเรียนทั้ง 3 เกรด นอกจากนี้ โรเอทเจอร์ และคณะ (Roettger and others. 1979 : 138 - 141) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับ 3 - 6 จำนวน 697 คน พบว่า ทัศนคติต่อการอ่านของนักเรียนในระดับ 5 - 6 สูงกว่าเกรดอื่น ๆ และยังพบอีกว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการอ่านกับคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ตลอดจนด้านคำศัพท์ และผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูง จะมีทัศนคติในการอ่านสูงขึ้นด้วย

## 6. งานวิจัยภายในประเทศ

### 6.1 งานวิจัยทางด้าน การอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

ในปี พ.ศ. 2514 พิศรวัลย์ โกวีทวิ (พิศรวัลย์ โกวีทวิ 2514 : 54) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับสูง แสดงว่า นักเรียนคนใดคนหนึ่งได้คะแนนสูงหรือต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยในเรื่องความเข้าใจคำศัพท์ ก็จะได้คะแนนสูงหรือต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยในเรื่องความเข้าใจในการอ่านด้วย แสดงว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์สูง จะมีความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่านสูงด้วย

และในปีเดียวกัน เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่ (เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่ 2514 : 55) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับโครงการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนรัฐบาล ในเขตจังหวัดพระนคร และธนบุรี สรุปผลการวิจัยได้ว่า ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษที่สำคัญที่สุด คือ นักเรียนไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ และในกรณีที่นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ทุกคำ แต่ยังไม่เข้าใจ สาเหตุเป็นเพราะไม่เข้าใจจำนวนและโครงสร้างของประโยค

สำหรับในระดับอุดมศึกษา พินทิพย์ ทวยเจริญ (พินทิพย์ ทวยเจริญ 2515 :

37) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านตำราเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 175 คน จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา กรุงเทพมหานคร และปทุมวัน ผลปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความสามารถด้านโครงสร้างของภาษา แต่ห้อยความสามารถในด้านการอ่านจับใจความ และคำศัพท์ ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนการสอน และพบว่าที่นักศึกษาเรียนไม่ทันนั้นเป็นเพราะอ่านตำราเรียนไม่เข้าใจ จึงควรให้มีการปรับปรุงการอ่านให้ดีขึ้น

ในด้านการทดลองสอน เขาวภา กิระสมบุญ (เขาวภา กิระสมบุญ 2519 :

41) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีหลักภาษาศาสตร์ กับวิธีผสมในด้านความเข้าใจในการอ่าน และการเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชวินิต โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยสอนกลุ่มควบคุมโดยวิธีหลักภาษาศาสตร์ และสอนกลุ่มทดลองโดย วิธีผสม เป็นเวลา 8 สัปดาห์ แล้วทดสอบสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบสอบสัมฤทธิ์ผลการเรียน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 วัดสัมฤทธิ์ผลการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่าน และฉบับที่ 2 วัดสัมฤทธิ์ผลด้านการเขียนประโยค นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ ปรากฏผลว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีผสม มีสัมฤทธิ์ผลการเรียนด้านความเข้าใจในการอ่าน ไม่ต่างจากนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอน โดยหลักภาษาศาสตร์ ส่วนสัมฤทธิ์ผลการเรียนด้านการเขียนประโยค นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีผสม มีสัมฤทธิ์ผลการเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักภาษาศาสตร์

และต่อมาในปี 2523 มีทนา ทองใหญ่ (มีทนา ทองใหญ่ 2523 : 54)

ได้ทดลองสอน โดยการทำให้เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการอ่านเป็นคำกับที่เรียนตามหลักสัทศาสตร์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งเลือกมาจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้องที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถมจำนวน 38 คน แล้วนำมาจับคู่ด้วยคะแนนภาษาอังกฤษภาคต้น ปีการศึกษา 2522 เพื่อให้ได้ตัวอย่างประชากรที่มีพื้นฐานความรู้เท่ากัน 19 คู่ แล้วดำเนินการสอนด้วยวิธีอ่านเป็นคำกับ วิธีสัทศาสตร์ ผลการวิจัยปรากฏว่า สัมฤทธิ์ผลการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

อาไฟ มัฆมาน (อาไฟ มัฆมาน 2524 : 46) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นกับแบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้วิจัยได้สร้าง แบบฝึกหัดการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย การอ่าน 4 ระดับ คือ การอ่านขั้นพื้นฐาน การอ่านขั้นแปลความ การอ่านขั้นวิเคราะห์ และการอ่านขั้นสร้างสรรค์ และแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความก่อนและหลังทำแบบฝึกหัด จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นกับที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ แตกต่างกัน โดยที่คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังการทำแบบฝึกหัดของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงว่า แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าแบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ และนอกจากนี้ ยังมีการศึกษาเรื่องของแบบฝึกในวิชาภาษาอังกฤษอีกในมีต่อมาโดย จรรยา เรื่องมาลัย (จรรยา เรื่องมาลัย 2525 : 46) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้แบบฝึกโคลซ่อ สัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยแบ่ง นักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยให้กลุ่มทดลองเรียนโดยทำแบบฝึกหัดโคลซ่อ และกลุ่มควบคุมไม่ได้ทำ แบบฝึกโคลซ่อ โดยคัดเลือกจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้อง 2 และห้อง 7 โรงเรียนวัดบ่อ- วิเชียรโชติการาม จำนวน 60 คน เป็นนักเรียนที่มีพื้นฐานการเรียนรู้อ่านในระดับใกล้เคียงกัน และไม่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษมาก่อนเลย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยทำ แบบฝึกโคลซ่อ มีสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ทำแบบ ฝึกโคลซ่อ

และในปี 2526 กัญญา ถิรโพธิ์ (กัญญา ถิรโพธิ์ 2526 : 47) ได้ทำการ วิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครพนมบุรี ที่อยู่ภายใต้โครงการโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตรประถมศึกษา โดยใช้เครื่องมือ โครงสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ จำนวน 120 ข้อ แบ่งเป็น แบบทดสอบการฟังและการพูด 40 ข้อ การอ่าน 40 ข้อ การเขียน 40 ข้อ แล้วนำคะแนนที่ได้ มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ภายใต้โครงการโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตร

จังหวัดนครปฐม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้ แต่พบว่า ทักษะการเขียนและการอ่านเพื่อความเข้าใจต่ำมาก

และในปี 2527 นี้เอง สุพร อุทรานันท์ (สุพร อุทรานันท์ 2527 : 47) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสื่อประสมกับการสอนโดยวิธีครูเป็นศูนย์กลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจักรคำคณาทร จังหวัดลำพูน จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสื่อประสม ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยวิธีครูเป็นศูนย์กลาง ก่อนทดลองมีการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่าน และเมื่อหลังทดลองก็นำมาทดสอบอีก ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และในปีเดียวกันนี้เอง ประยูรศรี วรชัยพิทักษ์ (ประยูรศรี วรชัยพิทักษ์ 2527 : 58) ได้ทำการวิจัยสัมฤทธิ์ภาพทางภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครปฐม โดยศึกษาโรงเรียนในและนอกโครงการ โรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตร ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบสัมฤทธิ์ภาพทางภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ข้อทดสอบ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 335 คน ใน 12 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า สัมฤทธิ์ภาพทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับต้องแก้ไข ความสามารถทางการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนต้องแก้ไข และสัมฤทธิ์ภาพทางภาษาอังกฤษของนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนในและนอกโครงการโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

และสำหรับงานวิจัยที่จะขอนำมากล่าวไว้ด้วยก็คือ การสร้างแบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการรู้จักคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยคือ ยิ่งศักดิ์ ญาณประสาธ (ยิ่งศักดิ์ ญาณประสาธ 2525 : 63) เป็นการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย ในการอ่านภาษาอังกฤษด้านการรู้จักคำรวม 9 ฉบับคือ การจำตัวอักษร เสียงต้น การจำเป็นคำ คำประสม เสียงที่เกิดจากการผสมพยัญชนะ เสียงท้าย การผสมคำ สัมผัสคำ และสระ พร้อมทั้งสร้างคู่มือดำเนินการสอบ

การตรวจให้คะแนน และการแปลความหมายของคะแนน ที่ถึงความบกพร่องในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้านการรู้จักคำของนักเรียน ผลการศึกษารบว่า ข้อสอบมีค่าความยากตั้งแต่ .65 ขึ้นไป ค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ .00 ขึ้นไป ค่าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ .7716 - .9496 และสำหรับค่าความแม่นยำเชิงโครงสร้าง มีค่าในระดับค่อนข้างสูง ก่อตั้งแต่ .4120 - .7617 และสำหรับค่าความแม่นยำเชิงเนื้อหา ปรากฏว่า วัดทักษะในการอ่านด้านการรู้จักคำจริง

แต่งงานวิจัยนี้ เน้นด้านการสร้างแบบทดสอบ และศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยเฝ้าต้องการศึกษาพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการเรียนภาษาต่างประเทศ หรือต้องการจะศึกษากับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนด้านทักษะการอ่านเพียงใด และเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาต่อไปด้วย

## 6.2 งานวิจัยด้านทัศนคติต่อการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุรางค์ จันท์เอม (สุรางค์ จันท์เอม 2518 : 116) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการอ่าน และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าทัศนคติต่อการอ่าน และความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และความสัมพันธ์เป็นไปในลักษณะแปรตามกัน คือ ถ้าคะแนนความเข้าใจในการอ่านต่ำ คะแนนทัศนคติจะต่ำด้วย แต่ถ้าคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูง คะแนนทัศนคติจะสูงด้วย

สำหรับการศึกษาทัศนคติกับการเรียนวิชาต่าง ๆ มีผู้วิจัยไว้ดังเช่น จรัส สวัสดิ์ถาวร (จรัส สวัสดิ์ถาวร 2519 : 48) ได้ทำการศึกษาดังความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เขตการศึกษา 3

ผลการศึกษา พบว่า ทัศนคติทางวิทยาศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ก็จะได้คะแนนในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูง

ต่อมาในปี 2521 อัคริณี ศรีสุข (อัคริณี ศรีสุข 2521 : 30 - 31)

ใช้ทำการศึกษาเจตคติในการอนุรักษ์ธรรมชาติ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องสิ่งแวดล้อม ด้วยบทเรียนสำเร็จรูป แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป ส่วนกลุ่มควบคุมสอนตามปกติ ผลการศึกษาพบว่า ก่อนการสอนมีเจตคติในการอนุรักษ์ธรรมชาติ ไม่แตกต่างกัน แต่หลังสอน นักเรียนมีเจตคติสูงขึ้นทั้ง 2 กลุ่ม

และวัฒนา ภูทงษ์ (วัฒนา ภูทงษ์ 2522 : 49) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางคณิตศาสตร์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเขียงเพรา ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และนักเรียนชายกับหญิงมีทัศนคติแตกต่างกัน กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อคณิตศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ก็จะต่ำ

จากการวิจัยในเรื่องทัศนคติต่อการอ่าน และความเข้าใจในการอ่าน พบว่า ทัศนคติมีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาอื่น ๆ กล่าวคือ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาใด จะทำให้เรียนวิชานั้น ๆ ดีไปด้วย ฉะนั้นครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในระดับประถมศึกษา จึงควรมุ่งที่จะวางรากฐาน หรือพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อการอ่านให้เด็กควบคู่ไปกับการฝึกทักษะด้านความเข้าใจในการอ่านด้วย

และจากผลการวิจัยและเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นถึงทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญแก่การเรียนภาษาอังกฤษ แต่ยิ่งปรากฏผลว่า เกิดปัญหาทางการอ่าน ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านค่อนข้างต่ำ ตลอดจนผู้สอนไม่ทราบถึงระดับของการอ่าน การพัฒนาการอ่าน การส่งเสริมการอ่าน ตลอดจนการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน ซึ่งการศึกษาในระยะเริ่มเรียนหรือระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 เป็นระยะแรกในการปูพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป ฉะนั้นการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงปัญหา ข้อบกพร่องของการสอน ตัวครูและตัวนักเรียนเอง และเป็นการนำผลที่ได้มาปรับปรุง และแก้ปัญหการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่า เมื่อได้ใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษซึ่งเป็นหลักสูตรพุทธศักราช 2521 ได้ครบถึงขั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว ควรจะได้มีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่จบการศึกษา ประโยคประถมศึกษาแล้ว เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงข้อบกพร่องของหลักสูตรอีกด้วย

### บทที่ 3

#### วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้กำหนดการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างเครื่องมือ และการหาคุณภาพ
4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

#### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

##### ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2527 ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษา จังหวัด ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดละ 1 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ในท้องที่ เขตการศึกษา 7 เป็นโรงเรียนอนุบาลจำนวน 8 โรงเรียน 19 ห้องเรียน และเป็นโรงเรียน สังกัดการประถมศึกษาจังหวัด จำนวน 8 โรงเรียน 21 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 16 โรงเรียน 40 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 1,017 คน

##### กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2527 ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษา จังหวัด ที่มีขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา 7 ซึ่งสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน เป็นโรงเรียนอนุบาล 8 ห้องเรียน จำนวน 304 คน และ โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด 8 ห้องเรียน จำนวน 302 คน รวมนักเรียนในกลุ่ม ตัวอย่างทั้งหมด 606 คน

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง  
จำแนกตามจังหวัด

จังหวัด	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน
นครสวรรค์	โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์	40
	โรงเรียนเขากบ	37
พิษณุโลก	โรงเรียนอนุบาลพิษณุโลก	40
	โรงเรียนจำการบุญ	42
เพชรบูรณ์	โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์	36
	โรงเรียนเมืองเพชรบูรณ์	38
พิจิตร	โรงเรียนอนุบาลพิจิตร	37
	โรงเรียนครุฑวิทยา	34
ตาก	โรงเรียนอนุบาลตาก	35
	โรงเรียนป่ามะม่วง	34
สุโขทัย	โรงเรียนอนุบาลสุโขทัย	35
	โรงเรียนวัดคูหาสวรรค์	40
กำแพงเพชร	โรงเรียนอนุบาลกำแพงเพชร	33
	โรงเรียนนครชุม	37
อุตรดิตถ์	โรงเรียนอนุบาลอุตรดิตถ์	43
	โรงเรียนวัดรัตนภิคาราม	40

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

## การวัดและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

### 1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ มีวิธีการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านของ โดเรน (The Doren Diagnostic Reading Test) โดย Doren, Margaret จากหนังสือ The Introduction Educational Measurement ของ Noll (Noll, 1957 : 432 - 433) และหนังสือ Measurement and Evaluation in the Schools ของ Louis และ Marilyn (Louis J. Karmel and Marilyn O. Karmel 1978 : 250 - 252) ซึ่งได้กล่าวถึง การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านของโดเรน เป็นแบบทดสอบ 11 ฉบับ ซึ่งแต่ละฉบับ ประกอบด้วยทักษะที่จำเป็นในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

#### ทักษะ 1 Letter Recognition (การจำตัวอักษร)

(1) ความสามารถที่จะจำตัวอักษรตัวเดียวกันได้ไม่ว่าจะปรากฏที่ใด และแยกแยะตัวอักษรที่มีรูปร่างคล้ายกันได้

(2) ความสามารถที่จะจำตัวอักษรตัวเดียวกันได้ เมื่อปรากฏในลักษณะการเขียนต่าง ๆ กันทั้งตัวพิมพ์และตัวเขียน

#### ทักษะ 2 Beginning Sounds (เสียงต้น)

(1) ความสามารถที่จะชี้บอกเสียงต้นของคำที่แตกต่างกันได้

(2) ความสามารถที่จะเลือกเสียงต้นที่ถูกต้องจากคำใดคำหนึ่งในเนื้อหาที่กำหนดให้

#### ทักษะ 3 Whole Word Recognition (การจำเป็นคำ)

(1) ความสามารถที่จะบอกถึงคำที่เคยรู้จักได้

(2) ความสามารถที่จะแยกแยะได้ถึงคำสองคำที่มีเสียงและรูปลักษณ์

#### ทักษะ 4 Words Within Words (คำประสม)

(1) ความสามารถที่จะค้นหาคำใดในคำประสมนั้น ๆ

(2) ความสามารถที่จะค้นหาคำย่อยในคำใหญ่ ซึ่งมีใช่คำประสม

(5) ความสามารถที่จะพิจารณาได้ว่า ถ้าภายในคำนี้ ๆ มีส่วนช่วยในการออกเสียงอย่างไร

ทักษะ 5 Speech Consonants (เสียงพยัญชนะ)

ความสามารถที่จะรู้คำใหม่จากการฟังเสียง

ทักษะ 6 Ending Sounds (เสียงท้าย)

(1) ความสามารถที่จะแยกแยะคำที่มีเสียงท้ายต่างกัน

(2) ความสามารถที่จะเลือกคำพหูพจน์ของคำนามที่ไม่ปกติได้ถูกต้อง

ทักษะ 7 Blending (การผสมคำ)

ความสามารถในการเลือกคำใดคมาใช้สร้างคำใหม่ในเนื้อหาที่กำหนด

ทักษะ 8 Rhyming (สัมผัสคำ)

(1) ความสามารถที่จะบอกคำซึ่งสัมผัสกันจากการฟังได้

(2) ความสามารถที่จะบอกคำซึ่งสัมผัสกันจากการอ่านได้

(3) ความสามารถที่จะบอกถึงคำที่ไม่เหมือนกัน แต่สัมผัสกันได้

ทักษะ 9 Vowels (สระ)

(1) ความสามารถที่จะแยกคำจากคำที่มีสระเดียวกัน

(2) ความสามารถที่จะจดจำสระเสียงสั้นหรือสระเสียงยาวจากการฟังได้

(3) ความสามารถที่จะตัดสินใจว่า สระใดจะออกเสียง เมื่อสระสองตัว

ปรากฏอยู่ด้วยกัน

ทักษะ 10 Spelling (การสะกดคำ)

ความสามารถที่จะสะกดคำต่าง ๆ ได้ที่ ไม่ใช่ Phonetic

ทักษะ 11 Discriminate Guessing (การเดาคำโดยอาศัยคำที่เป็นสื่อ)

ความสามารถที่จะเติมคำที่หายไปจากข้อความที่บ่งชี้ในบริบทนั้น

1.2 สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยศึกษา การวิเคราะห์หลักสูตรจากหนังสือการวัดและประเมินผลทางการศึกษาของ เอนก เพียรบุญบุตร (เอนก เพียรบุญบุตร 2524 : 123 - 141) และหนังสือการสร้างแบบทดสอบ 1 ของ บุญเชิด ภิญโญนนท์พงษ์ (บุญเชิด ภิญโญนนท์พงษ์ 2525 : 24 - 27)

ตาราง 2 ตารางวิเคราะห์หลักคุณวิชาวากษัตริย์ ซึ่งประกอบด้วย 6

หัวข้อเนื้อหา	พฤติกรรม	ความรู้ ความจำ	ความ เข้าใจ	การนำ ไปใช้	วิเคราะห์ วิเคราะห์	สัง เคราะห์	ประ เมินค่า	จำนวน ข้อสอบ	
1. การจำตัวอักษร		5	2	-	-	-	-	7	7 %
2. เสียงต้น		6	3	-	-	-	-	9	9 %
3. การจำเป็นคำ		4	2	-	-	2	-	8	8 %
4. คำประสม		1	1	-	2	2	-	6	6 %
5. เสียงที่เกิดจาก การผสมพยัญชนะ		1	-	-	3	-	2	6	6 %
6. เสียงท้าย		1	-	-	4	-	2	7	7 %
7. การผสมคำ		3	1	2	-	2	-	8	8 %
8. สัมผัสคำ		1	1	-	1	-	2	5	5 %
9. สระ		1	3	1	3	3	-	11	11 %
10. การสะกดคำ		3	2	-	2	2	-	9	9 %
11. การเดาคำโดย อาศัยคำที่ได้ เป็นสื่อ		2	4	2	1	2	-	11	11 %
12. ความเข้าใจใน การอ่าน		3	6	2	1	1	-	13	13 %
รวม		31	26	7	17	13	6	100	100 %

1.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 100 ข้อ ใช้เวลาทำ 1 ชั่วโมง 30 นาที และข้อสอบปรนัยแบบเติมคำ จำนวน 77 ข้อ ใช้เวลาทำ 1 ชั่วโมง 20 นาที ซึ่งมีจำนวนแบบทดสอบทั้งหมดรวม 12 ฉบับ โดยอีกตารางวิเคราะห์หลักสูตรที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ไว้

1.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษ 4 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยสร้างตาราง Index of Congovence (บุญเชื้อ ภิญโญนนตพงษ์ 2521 : 292)

คำชี้แจง ให้ท่านพิจารณาข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้ วัดตรงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ใช่ ๆ หรือไม่ ให้ท่านพิจารณา ดังนี้

+ 1 = ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์จริง

0 = ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์

- 1 = ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนพิจารณา		
		-1	0	+1
ฉบับที่ 1 (การจำตัวอักษร) ความสามารถที่จะชี้บอกตัวอักษร ตัวเดียวกันได้ ไม่ว่าจะปรากฏ ที่ใดและแยกแยะอักษรที่คล้ายกัน ได้	0) ข้อใดเป็นตัวเขียน R, B, H A) R B H B) R B H C) R B H D) R B H	-1	0	+1

1.5 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย จำนวน 100 คน เพื่อนำผลมาปรับปรุงแก้ไข

1.6 การวิเคราะห์ข้อสอบ นำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบมาตรวจใช้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกจะได้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ได้ตอบจะได้ 0 คะแนน จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจ

จำแนก (discrimination) โทมใช้เทคนิค 27 % และตารางของ จุง เทร์ ฟาน (Jung, 1952 : 3 - 32) แล้วคัดเลือกให้เหลือแบบทดสอบ 134 ข้อ โดยยังครอบคลุม เนื้อหาตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร และข้อทดสอบนี้ มีค่าความง่าย (p) ตั้งแต่ .20 - .50 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

1.7 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีวิสุทธิธรรม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 120 คน เพื่อนำผล ปรับปรุงแก้ไข

1.8 นำแบบทดสอบที่คัดเลือก ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดท่ามะปราง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 200 คน เพื่อนำผล มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของ กูเจอร์ ริชาร์สัน 20 (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 168)

2. แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบทดสอบวัด ทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของ อิศรา สารงาม (อิสรา สารงาม 2525 : 68 - 71) ซึ่งในแบบทดสอบเกี่ยวกับความคิดเห็น หรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับคุณประโยชน์ ความสำคัญของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งสร้างตาม มาตรฐานวัดทัศนคติของ ลิเคอร์ท โดยมีค่าความเชื่อมั่นเป็น .831 และได้นำข้อความที่ผู้วิจัย ใช้ปรับปรุงให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แก่ ประธานและกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโท และครู ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบ แก้ไขให้เหมาะสมกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 แล้วนำแบบทดสอบไปสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดท่ามะปราง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 200 คน เพื่อหา

2.1 ค่าอำนาจจำแนกของข้อความ โดยการวิเคราะห์ถ้อยคำเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ แบ่งเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วพิจารณาเลือกข้อความที่มีค่าอัตราส่วน วิกฤต (t) ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป นำมาเป็นข้อความที่ใช้ได้ ซึ่งได้ข้อความทั้งหมด 30 ข้อความ

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทัศนคติ โดยใช้สูตร โคออฟฟิเชียน เอ็ดค่า (Coefficient Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.6908

การกำหนดน้ำหนักในการตอบตัวเลือกของแบบทดสอบวัดทัศนคติ กำหนดไว้ 2 กรณี

คือ

1. ถ้าข้อความเชิงนิมิต (Positive)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

2. ถ้าข้อความเชิงนิเสธ (Negative)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4	คะแนน

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดทัศนคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. นักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ				
2. เมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษ นักเรียนรู้สึก สนุกสนาน อยากเรียนภาษาอังกฤษมาก				
3. นักเรียนคิดว่า ควรเพิ่มชั่วโมงในการ เรียนภาษาอังกฤษให้มากกว่าเดิม				
4. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักเรียนสนใจ				
5. ในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่ อยากเรียนภาษาอังกฤษเพราะเรียน ไม่รู้เรื่อง				

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดวัน และเวลาในการสอบ
2. เตรียมข้อสอบได้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบแต่ละครั้งและวางแผนในการดำเนินการสอบล่วงหน้า
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เข้าใจวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ
4. นำแบบทดสอบไปสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 4 ครั้ง ดังนี้
  - 4.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ ไปทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีอินทราทิตย์ อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย จำนวน 100 คน
  - 4.2 นำแบบทดสอบที่ได้คัดเลือก และปรับปรุงจากครั้งที่ 1 ไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีวิสุทธิธาราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 120 คน
  - 4.3 นำแบบทดสอบที่ได้คัดเลือก และปรับปรุงจากครั้งที่ 2 ไปทดสอบครั้งที่ 3 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดท่ามะปราง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 200 คน
  - 4.4 นำแบบทดสอบที่ได้คัดเลือก และปรับปรุง จากการทดสอบครั้งที่ 3 ไปทดสอบจริง จำนวน 16 โรงเรียน (606 คน)
5. หลังจากนักเรียนทำแบบทดสอบครบทั้ง 12 ฉบับแล้ว นำแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษให้นักเรียนทำด้วย
6. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษไปทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติต่อไป

## การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้
  - 1.1 วิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และ ค่าอำนาจจำแนก (r) ด้วยวิธีเทคนิค 27 % (High - Low 27 Per Cent Group Method of Item Analysis) (Fan. 1952 : 3 - 32) ผลการวิเคราะห์ที่ได้ค่าความยากง่าย (p) .11 ถึง .94 และค่าอำนาจจำแนก (r) .12 ถึง .74
  - 1.2 คัดเลือกและปรับปรุงแบบทดสอบที่จะนำไปใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 แล้วนำไปทดสอบ นำผลมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เช่นเดียวกับครั้งที่ 1 ได้ค่าความยากง่าย (p) .16 ถึง .85 และค่าอำนาจจำแนก (r) .12 ถึง .81
  - 1.3 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงจากครั้งที่ 2 ไปทดสอบครั้งที่ 3 แล้วนำผลมาวิเคราะห์เช่นเดียวกับครั้งที่ 1 และ 2 ได้ค่าความยากง่าย (p) .34 ถึง .78 และค่าอำนาจจำแนก (r) .22 ถึง .74 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.9391
2. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder - Richardson ได้ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ฉบับที่ 1 ถึงฉบับที่ 12 อยู่ระหว่าง 0.7550 ถึง 0.9775 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมีค่าอยู่ระหว่าง 0.4205 ถึง 1.1165
4. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบแต่ละฉบับ
5. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของคะแนนความแตกต่างที่กำหนด
6. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของค่าตอบที่ยากเรียนทำผิด จัดลำดับ ข้อบกพร่อง จากมากไปหาน้อย
7. การศึกษาทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยนำคะแนนแต่ละหมวดมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์สัมฤทธิ์
8. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด โดยใช้สูตร t - test

9. เปรียบเทียบต้นโพธิ์ที่หอวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลระจําจังหวัดกับโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด โดยใช้สูตร  $t$ -test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

- 1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 71)

$$\bar{x} = \frac{\Sigma x}{N}$$

- เมื่อ  $\bar{x}$  แทน คะแนนเฉลี่ย  
 $\Sigma x$  แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด  
 $N$  แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

- 1.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2522 : 101)

$$s = \sqrt{\frac{N \Sigma f x^2 - (\Sigma f x)^2}{N(N-1)}}$$

- เมื่อ  $s$  แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน  
 $f$  แทน ความถี่ของคะแนนแต่ละตัว  
 $N$  แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง  
 $x^2$  แทน คะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง  
 $x$  แทน คะแนนแต่ละตัว

1.3 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ใช้สูตร (Gulliksen, 1967 : 68)

$$SE_{meas} = s_x \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ  $SE_{meas}$  แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด  
 $s_x$  แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบ  
 $r_{tt}$  แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ  
 ใช้สูตร KR-20 (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 163)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ  $r_{tt}$  แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ  
 $n$  แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ  
 $p$  แทน สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ  
 $q$  แทน สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ หรือ  $1 - p$   
 $s_t^2$  แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. หาค่าความยากและหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค  
 27 เปอร์เซนต์ และเปิดตาราง จุง เทห์ ฟาน (ชวาล พรรัตน์กุล 2516 : 295 - 331)

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทัศนคติ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา  
 (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 171)

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ $\alpha$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
$n$	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
$s_i^2$	แทน	คะแนนความแปรปรวนในรายข้อ
$s_t^2$	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

5. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร  $z$  - test (ถัวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 94)

$$\text{สูตร } z = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ $\bar{x}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ 1
$\bar{x}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยกลุ่มที่ 2
$s_1^2$	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่ม 1
$s_2^2$	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่ม 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษาครั้งนี้  
 ครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล  
 ดังนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$r_{tt}$	แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
p	แทน สัดส่วนของผู้ทำข้อสอบได้ในข้อหนึ่ง ๆ
q	แทน สัดส่วนของผู้ทำข้อสอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ
$S_t$	แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด
S	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
$SE_{meas}$	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
Z	แทน อัตราร้อยละวิกฤต
DF	แทน Degrees of Freedom

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้คำนวณค่าสถิติต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแปลผลการ  
 ศึกษาครั้งนี้ โดยแบ่งออกเป็นตอน ๆ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าคุณภาพของแบบทดสอบ
2. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ
3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
4. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในแบบทดสอบแต่ละฉบับ
5. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

6. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของคำตอบที่นักเรียนทำผิด จัดลำดับข้อบกพร่องจากมากไปหาน้อย

7. การศึกษาทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
  8. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
  9. การเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- จากจุดมุ่งหมายข้างต้น ผู้วิจัยจะได้เสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

#### 1. การวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ

1.1 การทดลองใช้แบบทดสอบ และการวิเคราะห์ข้อสอบในการสอบครั้งที่ 1 หลังจากที่ได้สร้างแบบทดสอบเป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 100 ข้อ และข้อสอบเติมคำ จำนวน 77 ข้อ จากเนื้อหาในหนังสือ English Is Fun เล่ม 1 - 4 เป็นหลัก ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปทดสอบครั้งที่ 1 โดยใช้เวลา 2 ชั่วโมง 50 นาที กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีอินทราทิตย์ จังหวัดสุโขทัย จำนวน 100 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ โดยให้ข้อถูก 1 คะแนน ข้อผิดหรือข้อที่ไม่นำ หรือข้อที่เลือกคำตอบมากกว่า 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน คะแนนเต็มของแบบทดสอบฉบับนี้ เป็น 177 คะแนน

2. นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาวิเคราะห์ โดยเรียงคะแนนตามลำดับจากคะแนนสูงไปหาคะแนนต่ำ เพื่อวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) โดยใช้เทคนิค 27% ตามวิธีของจุง เทห์ ฟาน โดยแบ่งจำนวนกระดาษคำตอบเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำหรือร้อยละของนักเรียนกลุ่มสูง ( $P_H$ ) และกลุ่มต่ำ ( $P_L$ ) ที่ตอบข้อต่อแต่ละข้อถูก เพื่อหาค่าระดับความยากง่าย ( $p$ ) และค่าอำนาจจำแนก ( $r$ ) โดยดูจากตารางวิเคราะห์ข้อสอบของจุง เทห์ ฟาน โดยกำหนดว่า ข้อสอบที่จะใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 นั้น จะต้องมีการวัดระดับความยากง่าย อยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ +.20 ขึ้นไป จึงจะถือว่าเป็นข้อสอบที่ใช้ได้

3. คัดเลือกและปรับปรุงแบบทดสอบที่จะนำไปใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 โดยดูจากเนื้อหาของข้อสอบต้องครอบคลุม เนื้อหาที่กำหนดไว้ทั้งหมด 12 ทักษะ และในกรณี

ที่ข้อสอบใช้ตัวเลือกไม่เหมาะสม ก็พิจารณาปรับปรุงตัวเลือกใหม่ ผลจากการวิเคราะห์ข้อสอบครั้งที่ 1 แบบทดสอบมีค่าความยากง่าย ( $p$ ) .11 ถึง .94 และค่าอำนาจจำแนก ( $r$ ) .12 ถึง .74

1.2 การทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 2 และการวิเคราะห์ข้อสอบในการสอบครั้งที่ 2 หลังจากที่ได้พิจารณาคัดเลือกข้อสอบตามเกณฑ์ที่กำหนดในการสอบครั้งที่ 1 ไปแล้ว ได้ข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 77 ข้อ และข้อสอบเติมคำ จำนวน 57 ข้อ แล้วนำไปทดสอบครั้งที่ 2 โดยใช้เวลา 2 ชั่วโมง 30 นาที กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีวิสุทธิาราม จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 120 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอนเหมือนการทดสอบครั้งที่ 1 ผลจากการวิเคราะห์ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก พบว่า ค่าความยากง่าย ( $p$ ) มีค่า .16 ถึง .85 ค่าอำนาจจำแนก ( $r$ ) มีค่า .12 ถึง .81 โดยแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9474

1.3 การทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 3 และการวิเคราะห์ข้อสอบ ได้ข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 57 ข้อ และข้อสอบเติมคำ จำนวน 43 ข้อ นำไปทดสอบครั้งที่ 3 โดยใช้เวลา 2 ชั่วโมง 15 นาที กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดท่ามะปราง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 200 คน นำผลมาวิเคราะห์เหมือนการทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 ผลจากการวิเคราะห์ (ดูได้จากภาคผนวก ก) โดยแบบทดสอบมีค่าความยากง่าย ( $p$ ) .34 ถึง .78 และค่าอำนาจจำแนก ( $r$ ) .22 ถึง .74 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.9391

1.4 การทดสอบจริง จากผลการวิเคราะห์ข้อสอบ ผู้วิจัยพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด และครอบคลุมเนื้อหา มีจำนวนข้อ ดังตาราง 3

ตาราง 3 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทดสอบจริง

เนื้อหา	จำนวนข้อ	ลำดับข้อ
1. การจำตัวอักษร	7	25 - 26, 58 - 62
2. เสียงต้น	9	1 - 4, 17 - 21
3. การจำเป็นคำ	8	27, 28, 69-72, 76, 77
4. คำประสม	6	29 - 34
5. เสียงที่เกิดจากการผสมพยัญชนะ	6	78 - 83
6. เสียงท้าย	7	5 - 9, 44, 64
7. การผสมคำ	8	22 - 24, 86 - 90
8. สัมผัสคำ	5	35 - 39
9. สระ	11	40 - 43, 10 - 16
10. การสะกดคำ	9	63, 65 - 67, 73 - 75, 91, 92
11. การเดาคำโดยอาศัยคำที่ได้เป็นสื่อ	11	68, 84, 85, 93 - 100
12. ความเข้าใจในการอ่าน	13	45 - 57
รวม	100	

นำแบบทดสอบนี้ไปทดสอบกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง คือโรงเรียนอนุบาล 8 โรงเรียน  
โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด 8 โรงเรียนในเขตการศึกษา 7 จำนวนนักเรียน  
ทั้งหมด 606 คน โดยใช้เวลาในการทดสอบ 2 ชั่วโมง 30 นาที นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ต่อไป

## 2. การหาค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบฉบับที่	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S	$S^2$
1	7	6.01	1.7565	3.0853
2	9	4.94	3.9003	15.2123
3	8	5.95	2.4816	6.1583
4	6	3.47	2.0470	4.1901
5	6	4.80	2.1455	4.6031
6	7	4.36	2.5500	6.5027
7	8	5.21	2.9884	8.9305
8	5	3.00	2.2773	5.1861
9	11	8.30	3.1591	9.9800
10	9	6.30	2.8124	7.9096
11	11	7.48	3.8994	15.2055
12	13	6.54	5.5987	31.3453

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 4. ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบทุกฉบับมีค่าสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในแบบทดสอบแต่ละฉบับ ซึ่งแสดงว่า แบบทดสอบทุกฉบับค่อนข้างง่าย และที่พบค่าเฉลี่ยสูงกว่าฉบับอื่นคือ ฉบับที่ 1 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.01 จากคะแนนเต็ม 7 คะแนน และค่าเฉลี่ยต่ำกว่าฉบับอื่น คือ ฉบับที่ 2 ค่าเฉลี่ย 4.94 จากคะแนนเต็ม 9 ฉบับที่ 4 ค่าเฉลี่ย 3.47 จากคะแนนเต็ม 6 และฉบับที่ 12 ค่าเฉลี่ย 6.54 จากคะแนนเต็ม 13

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่วัดได้ในแบบทดสอบทั้ง 12 ฉบับ มีค่าตั้งแต่ 1.7565 ถึง 5.5987 และฉบับที่มีการกระจายของคะแนนต่ำ ได้แก่ ฉบับที่ 1 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.7565 และการกระจายของคะแนนสูง ได้แก่ ฉบับที่ 12 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.5987 นอกจากนี้ การกระจายของคะแนนใกล้เคียงกัน

### 3. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

ตาราง 5. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

แบบทดสอบฉบับที่	$r_{tt}$	$SE_{meas}$
1	0.7550	0.8694
2	0.9687	0.6900
3	0.9077	0.7539
4	0.8858	0.6918
5	0.9588	0.4355
6	0.9149	0.7439
7	0.9409	0.7265
8	0.9659	0.4205
9	0.8751	1.1165
10	0.9105	0.8199
11	0.9479	0.8901
12	0.9775	0.8398

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 5 บ่งชี้ว่า แบบทดสอบทุกฉบับมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ 0.7550 - 0.9775 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูง และจากค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ในการวัดของแบบทดสอบ มีค่าไม่ถึง 1.00 ยกเว้นฉบับที่ 9 ที่มีค่าเท่ากับ 1.1165 โดยสรุปแสดงว่า ข้อสอบทุกฉบับ สามารถนำไปวัดผลได้ค่อนข้างเที่ยงตรง

4. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบแต่ละฉบับ

ตาราง 6 คะแนนผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบฉบับที่ 1

โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด					โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด		
ฉบับที่ 1	ข้อที่	N	จำนวนคนทำถูก	คิดเป็นร้อยละ	น	จำนวนคนทำถูก	คิดเป็นร้อยละ
การจำตัวอักษร	25	304	250	82.24	302	215	71.19
	26	304	252	82.89	302	224	74.17
	58	304	270	88.82	302	277	91.72
	59	304	215	70.72	302	188	62.25
	60	304	214	70.39	302	197	65.23
	61	304	261	85.86	302	250	82.78
	62	304	247	81.25	302	237	78.48
<b>รวม</b>	7	304	1,709	80.31	302	1,588	74.62

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 304 คน ทำข้อสอบฉบับที่ 1 ถูกคิดเป็นร้อยละ 80.21 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด 302 คน ทำข้อสอบฉบับที่ 1 ถูกคิดเป็นร้อยละ 74.62

ตาราง 7 คะแนนผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบฉบับที่ 2

โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด					โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด		
ฉบับที่ 2	ข้อที่	N	จำนวนคนทำถูก	คิดเป็นร้อยละ	ข	จำนวนคนทำถูก	คิดเป็นร้อยละ
เสียงต้น	1	304	218	71.71	302	165	54.28
	2	304	84	28.29	302	73	24.17
	3	304	229	75.33	302	167	55.30
	4	304	236	77.63	302	229	75.83
	17	304	220	72.37	302	144	47.68
	18	304	177	58.22	302	161	53.31
	19	304	142	46.71	302	113	37.42
	20	304	204	67.11	302	192	63.58
	21	304	180	59.21	302	155	51.33
รวม	9	304	1,690	61.77	302	1,399	51.47

จากตาราง 7 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 304 คน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะเสียงต้น คิดเป็นร้อยละ 59.21 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษา-จังหวัด จำนวน 302 คน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ คิดเป็นร้อยละ 51.33

ตาราง 8 คะแนนผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบฉบับที่ 3

ฉบับที่ 3	โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด				โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด		
	ข้อที่	N	จำนวนคนทำถูก	คิดเป็นร้อยละ	N	จำนวนคนทำถูก	คิดเป็นร้อยละ
การจำเป็นคำ	27	304	238	78.29	302	206	68.21
	28	304	105	34.54	302	142	47.02
	69	304	263	86.51	302	251	83.11
	70	304	264	86.84	302	266	88.08
	71	304	264	86.84	302	260	86.09
	72	304	245	80.59	302	245	81.13
	76	304	193	63.49	302	139	46.03
	77	304	239	78.62	302	197	75.23
รวม	8	304	1,811	75.21	302	1,706	71.32

จากตาราง 8 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 304 คน มีผลสัมฤทธิ์ด้านการจำเป็นคำ คิดเป็นร้อยละ 75.21 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด มีผลสัมฤทธิ์ด้านนี้เพียงร้อยละ 71.32

ตาราง 9 คะแนนผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบฉบับที่ 4

โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด					โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด		
ฉบับที่	ชื่อที่	N	จำนวนคนทำถูก	คิดเป็นร้อยละ	N	จำนวนคนทำถูก	คิดเป็นร้อยละ
ค่าประสม	29	304	220	72.37	302	190	62.91
	30	304	181	59.54	302	169	55.96
	31	304	260	85.53	302	224	74.17
	32	304	148	48.68	302	145	48.01
	33	304	162	53.29	302	178	58.94
	34	304	223	73.36	302	188	62.25
<b>รวม</b>	<b>6</b>	<b>304</b>	<b>1,194</b>	<b>65.46</b>	<b>302</b>	<b>1,094</b>	<b>60.38</b>

จากตาราง 9 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 304 คน สามารถทำคะแนนแบบทดสอบฉบับที่ 4 เรื่องค่าประสม ได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 65.46 และ นักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำคะแนนในแบบทดสอบนี้ได้ร้อยละ 60.38

ตาราง 10 คะแนนผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบฉบับที่ 5

โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด					โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด		
ฉบับที่ 5	ข้อที่	ส	จำนวนคนที่ถูก	คิดเป็นร้อยละ	ส	จำนวนคนที่ถูก	คิดเป็นร้อยละ
เสียงพยัญชนะ	78	304	223	73.36	302	178	58.94
	79	304	249	81.91	302	225	74.50
	80	304	223	73.36	302	217	71.85
	81	304	264	86.84	302	231	76.49
	82	304	260	85.53	302	215	71.19
	83	304	259	85.20	302	238	78.81
รวม	6	304	1,478	81.03	302	1,304	71.96

จากตาราง 10 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 304 คน สามารถทำคะแนนจากแบบทดสอบฉบับที่ 5 เรื่องเสียงพยัญชนะได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 81.03 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำคะแนนในแบบทดสอบนี้ได้ร้อยละ 71.96

ตาราง 11 คะแนนผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบฉบับที่ 6

โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด					โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด		
ฉบับที่ 6	ข้อที่	N	จำนวนคนที่ทำถูก	คิดเป็นร้อยละ	N	จำนวนคนที่ทำถูก	คิดเป็นร้อยละ
เสียงท้าย	5	304	95	31.21	302	117	38.74
	6	304	250	82.24	302	219	72.52
	7	304	222	73.03	302	203	67.22
	8	304	150	50.33	302	109	36.09
	9	304	247	81.25	302	256	84.77
	44	304	181	59.54	302	145	48.01
	64	304	204	67.11	302	247	81.79
<b>รวม</b>	<b>7</b>	<b>304</b>	<b>1,352</b>	<b>63.53</b>	<b>302</b>	<b>1,296</b>	<b>51.84</b>

จากตาราง 11. นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 304 คน สามารถทำคะแนนแบบทดสอบฉบับที่ 6 เรื่องเสียงท้าย ได้คิดเป็นร้อยละ 63.53 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำคะแนนในฉบับนี้ได้คิดเป็นร้อยละ 51.84

ตาราง 12 คะแนนเฉลี่ยผู้เรียนแบบทดสอบฉบับที่ 7

โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด					โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด		
ฉบับที่ 7	ข้อที่	น	จำนวนคนที่ทำถูก	คิดเป็นร้อยละ	น	จำนวนคนที่ทำถูก	คิดเป็นร้อยละ
การผสมคำ	22	304	245	80.59	302	252	83.44
	23	304	228	70.00	302	199	65.89
	34	304	260	85.53	302	223	73.84
	36	304	163	53.62	302	162	53.64
	57	304	226	74.34	302	207	68.54
	88	304	81	26.64	302	78	25.83
	89	304	210	69.08	302	181	59.93
	90	304	222	73.03	302	201	66.65
รวม	8	304	1,635	67.23	302	1,503	62.21

จากตาราง 12 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 304 คน ทำคะแนนจากแบบทดสอบฉบับที่ 7 เรื่องการผสมคำได้คิดเป็นร้อยละ 67.23 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 62.21

ตาราง 13 คะแนนผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบฉบับที่ 8

โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด					โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด		
ฉบับที่ 8	ข้อที่	N	จำนวนคนที่ทำถูก	คิดเป็นร้อยละ	N	จำนวนคนที่ทำถูก	คิดเป็นร้อยละ
สัมพัทธ์คำ	35	304	194	63.82	302	227	75.17
	36	304	173	56.91	302	174	57.62
	37	304	175	57.57	302	146	48.34
	38	304	185	60.86	302	164	54.31
	39	304	208	68.42	302	152	50.33
รวม	5	304	935	61.51	302	863	57.15

จากตาราง 13 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 304 คน ทำคะแนนจากแบบทดสอบฉบับที่ 8 เรื่องสัมพัทธ์คำ ได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 66.51 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำแบบทดสอบนี้ได้คิดเป็นร้อยละ 57.15

ตาราง 14 คะแนนผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบฉบับที่ 9

โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด					โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด		
ฉบับที่ 9	ข้อที่	N	จำนวนคนทำถูก	คิดเป็นร้อยละ	N	จำนวนคนทำถูก	คิดเป็นร้อยละ
สระ	40	304	201	66.12	302	181	59.93
	41	304	210	69.08	302	190	62.91
	42	304	208	68.42	302	176	58.28
	43	304	172	56.58	302	137	45.35
	10	304	275	90.46	302	286	94.70
	11	304	255	83.88	302	267	88.41
	12	304	248	81.58	302	201	66.65
	13	304	269	88.49	302	239	79.14
	14	304	272	89.47	302	262	86.75
	15	304	254	83.55	302	243	80.46
	16	304	174	57.24	302	159	52.65
รวม	11	304	2,538	75.90	302	2,341	70.47

จากตาราง 14 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 304 คน ทำคะแนนจากแบบทดสอบฉบับที่ 9 เรื่องสระ ได้คิดเป็นร้อยละ 75.90 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 70.47

ตาราง 15 คะแนนผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบฉบับที่ 10

โรงเรียนอนุบาลระจําจังหวัด					โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด		
ฉบับที่ 10	ข้อที่	N	จำนวนคนที่ทำถูก	คิดเป็นร้อยละ	N	จำนวนคนที่ทำถูก	คิดเป็นร้อยละ
การสะกดคำ	63	304	263	86.51	302	262	86.75
	65	304	202	66.45	302	172	56.95
	66	304	263	86.51	302	241	79.80
	67	304	250	82.24	302	247	81.79
	73	304	103	33.88	302	135	44.70
	74	304	115	39.83	302	113	37.42
	75	304	163	53.62	302	152	50.33
	91	304	257	84.54	302	239	79.14
	92	304	261	85.86	302	226	74.83
รวม	9	304	1,877	68.60	302	1,787	65.75

จากตาราง 15 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลระจําจังหวัด 304 คน ทำคะแนนจากแบบทดสอบฉบับที่ 10 เรื่องการสะกดคำได้คิดเป็นร้อยละ 68.60 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัดทำได้ร้อยละ 65.75

ตาราง 16 คะแนนผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบฉบับที่ 11

โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด					โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด		
ฉบับที่ 11	ข้อที่	น	จำนวนคนทำถูก	คิดเป็นร้อยละ	น	จำนวนคนทำถูก	คิดเป็นร้อยละ
การเดาคำ	68	304	205	67.43	302	201	66.56
	84	304	189	62.17	302	162	53.64
	85	304	151	49.67	302	104	54.30
	93	304	288	94.74	302	265	87.75
	94	304	170	55.92	302	147	48.68
	95	304	233	76.64	302	226	74.83
	97	304	231	75.99	302	190	62.91
	98	304	143	47.04	302	103	34.11
	99	304	268	88.16	302	270	89.40
	100	304	212	69.74	302	234	77.48
รวม	11	304	2,276	68.06	302	2,134	64.24

จากตาราง 16 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 304 คน ทำคะแนนในแบบทดสอบฉบับที่ 11 เรื่องการเดาคำได้คิดเป็นร้อยละ 68.06 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 64.24

ตาราง 17 คะแนนผลสัมฤทธิ์แบบทดสอบฉบับที่ 12

โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด					โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด		
ฉบับที่ 12	ข้อที่	N	จำนวนคนที่ถูก	คิดเป็นร้อยละ	N	จำนวนคนที่ถูก	คิดเป็นร้อยละ
ความเข้าใจ	45	304	240	78.95	302	221	73.18
ในการอ่าน	46	304	136	44.74	302	134	44.30
	47	304	146	48.03	302	147	48.68
	48	304	95	31.25	302	86	29.14
	49	304	153	50.33	302	120	39.74
	50	304	190	62.50	302	110	36.42
	51	304	203	66.78	302	152	50.33
	52	304	94	30.92	302	101	33.44
	53	304	171	56.25	302	146	48.34
	54	304	172	56.58	302	146	48.34
	55	304	175	57.57	302	140	46.36
	56	304	45	14.80	302	159	52.65
	57	304	183	60.20	302	134	44.37
	รวม	13	304	2,003	50.68	302	1,798

จากตาราง 17 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 304 คน สามารถทำคะแนนในแบบทดสอบฉบับที่ 12 เรื่องความเข้าใจในการอ่านได้ คิดเป็นร้อยละ 50.68 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดประถมศึกษาจังหวัด ทำคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 45.80

โดยสรุป จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 12 ฉบับ นักเรียนอนุบาลมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัดทุกฉบับ และนักเรียนอนุบาลทำคะแนนได้สูงสุดในฉบับที่ 5 คิดเป็นร้อยละถึง 81.03 ฉบับที่ทำคะแนนต่ำสุดคือฉบับ

ที่ ๒ (เสียงดัง) คิดเป็นร้อยละ 59.21 นักเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดทำ  
คะแนนได้สูงสุดในฉบับที่ 1 (การจำตัวอักษร) คิดเป็นร้อยละ 74.62 และฉบับที่ทำคะแนน  
ต่ำสุด คือฉบับที่ 12 (ความเข้าใจในการอ่าน) คิดเป็นร้อยละ 45.20

#### 5. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

หลังจากการตรวจให้คะแนนแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ เพื่อหาจำนวน  
คนที่สามารถทำคะแนนจากแบบทดสอบได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 60 ขึ้นไป จากคะแนนเต็ม  
100 คะแนน โดยดูจากคะแนนรวมของแบบทดสอบทุกฉบับ พบว่า นักเรียนโรงเรียนอนุบาลทั้ง  
๖ จังหวัด ในเขตการศึกษา 7 ซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 304 คน สามารถทำคะแนนผ่าน  
เกณฑ์ร้อยละ 60 ได้เป็นจำนวน 218 คน คิดเป็นค่าร้อยละ 71.71 ซึ่งมากกว่านักเรียน  
โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด จำนวน 302 คน ทำคะแนนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 60  
ได้เพียง 172 คน คิดเป็นค่าร้อยละ 56.95 ดังปรากฏในตาราง 18

ตาราง 18 จำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

กลุ่มตัวอย่าง	น	จำนวนคนที่ผ่านเกณฑ์	คิดเป็นร้อยละ
โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด	304	218	71.71
โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด	302	172	56.95

#### 6. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของคำตอบที่นักเรียนทำผิด

การนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ เพื่อหาจำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบแต่ละฉบับผิด  
โดยคำนวณหาอัตราส่วนร้อยละทั้งหมดที่ทำข้อสอบผิด เรียงลำดับข้อบกพร่องจากมากไปหาน้อย  
ทำให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา ดังปรากฏผลในตารางต่อไปนี้

ตาราง 19 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา จังหวัด ที่ตอบแบบทดสอบ  
บทเรียนในฉบับที่ ๑

แบบของผลสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 1 การจำตัว อักษร	1	60	การเลือกอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เล็ก มาผสมเป็นคำศัพท์ คำว่า "PINEAPPLE"	29.61
	2	59	การเลือกอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เล็ก มาผสมเป็นคำศัพท์ คำว่า "HORSE"	29.28
	3	62	การเลือกอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เล็ก มาผสมเป็นคำศัพท์ คำว่า "GRAPE"	18.75
	4	25	การพิจารณาตัวเขียนที่คล้ายกัน "R, B และ H"	17.76
	5	26	การแยกแยะตัวอักษรที่ต่างจากพวก "clock, does, know, alarm "	17.11
	6	61	การเลือกอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เล็ก มาผสมเป็นคำศัพท์ คำว่า "BANANA"	14.14
	7	58	การเลือกอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เล็ก มาผสมเป็นคำศัพท์ คำว่า "WINDOW"	11.18

ตาราง 20 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาประจำจังหวัด ที่ตอบแบบ  
ทดสอบบทประ้องในระดับที่ 1

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 1 การจำตัว อักษร	1	59	การเลือกอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เล็ก มาผสมเป็นคำศัพท์ คำว่า "HORSE"	39.75
	2	60	การเลือกอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เล็ก มาผสมเป็นคำศัพท์ คำว่า "PINEAPPLE"	34.77
	3	25	การพิจารณาตัวเขียนที่คล้ายกัน "R, B, H"	28.81
	4	26	การแยกแยะตัวอักษรที่ต่างจากพวก "clock, does, know, alarm"	25.83
	5	62	การเลือกอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เล็ก มาผสมเป็นคำศัพท์ คำว่า "GRAPE"	21.52
	6	61	การเลือกอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เล็ก มาผสมเป็นคำศัพท์ คำว่า "BANANA"	17.22
	7	58	การเลือกอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เล็ก มาผสมเป็นคำศัพท์ คำว่า "WINDOW"	8.28

จากตารางที่ 19 และ 20 ปรากฏว่า ในแบบทดสอบฉบับที่ 1 (การจำตัวอักษร)  
นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด พบข้อบกพร่องน้อยกว่า นักเรียนโรงเรียนสังกัดการ  
ประถมศึกษาจังหวัด แต่พบข้อบกพร่องน้อยมากใน ข้อ 58 ของนักเรียนโรงเรียนสังกัดการ  
ประถมศึกษาจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 8.28

ตาราง 21 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลระยองจำังหวัดที่ตอบแบบทดสอบบทประ้อง  
ในฉบับที่ 2

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 2 เสียงต้น	1	2	การเลือกเสียงต้นจากคำที่กรู้อ่าน "lice, rice, nice, rise"	71.71
	2	19	การแยกแยะเสียงต้นที่แตกต่างกัน "hour, hammer, house, hard"	53.29
	3	18	การแยกแยะเสียงต้นที่แตกต่างกัน เช่น "wrong-where, thought-think"	41.78
	4	21	การพิจารณาคำที่มีเสียงต้นเหมือนกันใน รูปประโยค เช่น One day the rabbit was drinking.	40.79
	5	20	การแยกแยะเสียงต้นที่แตกต่างกัน เช่น ball-big, knife-kind	32.89
	6	1	การเลือกเสียงต้นจากคำที่กรู้อ่าน "shoot, shout, short, shoe"	28.29
	7	17	การแยกแยะเสียงต้นที่แตกต่างกัน เช่น elever-catch, knew-kill	27.63
	8	3	การเลือกเสียงต้นจากคำที่กรู้อ่าน "write, whit, list, mist"	24.67
	9	4	การเลือกเสียงต้นจากคำที่กรู้อ่าน fisher, finger, picture, singer	22.37

ตาราง 22. จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ที่ตอบแบบทดสอบบทประพันธ์ในฉบับที่ 2

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ชื่อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 2 เสียงต้น	1	2	การเลือกเสียงต้นจากคำที่ครูอ่าน	75.83
	2	19	การแยกแยะเสียงต้นที่แตกต่างกัน	62.58
	3	17	การแยกแยะเสียงต้นที่แตกต่างกัน	52.32
	4	21	การพิจารณาคำที่มีเสียงต้นเหมือนกัน ในประโยค	48.67
	5	18	การแยกแยะเสียงต้นที่แตกต่างกัน	46.69
	6	1	การเลือกเสียงต้นจากคำที่ครูอ่าน	45.72
	7	3	การเลือกเสียงต้นจากคำที่ครูอ่าน	44.70
	8	20	การแยกแยะเสียงต้นที่แตกต่างกัน	36.42
	9	4	การเลือกเสียงต้นจากคำที่ครูอ่าน	24.17

จากตาราง 21 และ 22 แสดงว่า นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด มีข้อบกพร่องเรื่องการเลือกเสียงต้นจากคำที่ครูอ่าน เป็นอันดับ 1 และใกล้เคียงกับ นักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด และการแยกแยะเสียงต้นที่แตกต่างกันก็พบในข้อบกพร่องอันดับต่อมา

ตาราง 23 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่ตอบแบบทดสอบ  
บทพ้องในฉบับที่ 2

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 3 การจำเป็นคำ	1	28	การพิจารณาคำศัพท์ที่ไม่เข้าพวก writs, clock, watch, hour	65.46
	2	76	การเรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ cats, morning, She, the, bread, in	36.51
	3	27	การพิจารณาคำศัพท์ที่ไม่เข้าพวก rabbit, crocodile, rat, zoo	21.71
	4	77	การเรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ you, Do, English, book, have, an	21.38
	5	72	การนำคำโดดมาผสมเป็นคำประสม เช่น black-board, note-book	19.41
	6	69	การนำคำโดดมาผสมเป็นคำประสม	13.49
	7	70	การนำคำโดดมาผสมเป็นคำประสม	13.16
	8	71	การนำคำโดดมาผสมเป็นคำประสม	13.16

ตาราง 24 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ที่ตอบแบบ  
ทดสอบบทประ้องัฉบับที่ 3

เลขที่ทดสอบ	ลำดับที่	ชื่อ	เนื้อหาของทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 3 การจำเ็นคำ	1	76	การเรียงคำให้เป็นประโยคสมบูรณ์	53.97
	2	28	การพิจารณาคำศัพท์ที่ไม่เข้าพวก	52.98
	3	77	การเรียงคำให้เป็นประโยคสมบูรณ์	34.77
	4	27	การพิจารณาคำศัพท์ที่ไม่เข้าพวก	31.79
	5	72	การนำคำโดดมาผสมเป็นคำประสม	18.87
	6	69	การนำคำโดดมาผสมเป็นคำประสม	16.89
	7	71	การนำคำโดดมาผสมเป็นคำประสม	13.91
	8	70	การนำคำโดดมาผสมเป็นคำประสม	11.92

จากตาราง 23 และ 24 แสดงว่า ทั้งนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด  
และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด พบข้อบกพร่องฉบับที่ 3 ด้านการเรียงคำ  
ให้เป็นประโยค และการพิจารณาคำศัพท์ที่ไม่เข้าพวกมากเป็นอันดับแรกซึ่งนักเรียนอนุบาลพบ  
ข้อบกพร่องด้านการพิจารณาคำศัพท์ ถึงร้อยละ 65.46

ตาราง 25 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่ชอบแบบทดสอบ  
บทร้องในฉบับที่ 4

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 4 คำประสม	1	32	การแยกคำเป็นคำย่อยที่ถูกต้อง เช่น ramb/utan, Al/most	51.32
	2	33	การพิจารณาพยางค์ที่ช่วยในการ ออกเสียงพยางค์ท้าย เช่น drinking	46.71
	3	30	การแยกคำออกเป็นคำย่อยที่ถูกต้องและ มีความหมาย เช่น every-body	40.46
	4	29	การแยกคำเป็นคำย่อยที่ถูกต้อง และ มีความหมาย เช่น toe-nails	27.63
	5	34	การพิจารณาพยางค์ที่ช่วยในการ ออกเสียงพยางค์ท้าย เช่น eating	26.64
	6	31	การแยกคำเป็นคำย่อยที่ถูกต้อง เช่น not/e book, tooth/paste	14.47

ตาราง 26 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ที่ตอบแบบ  
ทดสอบบทประลองในระดับที่ 4

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ชื่อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 4 ท้ายระดม	1	32	การแยกคำเป็นคำย่อยที่ถูกต้อง	51.99
	2	30	การแยกคำเป็นคำย่อยที่ถูกต้องและมี ความหมาย	44.04
	3	33	การพิจารณาพยางค์ต้นที่ช่วยในการออกเสียง พยางค์ท้าย	41.06
	4	34	การพิจารณาพยางค์ต้นที่ช่วยในการออกเสียง พยางค์ท้าย	37.75
	5	29	การแยกคำเป็นคำย่อยที่ถูกต้อง และมี ความหมาย	37.09
	6	31	การแยกคำเป็นคำย่อยที่ถูกต้อง	25.83

จากตาราง 25 และ 26 แสดงว่า นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด  
และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด มีข้อบกพร่องด้านการแยกคำเป็นคำย่อย  
มากเป็นอันดับที่ 1 และมีค่าใกล้เคียงกัน และพบข้อบกพร่อง การพิจารณาพยางค์ต้นที่ช่วยใน  
การออกเสียงพยางค์ท้ายของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด สูงกว่านักเรียนโรงเรียน  
สังกัดการประถมศึกษาจังหวัด

ตาราง 27 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่ตอบแบบทดสอบ  
บทประ้องในฉบับที่ 5

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 5 เสียงพยัญชนะ	1	78	การเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะคล้ายกับ คำที่กำหนดให้ เช่น gave-have	26.64
	2	80	การเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะคล้ายกับ คำที่กำหนดให้ เช่น food-good	26.64
	3	79	การเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะคล้ายกับ คำที่กำหนดให้ เช่น cut-hut	18.09
	4	83	การเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นคำ เหมือนกับคำที่กำหนด เช่น watch-where, why	14.80
	5	82	การเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นคำ เหมือนกับคำที่กำหนด เช่น hour-our	14.47
	6	81	การเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นคำ เหมือนกับคำที่กำหนด เช่น stand-sound, sun	13.16

ตาราง 28 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ที่ตอบแบบ  
 ทบข้อบกพร่องฉบับที่ 5

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ชื่อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 5 เสียงพยัญชนะ	1	78	การเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะคล้ายกับคำที่กำหนด	41.06
	2	82	การเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นคำเหมือนกับคำที่กำหนด	28.81
	3	80	การเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะคล้ายคำที่กำหนดให้	28.15
	4	79	การเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะคล้ายคำที่กำหนด	25.50
	5	81	การเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นคำเหมือนกับคำที่กำหนดให้	23.51
	6	83	การเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นคำเหมือนกับคำที่กำหนด	21.19

จากตาราง 27 และ 28 แสดงว่า นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด พบข้อบกพร่องในการเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะคล้ายกับคำที่กำหนดให้ เป็นอันดับ 1 ซึ่งพบว่า นักเรียนโรงเรียนอนุบาล พบข้อบกพร่องมากกว่านักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 41.06

ตาราง 29 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนอนุบาล ที่ชอบแบบทดสอบบทประพันธ์ใน  
ฉบับที่ 6

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ชื่อ	เนื้อเรื่องที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 6 เสียงท้าย	1	5	การพิจารณาเสียงท้ายของคำที่ครูอ่าน wish, watch, wash, watched	63.75
	2	8	การพิจารณาเสียงท้ายของคำที่ครูอ่าน live, ride, like, life	49.67
	3	44	การเลือกจำนวนพหูพจน์ที่ถูกต้อง womens, mans, schools bag, children	40.46
	4	64	การพิจารณาคำที่ตรงกับภาพ และมีเสียงท้าย ของคำต่างจากคำอื่น เช่น ภาพงู ภาพมะม่วง ภาพแกะ และภาพหมาก	26.97
	5	7	การพิจารณาเสียงท้ายของคำที่ครูอ่าน talk, thing, soft, write	26.97
	6	9	การพิจารณาเสียงท้ายของคำที่ครูอ่าน point, clock, stand, cold	18.75
	7	6	การพิจารณาเสียงท้ายของคำที่ครูอ่าน white, wine, why, while	17.76

ตาราง 30 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ที่ตอบแบบทดสอบบทพ้องในชั้นที่ 6

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาของทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 6 เสียงท้าย	1	8	การพิจารณาเสียงท้ายของคำที่ครูอ่าน	63.91
	2	5	การพิจารณาเสียงท้ายของคำที่ครูอ่าน	61.26
	3	44	การเลือกคำนามพหูพจน์ที่ถูกต้อง	51.99
	4	7	การพิจารณาเสียงท้ายของคำที่ครูอ่าน	32.78
	5	6	การพิจารณาเสียงท้ายของคำที่ครูอ่าน	27.48
	6	64	การพิจารณาคำที่ตรงกับภาพและมีเสียงท้าย ของคำต่างจากภาพอื่น	18.21
	7	9	การพิจารณาเสียงท้ายของคำที่ครูอ่าน	15.23

จากตาราง 29 และ 30 แสดงว่า นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด บทพ้องการพิจารณาเสียงท้าย จากคำที่ครูอ่านมาก เกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 68.75 และ 63.91

ตาราง 31 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลฯ ที่ตอบแบบทดสอบบทประพันธ์ใน  
ฉบับที่ 7

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 7 การผสมคำ	1	83	การนำคำที่กำหนดให้มาผสมเป็นคำใหม่ ที่มีความหมาย เช่น sitting-room	73.36
	2	86	การนำคำที่กำหนดให้มาผสมเป็นคำใหม่ ที่มีความหมาย เช่น post-man	46.48
	3	89	การนำคำที่กำหนดให้มาผสมเป็นคำใหม่ เช่น every-day	30.92
	4	90	การนำคำที่กำหนดให้มาผสมเป็นคำใหม่ เช่น play-ground	26.97
	5	87	การนำคำที่กำหนดให้มาผสมเป็นคำใหม่ เช่น black-board	25.66
	6	23	การสร้างคำใหม่จากคำเดิม เช่น hour → our	25.00
	7	22	การสร้างคำใหม่จากคำเดิม เช่น know → now	19.41
	8	24	การสร้างคำใหม่จากคำเดิม เช่น hand → and	14.47

ตาราง 32 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ที่ตอบแบบ  
ทดลองบทประ้องในฉบับที่ 7

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ชื่อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 7 การผสมคำ	1	82	การนำคำที่กำหนดให้มาผสมเป็นคำใหม่	74.17
	2	86	การนำคำที่กำหนดให้มาผสมเป็นคำใหม่	46.36
	3	89	การนำคำที่กำหนดให้มาผสมเป็นคำใหม่	40.07
	4	23	การสร้างคำใหม่จากคำเดิม	34.11
	5	90	การนำคำที่กำหนดให้มาผสมเป็นคำใหม่	33.44
	6	87	การนำคำที่กำหนดให้มาผสมเป็นคำใหม่	36.46
	7	24	การสร้างคำใหม่จากคำเดิม	26.16
	8	22	การสร้างคำใหม่จากคำเดิม	16.56

จากตาราง 31 และ 32 แสดงว่า นักเรียนทั้งโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด  
และโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด บทประ้องในด้านการนำคำที่กำหนดให้มาผสมเป็น  
คำใหม่ที่มีความหมาย และบทประ้องสูงกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนนักเรียนทั้งหมด โดยนักเรียน  
โรงเรียนอนุบาล บทประ้องถึงร้อยละ 73.36 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษา  
จังหวัด บทประ้องถึงร้อยละ 74.17

ตาราง 33 จำนวนร้อยละของนัก เรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่ตอบแบบทดสอบ  
บทประ้องในฉบับที่ ๒

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ ๒ สิ่งมีชีวิต	1	36	การพิจารณาคำใดที่มีเสียงแตกต่างกับคำอื่น เช่น write, knife, kite, live	43.09
	2	37	การพิจารณาคำใดที่มีเสียงแตกต่างกับคำอื่น เช่น round, sound, know, now	42.43
	3	38	การพิจารณาคำที่ออกเสียงสระเหมือนกัน time-arm, long-round	39.14
	4	35	การพิจารณาคำใดที่มีเสียงแตกต่างกับคำอื่น เช่น tell, well, sail, told	36.18
	5	39	การพิจารณาคำที่ออกเสียงสระเหมือนกัน night-white, cat-ate	31.58

ตาราง 34 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ที่ตอบแบบทดสอบปร้องในฉบับที่ 8

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 8 สิ่งใกล้คำ	1	37	การพิจารณาคำใดที่มีเสียงแตกต่างกับคำอื่น	51.66
	2	39	การพิจารณาคำที่ออกเสียงสระเหมือนกัน	49.67
	3	38	การพิจารณาคำที่ออกเสียงสระเหมือนกัน	45.69
	4	36	การพิจารณาคำใดที่ออกเสียงแตกต่างกับคำอื่น	42.38
	5	35	การพิจารณาคำใดที่มีเสียงแตกต่างกับคำอื่น	24.83

จากตาราง 32 และ 34 พบข้อปร้องในการพิจารณาคำที่มีเสียงแตกต่างกับคำอื่นในนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ถึงร้อยละ 51.66 และพบข้อปร้องในนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ร้อยละ 43.09

ตาราง 35 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่ตอบแบบทดสอบปร้องในฉบับที่ 9

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 9 สระ	1	43	การเลือกคำที่มีเสียงสระเดียวกับคำที่กำหนด เช่น กำหนด grow → saw, cold, gun how	43.42
	2	16	การเลือกคำที่มีสระ 2 ตัว ปรากฏอยู่ด้วยกัน และพิจารณาสระที่ออกเสียงและไม่ออกเสียง เช่น come	42.76
	3	40	การเลือกคำที่มีเสียงสระเดียวกับคำที่กำหนด เช่น กำหนด old → cow, now, row, room	33.88

## ตาราง 35 (ต่อ)

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 9 สระ	4	42	การเลือกคำที่มีเสียงสระเดียวกับคำที่กำหนด เช่น กำหนด cost → not, guess, live, teach	31.58
	5	41	การเลือกคำที่มีเสียงสระเดียวกับคำที่กำหนด เช่น กำหนด knock → sock, know, knife, row	30.92
	6	12	การเลือกคำที่เป็นเสียงสั้น หรือยาว จาก คำที่ครูอ่าน เช่น bed	18.42
	7	15	การเลือกคำที่มีสระ 2 ตัว ปากกอยู่ด้วยกัน และพิจารณาสระที่ออกเสียงและไม่ออกเสียง เช่น white	16.45
	8	11	การเลือกคำที่ครูอ่านที่มีเสียงสระเหมือนกัน หรือแตกต่างกัน เช่น please - teach	16.12
	9	13	การเลือกคำที่เป็นสระเสียงสั้นหรือยาว จากคำที่ครูอ่าน เช่น rat	11.51
	10	14	การเลือกคำที่เป็นสระเสียงสั้นหรือยาว จากคำที่ครูอ่าน เช่น tall	10.26
	11	10	การเลือกคำที่มีเสียงสระเหมือนกัน หรือ แตกต่างกัน จากคำที่ครูอ่าน เช่น near - nose	9.54

ตาราง 36 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ที่ตอบแบบทดสอบบทประพันธ์ในฉบับที่ 9

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ชื่อ	เนื้อหาของที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 9 สระ	1	43	การเลือกคำที่มีเสียงสระเดียวกับคำที่กำหนด	54.64
	2	16	การเลือกคำที่มีสระ 2 ตัว ปรากฏอยู่ด้วยกัน และพิจารณาสระที่ออกเสียงและไม่ออกเสียง	47.35
	3	42	การเลือกคำที่มีเสียงสระเดียวกับคำที่กำหนด	41.72
	4	40	การเลือกคำที่มีเสียงสระเดียวกับคำที่กำหนด	40.07
	5	41	การเลือกคำที่มีเสียงสระเดียวกับคำที่กำหนด	37.09
	6	12	การเลือกคำที่เป็นสระเสียงสั้นหรือยาวจากคำที่ครูอ่าน	33.44
	7	13	การเลือกคำที่เป็นสระเสียงสั้นหรือยาวจากคำที่ครูอ่าน	20.86
	8	15	การเลือกคำที่มีสระ 2 ตัว ปรากฏอยู่ด้วยกัน และพิจารณาสระที่ออกเสียง และไม่ออกเสียง	19.54
	9	14	การเลือกคำที่เป็นสระเสียงสั้นหรือยาวจากคำที่ครูอ่าน	13.25
	10	11	การเลือกคำที่มีเสียงสระเหมือนกัน หรือแตกต่างกันจากคำที่ครูอ่าน	11.59
	11	10	การเลือกคำที่มีเสียงสระเหมือนกัน หรือแตกต่างกันจากคำที่ครูอ่าน	5.30

จากตาราง 35 และ 36 แสดงว่า ทั้งนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด มีข้อบกพร่องเรื่องการเลือกคำที่มีเสียงสระเดียวกับคำที่กำหนดให้ เป็นอันดับ 1 ทั้ง 2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 43.42 และ 54.64 นอกนั้นพบข้อบกพร่องในเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน

ตาราง 37 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่เรียนแบบทดสอบ  
ภาพองค์ในฉบับที่ 10

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 10 การสะกดคำ	1	73	การเรียงตัวอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย เช่น m u i t e n	66.12
	2	74	การเรียงตัวอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย เช่น n o l e p e	62.17
	3	75	การเรียงตัวอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย เช่น f g i n e r	46.38
	4	65	การผสมคำจากรูปภาพและอักษรที่กำหนดให้ เช่น ภาพคนดู, ภาพส้ม, หมวก, O, D ไอศกรีม, ชา, ไข่	33.55
	5	67	การสะกดอักษรในตารางให้เป็นคำ โดยกำหนด ให้เป็นชื่อผลไม้	17.76
	6	91	การนำอักษรในคำที่กำหนดให้มาสะกดเป็น คำใหม่ เช่น Teacher - her	15.46
	7	92	การนำอักษรในคำที่กำหนดให้มาสะกดเป็น คำใหม่ เช่น Teacher - tea	14.14
	8	63	การผสมอักษรตัวแรกของภาพให้เป็นคำ เช่น ภาพดวงอาทิตย์, ปากกา, แอมป์, ไอศกรีม เนื้ต	13.49
	9	66	การผสมคำจากภาพ และอักษรที่กำหนดให้ เช่น ภาพแหวน, A, ภาพข้างควง, r, ภาพไอศกรีม, ต้นไม้	13.49

ตาราง 38 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ที่ตอบแบบ  
ทดสอบบทประ้องในฉบับที่ 10

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 10 การสะกดคำ	1	74	การเรียงตัวอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย	62.58
	2	73	การเรียงตัวอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย	55.30
	3	75	การเรียงตัวอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย	49.67
	4	65	การผสมคำจากรูปภาพและอักษรที่กำหนดให้	43.05
	5	92	การนำอักษรในคำที่กำหนดให้มาสะกดคำใหม่	25.17
	6	91	การนำอักษรในคำที่กำหนดให้มาสะกดคำใหม่	20.86
	7	66	การผสมคำจากภาพและอักษรที่กำหนดให้	20.20
	8	67	การสะกดอักษรในตารางให้เป็นคำ	18.21
	9	63	การผสมอักษรตัวแรกของภาพให้เป็นคำ	13.25

จากตาราง 37 และ 38 พบข้อบกพร่องสูงสุดซึ่งนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำ-  
จังหวัด และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ในเรื่องการเรียงอักษรให้เป็น  
คำที่มีความหมาย คิดเป็นร้อยละ 66.12 และ 62.58 นอกจากนี้ ข้อบกพร่องในเรื่องอื่น ๆ  
ใกล้เคียงกัน

ตาราง 39 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลระยองจำจังหวัด ที่ตอบแบบทดสอบ  
บทพร้อมในฉบับที่ 11

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 11 การเดาคำ โดยอาศัย คำที่ได้เป็น สื่อ	1	98	การเดาคำจากประโยคที่กำหนดให้	52.96
	2	85	การเลือกคำที่ทำได้ประโยคสมบูรณ์ A young boy....his way (cost, lost)	50.33
	3	94	การเติมอักษรในช่องว่างให้ได้ความหมาย My father bought me a new bicycle for my--ir--d--y	44.08
	4	96	การเดาคำจากประโยค	38.82
	5	84	การเลือกคำที่ทำได้ประโยคสมบูรณ์	37.83
	6	68	การเดาคำจากประโยคที่กำหนดให้	32.57
	7	100	การเด้อักษรจากประโยคแล้วนำมาผสมคำ	30.26
	8	97	การเดาคำจากประโยค	24.01
	9	95	การเติมอักษรในช่องว่างให้ได้ความหมาย	23.36
	10	99	การเด้อักษรจากประโยคแล้วนำมาผสมคำ	11.84
	11	93	การเติมอักษรในช่องว่างให้ได้ความหมาย	5.26

ตาราง 40 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนสังกัดกรมศึกษาธิการจังหวัด ที่สอบแบบ  
ทดสอบบทพหุร้องในฉบับที่ 11

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 11 การเทคค่า	1	93	การเทคค่าจากประโยคที่กล่าวมาให้	65.89
	2	94	การเติมอักษรในช่องว่างให้ได้ความหมาย	51.32
	3	84	การเลือกคำที่ทำให้ประโยคสมบูรณ์	43.36
	4	85	การเลือกคำที่ทำให้ประโยคสมบูรณ์	45.70
	5	96	การเทคค่าจากประโยค	43.05
	6	97	การเทคค่าจากประโยค	37.09
	7	68	การเทคค่าจากประโยค	33.44
	8	95	การเติมอักษรในช่องว่างให้ได้ความหมาย	25.17
	9	100	การเติมอักษรจากประโยค แล้วนำมาผสม เป็นคำใหม่ที่มีความหมาย	22.52
	10	93	การเติมอักษรจากประโยค แล้วนำมาผสม เป็นคำใหม่ที่มีความหมาย	10.60

จากตาราง 39 และ 40 แสดงว่านักเรียนโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนสังกัด  
กรมประถมศึกษาจังหวัด พหุร้องเรื่องการเทคค่าจากประโยคที่กำหนดให้ เป็นอันดับ 1 ทั้ง  
2 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 52.96 และ 65.89 นอกนั้น พบข้อพหุร้องต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน

ตาราง 4๗ จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลระยองจังหวัด ที่คะแนนแบบทดสอบ  
บทเรื่องในฉบับที่ 12

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ข้อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 12 ความเข้าใจ ในการอ่าน	1	56	การใช้คำศัพท์	65.20
	2	52	การถามเรื่องเวลา	69.08
	3	48	การใช้เหตุผลตัดสินข้อความในประโยค	68.75
	4	46	การลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่อง	55.26
	5	47	การใช้ Question word	51.97
	6	69	การใช้ How many	46.67
	7	53	การถามเรื่องเวลา	43.75
	8	54	การใช้ Question Word	43.42
	9	55	การใช้ Question Word	42.43
	10	57	การถามคำศัพท์	39.80
	11	50	การใช้ Question Word	37.50
	12	51	การใช้ Question Word	33.22
	13	45	การใช้ How many	21.05

ตาราง 42 จำนวนร้อยละของนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ที่ตอบแบบทดสอบบทประพันธ์ในฉบับที่ 12

แบบทดสอบ	ลำดับที่	ชื่อ	เนื้อหาที่ทดสอบ	ร้อยละ
ฉบับที่ 12 ความเข้าใจ ในการอ่าน	1	48	การใช้เหตุผลตัดสินข้อความในประโยค	70.86
	2	52	ถามถามเรื่องเวลา	66.56
	3	50	การใช้ Question word	63.58
	4	49	การใช้ How many	60.26
	5	46	การลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง	55.70
	6	57	การถามคำศัพท์	55.63
	7	55	การใช้ Question word	53.64
	8	53	การถามเรื่องเวลา	51.66
	9	54	การใช้ Question word	51.66
	10	47	การใช้ Question word	51.32
	11	51	การใช้ Question word	49.67
	12	56	การใช้คำศัพท์	47.35
	13	45	การใช้ How many	26.82

จากตาราง 41 และ 42 พบข้อบกพร่องเรื่องความเข้าใจในการอ่านเรื่องสูงมาก นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด บกพร่องถึงร้อยละ 85.20 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด บกพร่องถึงเป็นร้อยละ 70.86 โดยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด บกพร่องในเรื่องการใช้คำศัพท์ และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด บกพร่องด้านการใช้เหตุผลตัดสินข้อความในประโยค เป็นอันดับที่ 1 และทั้ง 2 กลุ่ม บกพร่องเรื่องการใช้ How many เป็นอันดับสุดท้าย

### 7. การศึกษาทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษตามเกณฑ์สมรรถิ

ตาราง 43 จำนวนนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ที่ได้คะแนนตามเกณฑ์ทัศนคติ 5 เกณฑ์

เกณฑ์ทัศนคติ	หมวดที่ 1	หมวดที่ 2	หมวดที่ 3	หมวดที่ 4	หมวดที่ 5
	(ความสนใจ)	(ความเข้าใจ)	(กิจกรรม)	(การอ่าน)	(ประโยชน์)
ดีมาก 81-100%	111	93	177	100	144
ดี 61-80%	161	151	114	154	141
ปานกลาง 41-60%	29	51	13	42	19
ไม่เท่า 21-40%	3	9	0	8	0
ไม่ดีมาก 0-20%	0	0	0	0	0
คะแนนเต็ม	28	16	20	20	28
คะแนนเฉลี่ย	21.05	11.31	16.08	20.52	22.23

จากตารางที่ 43 แสดงว่า นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด มีทัศนคติที่ดีมากต่อวิชาภาษาอังกฤษ ในหมวดที่ 3 (กิจกรรม) และหมวดที่ 5 (ประโยชน์) นอกจากนี้ก็มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เพราะคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มทุกหมวดวิชา และไม่พบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีมากต่อวิชาภาษาอังกฤษทุกหมวด

ตาราง 44 จำนวนนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ที่ให้คะแนนตามเกณฑ์  
ทัศนคติ 5 เกณฑ์

เกณฑ์ทัศนคติ	หมวดที่ 1	หมวดที่ 2	หมวดที่ 3	หมวดที่ 4	หมวดที่ 5
	(ความสนใจ)	(ความเข้าใจ)	(กิจกรรม)	(การอ่าน)	(ประโยชน์)
ดีมาก 81-100%	66	65	140	50	118
ดี 61-80%	175	144	141	186	160
ปานกลาง 41-60%	56	78	21	56	21
ไม่ดี 21-40%	5	15	0	10	3
ไม่ดีมาก 0-20%	0	0	0	0	0
คะแนนเต็ม	28	16	20	28	28
คะแนนเฉลี่ย	19.67	10.70	15.38	19.16	21.35

จากตารางที่ 44 แสดงว่า นักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษทุกหมวด และหมวดที่มีทัศนคติดีมากคือ : หมวดกิจกรรม และไม่พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีมากต่อวิชาภาษาอังกฤษ ทุกหมวด

8. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน  
อเนกประสงค์จังหวัด และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด

เมื่อนำข้อมูลของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์ทางสถิติ จะได้ค่าสถิติพื้นฐาน และผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ดังปรากฏในตารางที่ 45

ตาราง 45 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S	Z
โรงเรียนอนุบาล	304	63.53	18.06	3.66**
โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษา จังหวัด	302	62.03	15.91	

$$(\alpha .01 \text{ df} = n_1 + n_2 - 2 \quad Z = 2.576)$$

\*\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 45 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1

9. การเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลและนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด

เมื่อนำข้อมูลของแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์ทางสถิติแยกตามหมวด จะได้ค่าสถิติพื้นฐาน และผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ดังปรากฏในตาราง 46

ตาราง 46 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แยกเขตหมวด

ทัศนคติ	กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	s	z
หมวด 1 ความสนใจ	โรงเรียนอนุบาล	21.05	3.45	5.59**
	โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษา	19.67	3.61	
หมวด 2 ความเข้าใจ	โรงเรียนอนุบาล	11.31	2.45	3.75**
	โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษา	10.70	2.49	
หมวด 3 กิจกรรม	โรงเรียนอนุบาล	16.08	2.42	4.24**
	โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษา	15.38	2.54	
หมวด 4 การอ่าน	โรงเรียนอนุบาล	20.52	4.10	4.87**
	โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษา	19.16	3.89	
หมวด 5 ประโยชน์	โรงเรียนอนุบาล	22.23	3.49	3.63**
	โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษา	21.35	3.52	

$$(\alpha=.01 \text{ df} = n_1 + n_2 - 2 \quad Z = 2.576)$$

\*\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 46 พบว่า นักเรียนโรงเรียนอนุบาลมีทัศนคติแตกต่างกับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัดทุกหมวด และหมวดที่ 1 (ความสนใจ) แยกต่างมากที่สุด หมวดที่ 5 (ประโยชน์) พบความแตกต่างน้อยที่สุด โดยสรุป นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แยกตามหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อที่ 2

10. การเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดและนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด

เมื่อนำข้อมูลของแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์รวมทั้งฉบับ ได้ค่าสถิติพื้นฐาน และผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 47 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษทั้งฉบับ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S	Z
โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด	304	18.24	5.18	4.31 **
โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด	302	17.25	3.26	

$$(\alpha .01 \text{ df} = n_1 + n_2 - 2 \quad Z = 2.576)$$

\*\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 47 พบว่า นักเรียนโรงเรียนอนุบาลมีทัศนคติโดยสรุปทั้งฉบับ แยกต่างกับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อที่ 2

บทที่ 5

สรุป ผลสำรวจผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 7
2. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องของนักเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 7
3. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 7 ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ระหว่างโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 7
5. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ระหว่างโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 7

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2527 ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 7 ซึ่งสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน เป็นโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 8 ห้องเรียน จำนวน 304 คน และโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด 8 ห้องเรียน จำนวน 302 คน รวมนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง 606 คน

### เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษารังนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ในการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สร้างขึ้น โดยยึดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา 5 - 6 พุทธศักราช 2521 ของกระทรวง ศึกษาธิการ ใช้หนังสือ English Is Fun เล่ม 1 - 4 แบบทดสอบที่นำไปทดสอบเป็น ข้อสอบเติมคำจำนวน 100 ข้อ แบบทดสอบชุดนี้มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .34 - .78 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .22 - .74 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.9591

2. แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับความถึกเห็น หรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับคุณประโยชน์กิจกรรม และการอ่าน มีจำนวน 30 ข้อ ซึ่งสร้างความมาตรวัดทัศนคติของ ลีเกอร์ท โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.6908

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดวัน และเวลาในการสอบ
2. เตรียมข้อสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบแต่ละครั้ง และวางแผนในการดำเนินการสอบ
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เข้าใจวัตถุประสงค์ และประโยชน์จากการทำแบบทดสอบ

### การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้ใช้วิธีอัตรทางสถิติ ตามลำดับชั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ
2. หาค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ

3. ท้าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
4. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในแบบทดสอบแต่ละฉบับ
5. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
6. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของค่าตอบที่นักเรียนทำผิด จัดลำดับข้อบกพร่องจากมากไปหาน้อย
7. การศึกษาทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
8. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
9. การเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

#### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์หาคคุณภาพของแบบทดสอบที่นำไปใช้จริง ได้แบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .34 - .78 ค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง .22 - .74 และแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9391
2. ผลการหาค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ พบว่า แบบทดสอบทุกฉบับมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม และการกระจายของคะแนนแต่ละฉบับใกล้เคียงกัน โดยมีค่าตั้งแต่ 1.7565 ถึง 5.5987
3. ผลของการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR -20 ของ Kuder - Richardson มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปทุกฉบับ พบค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.7550 - 0.9775 และผลของการหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมีค่าระหว่าง 0.4205 - 1.1165
4. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในแบบทดสอบ แต่ละฉบับพบว่า
  - ฉบับที่ 1 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 80.31 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 74.62
  - ฉบับที่ 2 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 61.77 และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 51.47

ฉบับที่ 3 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 75.21 และ  
นักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำได้คิดเป็นร้อยละ 71.32

ฉบับที่ 4 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 65.46 และ  
นักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำได้คิดเป็นร้อยละ 60.38

ฉบับที่ 5 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 81.03 และ  
นักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำได้คิดเป็นร้อยละ 71.96

ฉบับที่ 6 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 63.53 และ  
นักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำได้คิดเป็นร้อยละ 51.84

ฉบับที่ 7 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 67.23 และ  
นักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำได้คิดเป็นร้อยละ 62.21

ฉบับที่ 8 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 61.51 และ  
นักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำได้คิดเป็นร้อยละ 57.15

ฉบับที่ 9 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 75.90 และ  
นักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำได้คิดเป็นร้อยละ 70.47

ฉบับที่ 10 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 68.60 และ  
นักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำได้คิดเป็นร้อยละ 65.75

ฉบับที่ 11 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 68.06 และ  
นักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำได้คิดเป็นร้อยละ 64.24

ฉบับที่ 12 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลท่าคะแนนได้คิดเป็นร้อยละ 50.68 และ  
นักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำได้คิดเป็นร้อยละ 45.80

5. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด พบว่า จากการ  
ดูคะแนนรวมของแบบทดสอบทุกฉบับ นักเรียนโรงเรียนอนุบาลทั้ง 3 จังหวัดซึ่งมีจำนวน  
นักเรียน 304 คน สามารถทำคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ได้เป็นจำนวนถึง 218 คน  
คิดเป็นร้อยละ 71.71 และนักเรียนโรงเรียนประถมสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด  
ท่าคะแนนผ่านเกณฑ์ได้ 172 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 302 คน คิดเป็นร้อยละ 56.95

6. การคำนวณค่าอัตราส่วนร้อยละของคำตอบที่นักเรียนทำผิด พบข้อบกพร่อง  
ในแต่ละฉบับ ดังต่อไปนี้

ฉบับที่ 1 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลพบข้อบกพร่องมากที่สุด เรื่องการเลือก  
อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และตัวพิมพ์เล็กมาผสมเป็นคำศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 29.61, 29.23,  
18.75, 14.14 และ 11.18 และพบข้อบกพร่องการพิจารณาตัวเขียนที่คล้ายกัน คิดเป็น  
ร้อยละ 17.76 และการแยกแยะตัวอักษรที่ต่างจากพวกบกพร่องคิดเป็นร้อยละ 17.11  
สำหรับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด พบข้อบกพร่องมากที่สุด เรื่องการ  
เลือกตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็ก มาผสมเป็นคำศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 37.75, 34.77,  
21.52, 17.22 และ 8.28 การพิจารณาตัวเขียนที่คล้ายกันพบข้อบกพร่องคิดเป็นร้อยละ  
28.81 และการแยกแยะตัวอักษรที่ต่างจากพวก บกพร่องร้อยละ 25.83

ฉบับที่ 2 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลพบข้อบกพร่อง การเลือกเสียงต้นจาก  
คำที่ครูอ่านคิดเป็นร้อยละ 71.17, 28.29, 24.67 และ 22.37 การแยกแยะเสียงต้น  
ที่แตกต่างกัน บกพร่องร้อยละ 53.29, 41.78, 32.89 และ 27.63 และการพิจารณา  
คำที่มีเสียงต้นเหมือนกันในรูปประโยค บกพร่องคิดเป็นร้อยละ 40.79 สำหรับนักเรียน  
โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด พบข้อบกพร่อง เรื่อง การเลือกเสียงต้นจากคำที่  
ครูอ่าน คิดเป็นร้อยละ 75.83, 45.72, 44.70 และ 24.17 การแยกแยะเสียงต้นที่  
แตกต่างกัน บกพร่องร้อยละ 62.58, 52.32, 46.69 และ 36.42 และการพิจารณาคำ  
ที่มีเสียงต้นเหมือนกันในรูปประโยค บกพร่องคิดเป็นร้อยละ 48.67

ฉบับที่ 3 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลพบข้อบกพร่อง เรื่องการพิจารณาคำศัพท์  
ที่ไม่เข้าพวก คิดเป็นร้อยละ 65.46 และ 21.71 การเรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์  
บกพร่องร้อยละ 36.51 และ 21.38 การนำคำโดดมาผสมเป็นคำประสม บกพร่องร้อยละ  
19.41, 13.49 และ 13.16 สำหรับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด พบ  
ข้อบกพร่อง เรื่อง การเรียงคำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 53.97 และ 34.77  
การพิจารณาคำศัพท์ที่ไม่เข้าพวก บกพร่องร้อยละ 52.98 และ 31.79 และการนำคำโดด  
มาผสมเป็นคำประสม บกพร่องร้อยละ 18.87, 16.89, 13.91 และ 11.92

ฉบับที่ 4 นักเรียนโรงเรียนอนุบาล บกพร่องเรื่อง การแยกคำเป็นคำ  
ย่อยที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 51.32, 40.46, 27.36 และ 14.47 และการพิจารณา

พยางค์สั้นที่ช่วยออกเสียงพยางค์ท้าย บทพร้อมร้อยละ 46.71 และ 26.64 สำหรับนักเรียน  
โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด พบช้อบบทพร้อม เรื่อง การแยกคำเป็นคำย่อที่ถูก  
ต้องคิดเป็นร้อยละ 51.99, 44.04, 37.09 และ 25.83 และการพิจารณาพยางค์สั้นที่ช่วย  
ในการออกเสียงพยางค์ท้าย บทพร้อมคิดเป็นร้อยละ 41.06 และ 37.75

ฉบับที่ 5 นักเรียนโรงเรียนอนุบาล บทพร้อม เรื่องการเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะ  
คล้ายกับคำที่กำหนดให้ คิดเป็นร้อยละ 26.64, 25.64 และ 18.09 และการเขียนคำที่มี  
เสียงพยัญชนะต้นคำเหมือนกับคำที่กำหนด บทพร้อมคิดเป็นร้อยละ 14.80, 14.47 และ 13.16  
สำหรับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด บทพร้อม เรื่อง การเขียนคำที่มีเสียง  
พยัญชนะคล้ายกับคำที่กำหนดให้ คิดเป็นร้อยละ 41.06, 28.15 และ 25.50 และการเขียน  
คำที่มีเสียงพยัญชนะต้นคำเหมือนกับคำที่กำหนดบทพร้อมคิดเป็นร้อยละ 28.81, 23.51 และ  
21.19

ฉบับที่ 6 นักเรียนโรงเรียนอนุบาล พบช้อบบทพร้อม เรื่อง การพิจารณาเสียง  
ท้ายของคำ คิดเป็นร้อยละ 68.75, 49.67, 26.97, 18.75 และ 17.76 การเลือกคำ  
นามพหูพจน์ บทพร้อมคิดเป็นร้อยละ 40.46 และการพิจารณาคำที่มีเสียงท้ายต่างจากพวก  
บทพร้อมคิดเป็นร้อยละ 32.89 สำหรับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด  
บทพร้อมเรื่อง การพิจารณาเสียงท้ายของคำคิดเป็นร้อยละ 63.91, 61.26, 32.73, 27.48  
และ 15.23 การเลือกคำนามพหูพจน์ บทพร้อมคิดเป็นร้อยละ 51.99 และการพิจารณาคำ  
ที่มีเสียงท้ายต่างจากพวก บทพร้อมคิดเป็นร้อยละ 18.21

ฉบับที่ 7 นักเรียนโรงเรียนอนุบาล พบช้อบบทพร้อมเรื่อง การนำคำที่กำหนด  
ให้มาผสมเป็นคำใหม่ คิดเป็นร้อยละ 73.36, 46.46, 30.92, 26.97 และ 25.66  
และเรื่องการสร้างคำใหม่จากคำเดิมพบช้อบบทพร้อม คิดเป็นร้อยละ 25.00, 19.41  
และ 14.47 สำหรับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด พบช้อบบทพร้อม เรื่อง  
การนำคำที่กำหนดให้มาผสมเป็นคำใหม่ คิดเป็นร้อยละ 74.17, 46.36, 40.07, 33.44  
และ 31.46 และการสร้างคำใหม่จากคำเดิม พบช้อบบทพร้อมคิดเป็นร้อยละ 34.11, 26.16  
และ 16.56

ฉบับที่ 3 นักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมฯ พบข้อบกพร่อง เรื่อง การพิจารณาคำที่มีเสียงแตกต่างกับคำอื่น บกพร่องคิดเป็นร้อยละ 43.09, 42.43 และ 36.18 และการพิจารณาคำที่ออกเสียงสระเหมือนกัน บกพร่องคิดเป็นร้อยละ 39.14 และ 31.58 สำหรับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด พบข้อบกพร่อง เรื่อง การพิจารณาคำที่มีเสียงแตกต่างกับคำอื่น คิดเป็นร้อยละ 51.66, 42.38 และ 24.83 และการพิจารณาคำที่ออกเสียงสระเหมือนกัน บกพร่องคิดเป็นร้อยละ 49.67 และ 45.69

ฉบับที่ 9 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลฯ พบข้อบกพร่อง เรื่อง การเลือกคำที่มีเสียงสระเดียวกับคำที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 43.42, 33.88, 31.58 และ 30.92 การเลือกคำที่มีสระ 2 ตัว ปรากฏอยู่ด้วยกัน และพิจารณาสระที่ออกเสียง และไม่ออกเสียงบกพร่องคิดเป็นร้อยละ 42.76 และ 16.45 การเลือกคำที่เป็นสระเสียงสั้นหรือสระเสียงยาว บกพร่องคิดเป็นร้อยละ 18.42, 11.51 และ 10.26 การเลือกคำที่มีเสียงสระเหมือนกันหรือต่างกัน บกพร่องร้อยละ 16.12 และ 9.54 สำหรับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด พบข้อบกพร่อง เรื่อง การเลือกคำที่มีเสียงสระเดียวกับคำที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 54.64, 41.72, 40.07 และ 37.09 การเลือกคำที่มีสระ 2 ตัว ออกเสียงและไม่ออกเสียงบกพร่องคิดเป็นร้อยละ 47.35 และ 19.54 การเลือกคำที่เป็นสระเสียงสั้นหรือยาว บกพร่องร้อยละ 33.44, 20.86 และ 13.25 และการเลือกคำที่มีเสียงสระเหมือนกันหรือต่างกัน บกพร่องคิดเป็นร้อยละ 11.59 และ 5.30

ฉบับที่ 10 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลฯ พบข้อบกพร่อง เรื่อง การเรียงอักษรให้เป็นคำ คิดเป็นร้อยละ 66.12, 62.17 และ 46.38 การผสมคำจากภาพและอักษรที่กำหนด บกพร่องร้อยละ 33.55 และ 13.49 การสะกดอักษรให้เป็นคำ บกพร่องร้อยละ 17.76 การนำอักษรในคำที่กำหนดมาให้มาสะกดเป็นคำใหม่ บกพร่องร้อยละ 15.46 และ 14.14 และการนำอักษรตัวแรกของภาพมาสะกดเป็นคำใหม่ บกพร่องร้อยละ 13.49 สำหรับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด พบข้อบกพร่องเรื่องการเรียงอักษรให้เป็นคำ คิดเป็นร้อยละ 62.58, 55.30 และ 49.67 การผสมคำจากภาพและอักษรที่กำหนดให้ บกพร่องคิดเป็นร้อยละ 43.05 และ 20.20 การนำอักษรในคำที่กำหนดมาให้มาสะกดคำใหม่ บกพร่องร้อยละ 25.17 และ 20.86 การสะกดอักษรในตารางให้เป็นคำ บกพร่องร้อยละ 18.21 และการผสมอักษร

ตัวแรกของภาพเป็นคำ บทพร้อมร้อยละ 13.25

ฉบับที่ 11 นักเรียนโรงเรียนอนุบาล พบข้อบกพร่องการเฝ้าค่าจากประโยคที่กำหนดให้ คิดเป็นร้อยละ 52.96, 38.82, 32.57 และ 24.01 การเลือกคำมาเติมให้ประโยคสมบูรณ์ บทพร้อมร้อยละ 50.23 และ 37.83 การเติมอักษรให้ได้ความหมาย ... บทพร้อมร้อยละ 44.08, 23.36 และ 5.26 และการเอาอักษรจากประโยคนำมาผสมเป็นคำใหม่ บทพร้อมร้อยละ 30.26 และ 11.84 สำหรับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด พบข้อบกพร่อง เรื่อง การเฝ้าค่าจากประโยคที่กำหนดให้ คิดเป็นร้อยละ 65.89, 43.05, 37.09 และ 33.44 การเติมอักษรให้ได้ความหมาย บทพร้อมร้อยละ 51.32, 25.17 และ 12.25 การเลือกคำที่ทำให้ประโยคสมบูรณ์ บทพร้อมร้อยละ 46.36 และ 45.70 และการเอาอักษรจากประโยคนำมาผสมเป็นคำใหม่ บทพร้อมคิดเป็นร้อยละ 22.52 และ 10.60

ฉบับที่ 12 นักเรียนโรงเรียนอนุบาลพบข้อบกพร่องเรื่องการใช้คำศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 85.20, 39.80 การถามเรื่องเวลา บทพร้อมร้อยละ 69.08, 43.75 การใช้ Question Word บทพร้อมร้อยละ 51.97, 49.67, 43.42, 42.43, 37.50, 33.22 และ 21.05 นอกนั้นเป็นข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านที่แปลไม่ได้เป็นประโยค สำหรับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด พบข้อบกพร่องการใช้เหตุผลตัดสินข้อความในประโยค คิดเป็นร้อยละ 70.86 การถามเวลา บทพร้อมร้อยละ 66.50 และ 51.66 การใช้ Question word บทพร้อมร้อยละ 63.58, 60.26, 53.64, 51.66, 51.32, 49.67 และ 26.83

7. การศึกษาทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างผลปรากฏว่านักเรียนโรงเรียนอนุบาลมีทัศนคติที่ดีมากที่สุดต่อวิชาภาษาอังกฤษ ในหมวดที่ 3 (กิจกรรม) และหมวดที่ 5 (ประโยชน์) นอกนั้นมีทัศนคติที่ดี พบค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเต็มอยู่มาก และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด มีทัศนคติที่ดีมากที่สุดต่อวิชาภาษาอังกฤษในหมวดกิจกรรม นอกนั้นมีทัศนคติที่ดี และไม่พบว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีทัศนคติที่ไม่ดีมากที่สุดต่อวิชาภาษาอังกฤษ

8. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างผลปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนอนุบาล และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด มีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

## การอภิปรายผล

ผลจากการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น อาจแยกหัวข้อเรื่องสรุปผล และอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ในแบบทดสอบแต่ละฉบับ รวม 12 ฉบับ นักเรียนโรงเรียนอนุบาล สามารถทำคะแนนแตกต่างกับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด โดยมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่า เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยอื่น ๆ ดังนี้

1.1 ความพร้อมในด้านการฝึกอ่านของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลบางโรงเรียนมีหนังสือภาษาอังกฤษ เช่น การ์ตูน นิทาน หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนได้อ่าน และจากการสัมภาษณ์เด็กพบว่า นักเรียนชอบอ่านนิทานภาษาอังกฤษควบคู่กับการแปลเป็นภาษาไทย โดยเด็กจะฝึกอ่านและแปลเป็นภาษาไทย

1.2 ความพร้อมในด้านการจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษ เช่น การตั้งชมรมภาษาอังกฤษ การจัดแข่งขันการอ่านออกเสียง การฝึกการพูด การเล่นเกมต่าง ๆ และการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาตามปฏิทิน เช่น วันคริสต์มาส วันฮาโลวีน เป็นต้น

1.3 สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีฐานะค่อนข้างดี ผู้ปกครองให้ความสนใจ และจัดหาหนังสือให้เด็กอ่าน ตลอดจนผู้ปกครองต่างให้ความสำคัญต่อวิชาภาษาอังกฤษ เพราะจากการสัมภาษณ์ ผู้ปกครองกล่าวว่า ต้องการให้บุตรของตนได้เรียนสูง จึงมองเห็นความสำคัญของวิชานี้

1.4 สภาพของโรงเรียนอนุบาลบางโรงเรียนมีความพร้อมในการจัดสถานที่จัดหาวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนการบรรจุบุคลากรที่เข้าสอน

2. ผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบ ที่นักเรียนทำในแต่ละฉบับ พบว่าผลสัมฤทธิ์ฉบับที่ 1 (การจำตัวอักษร) นักเรียนทั้งโรงเรียนอนุบาล และโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด ทำได้คะแนนสูงสุด ถึงร้อยละ 80.31 และ 74.62 แสดงว่า นักเรียนสามารถจดจำอักษรและบอกได้ถึงความแตกต่าง เนื่องจากนักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วถึง 2 ปี ทำให้

ทักษะด้านนี้สัมพันธ์กัน และเนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นทำให้เด็กเรียนจดจำได้ และความสามารถในการจดจำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว คาดอกจนการเชื่อมโยงคำศัพท์ที่เคยเรียนผ่านมา สำหรับผลสัมฤทธิ์ที่นักเรียนทำได้ทำสรุปในฉบับที่ 12 (ความเข้าใจในการอ่าน) สาเหตุอาจเนื่องมาจาก การเริ่มการสอนปัจจุบันยังเน้นการสอนคำศัพท์เด็กจึงมีความคิดรวบยอดเรื่องคำศัพท์เป็นคำ ๆ มากกว่า การตีความหมายเป็นรูปประโยคครูมักจะปล่อยให้เด็กฟัง แม้กระทั่งคำถามและชี้แนะว่าคำตอบอยู่บริเวณใดของเรื่องทำให้เด็กเรียนขาดทักษะด้านนี้ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการอ่านต่ำนี้พบว่าแม้กระทั่งในระดับอุดมศึกษา ซึ่ง พินทิพย์ ทวยเจริญ (พินทิพย์ ทวยเจริญ 2515 : 37) ได้ทำการวิจัยการอ่านของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 จากวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร และพบวันที่พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความรู้ด้านโครงสร้างของภาษา แต่ด้วยความสามารถในการอ่านจับใจความ และจากผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2519 : 10) พบว่าจุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นในการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา พุทธศักราช 2516 นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามหรืออ่านข้อความที่กำหนดให้ได้ ตลอดจนจับใจความไม่ได้ นั้นย่อมแสดงว่า ทักษะด้านนี้ควรจะต้องได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรก เพราะถ้าไม่สามารถอ่านเรื่องให้เข้าใจก็ไม่อาจจะนำไปสู่การอ่านขั้นต่อไปได้ และจากการพูดคุยกับผู้สอนภาษาอังกฤษถึงสาเหตุที่ทักษะด้านนี้ไม่สัมฤทธิ์ผล เนื่องมาจากในหลักสูตรกำหนดเรื่องให้อ่าน มีคำศัพท์มากเกินไป มีการใช้สำนวนที่ยากเกินระดับความรู้ความเข้าใจของเด็ก เพราะเด็กมีประสบการณ์เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น และเรื่องที่ให้อ่านควรจะสัมพันธ์กับประสบการณ์ในชีวิตจริงของนักเรียน

3. จากผลการวิจัยข้อบกพร่องที่นักเรียนทำผิดในแบบทดสอบฉบับที่ 1 เรื่องการจำตัวอักษร นักเรียนจำตัวอักษรได้ระดับดี แต่ข้อบกพร่องเกิดจากการผสมคำศัพท์ คำศัพท์นั้นนักเรียนไม่ได้ใช้บ่อย จึงอาจจะลืมได้ และข้อบกพร่องด้านการพิจารณาถึงความแตกต่างของตัวอักษร ในรูปการเขียนตัวพิมพ์ และตัวเขียน อาจเกิดจากความสับสน เพราะนักเรียนกำลังเรียนตัวเขียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เมื่อพบว่าให้เขียนเป็นตัวพิมพ์จึงจำผิด และนำมาใช้ปะปนกันทั้งตัวพิมพ์และตัวเขียน

4. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในแบบทดสอบฉบับที่ 2 เรื่อง เสียงกัน พบว่า เมื่อครูอ่านหรือออกเสียงคำ มักเป็นสำเนียงทางภาษาไทยมากกว่า เช่น เสียง 1, เสียง ๕ นักเรียนจะแยกไม่ถูก และบางครั้งที่ในการสอนออกเสียงครูก็ไม่ได้เน้นความแตกต่างของเสียง เด็กชอบนำเอาเสียงพยัญชนะในภาษาไทยมาเทียบประกอบเวลาอ่านจึงทำให้ออกเสียงผิด และการอ่านคำที่มีอักษรสองตัวติดกัน แต่ไม่ออกเสียงอักษรบางตัวเช่น *พวง* ไม่ออกเสียง *w*, *knife* ไม่ออกเสียง *k* เมื่อ *k* อยู่หน้า *n* เป็นต้น ครูควรจะเน้นให้มาก เพราะเด็กจะคิดว่าอักษรตัวแรกจะต้องออกเสียงทุกครั้ง

5. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในแบบทดสอบฉบับที่ 3 เรื่อง การจำเป็นคำ พบว่า เด็กขาดการสังเคราะห์ในเรื่องการจัดคำศัพท์ให้เข้าพวก เด็กไม่มีความคิดรวบยอดในด้านการแยกแยะคำประเภทเดียวกัน และคำที่ต่างกัน ขาดการใช้เหตุผลในการพิจารณาตัดสิน ซึ่งอาจเสริมความเข้าใจคำนี้ โดยให้เทียบเคียงกับภาษาไทย เช่น ตามเด็กว่า ซ้อน ส้อม จาน เหว คำใดไม่เข้าพวก แล้วให้นักเรียนฝึกจัดจำประเภทในภาษาอังกฤษในภายหลัง นอกจากนี้พบข้อบกพร่องในการเรียงคำให้เป็นประโยค เนื่องจากไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นประธาน กริยา กรรม ส่วนขยาย จึงทำให้เรียงรูปประโยคผิด นอกจากนี้ แบบฝึกหัดในหนังสือเรียนมีน้อยในด้านนี้ ครูอาจช่วยเสริมโดยเมื่อสอนประโยคใหม่ ๆ ก็ฝึกให้เด็กแยกคำแล้วรวมเป็นประโยคก็ได้

6. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในแบบทดสอบฉบับที่ 4 เรื่อง คำประสม พบว่า ลักษณะการอ่านคำมักเน้นเป็นหน่วยใหญ่ ไม่ได้เน้นหน่วยย่อย และ concept เรื่องหน่วยเสียงตลอดจนการออกเสียงของครูผู้สอนยังไม่ชัดเจนพอที่เด็กจะแยกแยะได้ถูกต้อง

7. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในแบบทดสอบฉบับที่ 5 เสียงพยัญชนะ พบว่า นักเรียนขาดการสังเกต ไม่รู้จักเปรียบเทียบโดยนำความรู้ด้านการสะกดคำจากคำที่เรียนไปแล้วมาเปรียบเทียบกับคำใหม่ที่กำหนดให้ว่ามีเสียงพยัญชนะคล้ายกันหรือเหมือนกันอย่างไร สาเหตุอาจเป็นเพราะนักเรียนไม่เข้าใจคำสั่ง ตลอดจนการรู้คำศัพท์ในวงจำกัด และการแยกแยะเสียงพยัญชนะมีน้อย

8. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในแบบทดสอบฉบับที่ 6 เรื่อง เสียงท้าย พบว่า ครูไม่เน้นการออกเสียงท้าย ออกเสียงแบบภาษาไทย และปัญหาเกี่ยวกับตำแหน่ง

ของเสียง การเรียงหน่วยเสียง และพยัญชนะควบกล้ำในภาษาอังกฤษทั้งต้องออกเสียงควบ  
ทุกตัว เช่น ask ต้องออกทั้งเสียง /s/ และ /k/ นักเรียนเคยชินกับการออกเสียงแบบ  
ภาษาไทย นอกจากนี้เมื่อนักเรียนอ่านผิดครูก็จะไม่แนะนำ และปล่อยให้เด็กเรียนอ่านข้ามไป

9. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในแบบทดสอบฉบับที่ 7 เรื่อง การผสมคำ  
พบว่า เด็กขาดทักษะในด้านคำประสม ความเข้าใจในคำที่นำมาผสมแล้วเกิดเป็นความหมาย  
ใหม่ซึ่งในหลักสูตรและแบบฝึกหัดในเรื่องนี้มีน้อย การสอนคำควรจะสอนในลักษณะคำย่อยด้วย  
เพื่อช่วยให้เด็กมองเห็นรูปคำ ตลอดจนการสอนคำประสมโดยพิจารณาจากคำโดดที่มีความหมาย

10. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในแบบทดสอบฉบับที่ 8 เรื่อง สัมผัสคำ  
พบว่า เด็กอ่านคำและสะกดคำไม่ได้ เมื่อพบคำในตัวเล็ก เด็กอ่านออกเสียงคำบางคำผิด  
จึงเข้าใจว่าเป็นคำที่ถูกต้อง นอกจากนี้ เสียงสระของคำ เด็กตอบคำถามไม่ได้ว่า เป็น  
เสียงสระใด ถ้าครูอ่านให้ฟัง เด็กจึงจะทำได้และเข้าใจถึงคำที่มีเสียงแตกต่างหรือเหมือนกัน

11. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในแบบทดสอบฉบับที่ 9 เรื่อง สระ พบว่า  
เด็กแยกสระเสียงสั้น เสียงยาวไม่ได้ และถ้าให้พิจารณาสระ 2 ตัวที่ปรากฏด้วยกัน แล้วถาม  
ว่าสระตัวใดออกเสียง สระตัวใดไม่ออกเสียง จะไม่สามารถบอกได้ เพราะเด็กจะจำคำทั้งคำ  
และฝึกออกเสียงโดยเน้นที่ออกเสียงได้ถูกต้องเท่านั้น สำหรับการบอกเสียงสระที่เหมือนหรือ  
แตกต่างจากคำที่กำหนดให้ ก็ต้องอาศัยการออกเสียง พบว่า บางคำนักเรียนออกเสียงไม่ได้  
เพราะเป็นคำที่ไม่ได้ใช้บ่อย และนักเรียนออกเสียงผิดเนื่องจากการเทียบเสียงกับภาษาไทย

12. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในแบบทดสอบฉบับที่ 10 เรื่อง การสะกดคำ  
พบว่า ปัญหาการสะกดคำผิดของนักเรียน เนื่องจากการจำคำศัพท์ไม่ได้ นักเรียนเขียนคำผิด  
บ่อย ๆ แล้วครูไม่ได้แก้ไข จึงจำคำนั้น ๆ มาตลอด นอกจากนี้การละอนสะกดคำ ควรใช้เทคนิค  
ใหม่ ๆ เช่น อาจสอนโดยบอกหลักการสะกด สะกดคำตามจังหวะแทนการออกเสียงตัดกัน  
เป็นต้น ซึ่งผลวิจัยในด้านข้อบกพร่องการสะกดคำ สุนทร สุนันท์ชัย (สุนทร สุนันท์ชัย  
2511 : 18) พบว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษ ปัญหาที่พบอยู่เสมอคือการสะกดคำไม่ถูกต้อง  
ซึ่งไม่เพียงแต่จะพบในบรรดาผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สอง แม้แต่ผู้เรียนภาษาของ  
ตนเองก็มักสะกดคำในภาษาตนเองไม่ถูกต้อง

13. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในแบบทดสอบฉบับที่ 11 เรื่อง การเดาคำ โดยอาศัยคำที่ให้เป็นสื่อ พบว่า เด็กที่วางหมายประโยคหน้าที่ถูกต้องให้ไม่ได้ ทำให้ไม่สามารถกันหาคำ หรือเดาคำมาได้ คำบางตัวของคำที่ทำให้เกิดความหมายเด็กมักจะสับสน เด็กไม่ค่อยมีทักษะในด้านนี้ และการจำคำที่ใหม่ได้ทำให้ไม่ทราบถึงคำที่พจนานุกรมจะนำมาตอบได้ถูกต้อง นอกจากนี้ พบว่า คำสั่งในการเดาคำโดยได้เดากัณฑ์กรกฎ์ของกรณียาให้ชัดเจนว่า อักษรที่ เคาออกมาต้องผสมกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมาย

14. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในแบบทดสอบฉบับที่ 12 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน พบว่า การอ่านเนื้อเรื่องเด็กใช้เวลาในการอ่านมาก เนื่องจากการถอดใจความไม่เป็น การแปลคำต่อคำทำให้ขาดความต่อเนื่องของประโยค และขาดการฝึกทักษะในการอ่านแม้แต่ภาษาไทย จะเห็นว่า ถ้าให้ตอบคำถามจากเรื่อง เด็กก็จะต้องกลับไปพลิกไปพลิกมาหาส่วนสำคัญที่จำนำมาตอบให้ตรงประเด็น ฉะนั้นการสอนการอ่านควรจะให้เด็กเรียนฝึกหาความสำคัญของเรื่องในแต่ละย่อหน้า หรือให้เขาดึงประโยคที่สำคัญ หรือสรุปเป็นคำพูดของตนเอง ก็จะทำให้ทักษะด้านนี้พัฒนาขึ้น

15. จากผลการวิจัยด้านการศึกษาศึกษาทัศนคติ ต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดมีทัศนคติในหมวดความสนใจ ความเข้าใจ กิจกรรมการอ่าน และประโยชน์ดีกว่านักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษา นั้นพร้อมแสดงว่า นักเรียนโรงเรียนอนุบาลซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ามัธยมศึกษาที่ดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรัฟ (Gruff, P.S. 1962 : 313 - 317) ที่พบว่า ทัศนคติของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ โรเอทเจอร์ และคนอื่น ๆ (Roettger and others. 1979 : 136 - 141) ซึ่งพบว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงจะมีทัศนคติในการอ่านสูงด้วย นอกจากนี้ จากการพูดคุยกับนักเรียนในโรงเรียนอนุบาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ใหม่ น่าสนใจ และครูมีการจัดกิจกรรมการสอน เทคนิคการสอนที่ดีทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ชอบหรือมีทัศนคติที่ดีต่อวิชานี้ แต่นักเรียนในโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด พบว่า มองเห็นว่า วิชาภาษาอังกฤษยาก ซ้ำซ้อน โดยเฉพาะการอ่านเรื่อง มีแต่คำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ เด็กจึงเกิดความท้อถอย ทำให้ไม่อยากอ่านต่อไป หรือบางครั้งเข้าใจว่าศัพท์นั้นแปลว่าอะไร ก็ยังไม่สามารถแปลความหมายของเรื่องได้

ตลอดจนการอ่านออกเสียงคำซึ่งไม่คุ้นเคย ครูฝึกให้น้อย พออ่านยังไม่ได้ก็เปลี่ยนคำใหม่ ทำให้ขาดความเชื่อมโยง เกิดเป็นความเบื่อไม่อยากเรียน และมองไม่เห็นว่าจะเอาวิชานี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

#### ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1. ในการสอนอ่าน ครูควรมีการวางพื้นฐานด้านการอ่าน คำศัพท์ ความหมายของคำ ประโยค ทักษะการรับรู้ จดจำคำ ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านเพื่อจับใจความ และคำนึงถึงการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน โดยการปูพื้นฐานให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน
2. การฝึกฝนทักษะด้านการอ่านจับใจความ ตลอดจนการสร้างเสริมทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน ควรจะบูรณาการไว้ทุกหมวดวิชา หรือมีโอกาส ควรจัดเวลาเพื่อกิจกรรมอิสระฝึกทักษะการอ่าน และปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการอ่านเพิ่มเติม
3. จัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริม ยั่วยุให้เด็กสนใจที่จะอ่าน และมีส่วนช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน ครูควรวางแผนในการจัดสภาพห้องเรียน จัดมุมหนังสือ คัดคำขวัญส่งเสริมการอ่าน ตลอดจนการจัดป้ายนิเทศแสดงเรื่องราวหรือข่าวสั้น ๆ หรือนำผลงานด้านเรียงความภาษาอังกฤษมาติดให้นักเรียนได้ฝึกอ่าน
4. ทักษะการอ่านแต่ละด้าน บางทักษะ พบว่า นักเรียนบกพร่องมาก ฉะนั้นครูจะต้องวางแผนการสอน ปรับปรุงเทคนิควิธีการสอน กิจกรรมการเรียน วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของทักษะแต่ละด้านขณะสอนด้วย มิฉะนั้นหนักไปเพียงด้านเดียว
5. การจัดทำแบบฝึกหัด ควรมีเนื้อเรื่องที่น่าสนใจไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะจะทำให้เด็กเกิดความสนใจ และควรสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านแต่ละด้านให้เชื่อมโยงกัน

#### ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. **ควรมีการวิจัย** เกี่ยวกับการหาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการพูด การฟัง และการเขียน เพราะเมื่อใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 มาถึงชั้นประถมปีที่ 6 แล้ว ควรจะให้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของทักษะด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการอ่านที่ผู้วิจัยศึกษาไว้

2. ควรมีการวิจัยทักษะการอ่านด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่านตามตัวอักษร ทักษะการอ่านแบบจัดระเบียบเรียง ทักษะการอ่านในการให้ความคิดเห็น เป็นต้น เพราะทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยศึกษาเป็นเพียงทักษะพื้นฐาน ก็ควรจะศึกษาว่าถ้าเป็นทักษะอื่น ๆ นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์เพียงใด

3. ควรมีการวิจัยความสัมพันธ์ ระหว่างความสามารถต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น ความสามารถในการพูดกับการเขียน การอ่านกับการพูด การอ่านกับการเขียน เป็นต้น เพราะการเรียนภาษานั้นความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และ เขียน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

4. ควรมีการวิจัยเรื่องกระบวนการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ หรือการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพราะจากการวิจัยที่ผู้วิจัยศึกษาไว้ พบข้อบกพร่องมากที่สุดด้านความเข้าใจในการอ่าน

5. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะต่าง ๆ ทั้ง 12 ทักษะ ที่ผู้วิจัยศึกษาไว้

6. ควรมีการวิจัย เรื่องการเพิ่มทุนมาตรฐานของโรงเรียนประถมศึกษา ให้ทัดเทียมกับโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด

บรรณาธิการ!

บรรณานุกรม

- กมลวัฒน์ คุรทแก้ว การเคาะทัพจากปริบทเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเร็ว  
 ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523 , 84 หน้า
- กันยา อธิไพธ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาใน  
โรงเรียนประถมในจังหวัดนนทบุรีที่อยู่ภายใต้โครงการโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตร  
ประถมศึกษา วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน) บัณฑิตวิทยาลัย  
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 109 หน้า อุดรธานี
- กฤษณา สุขเกษม ความสามารถทางด้านกาพย์ การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของ  
นักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยครูภาคเหนือของประเทศไทย  
 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์  
 2523, 167 หน้า อุดรธานี
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายงานวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา  
จุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นของนักเรียนประถมศึกษา โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี  
 2519, 56 หน้า
- \_\_\_\_\_ สถิติการประถมศึกษา ปีการศึกษา 2526 การพิมพ์พระนคร 2526, 100 หน้า
- จรัส สวัสดิ์ถาวร ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางวิทยาศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน  
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม เขตการศึกษา 3 วิทยานิพนธ์ ค.ม.  
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 98 หน้า อุดรธานี
- จรรยา วงศ์สายัณห์ รายงานการประชุมทางวิชาการ เรื่อง ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศ  
แก่เด็กไทย โรงพิมพ์สุรสภา 2514, 373 หน้า
- จรรยา เรื่องมาลัย ผลของการใช้แบบฝึกโคลงต่อสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านภาษา  
อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
 2525, 122 หน้า อุดรธานี
- เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่ โครงการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใน  
โรงเรียนรัฐบาลในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรี วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์  
 มหาวิทยาลัย 2514, 157 หน้า อุดรธานี

- ชวาล แพร์กุล เทคนิคการวัดผล วัฒนาพานิช 2516, 434 หน้า  
เทคนิคการเขียนข้อสอบ ม.ป.ท. 2520, 407 หน้า
- เผด็จเกียรติ โขวาสน์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา  
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 130 หน้า
- ฐิติ ไชยดี "ความเป็นมาของการสอนการเขียนภาษาอังกฤษของไทย" วิทยาสาร  
 1 : 40 - 41, มกราคม 2521
- ชัย ชูงสาย, ม.ล. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์กิ่งเพชร 2515,  
 505 หน้า
- นงาร มุเนนาก "การสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร  
 วิโรฒ ประสานมิตร" ใน ภาษาสังสรรค์ : Individualized Instruction.  
 Vol. V., 1 : 182 - 187
- บันลือ ฤกษ์วัน วรรณกรรมกับเด็ก กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2519,  
 138 หน้า
- บุญเชิด ภิญโญนนท์พงษ์ การวัดและประเมินผลการศึกษา : ทฤษฎีและการประยุกต์  
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 366 หน้า
- การสร้างแบบทดสอบ 1 ภาควิชาพื้นฐานการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์  
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 132 หน้า
- บุญเหลือ กุญชร, ม.ล. ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ เอกสารของ  
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา ม.ป.ท., 191 หน้า
- ประเทิม มหาจันทร์ การสอนอ่านเบื้องต้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
 บางเขน 2523, 319 หน้า
- พิงทิพย์ ทวยเจริญ การศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านคำภาษาอังกฤษของนิสิตปีที่ 2  
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตรและบhumวัน ปริญญาโท กค.ม. วิทยาลัย  
 วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 99 หน้า อุดรธานี

- พิตรวิชัย โกวิทวาทิ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และความเข้าใจในการ  
อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
 2514, 143 หน้า อีตลำเนา
- พวงเพ็ญ อินทรประวัติ การสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2520, 360 หน้า
- มีทนา ทองใหญ่ การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น  
ประถมศึกษาปีที่สาม ที่เรียนโดยการอ่านเป็นคำกับที่เรียนตามหลักสูตรศาสตร์ วิทยานิพนธ์  
 ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 124 หน้า อีตลำเนา
- มธุรี สุขวิวัฒน์ "แนวคิดในการปฏิรูประบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัย"  
วารสารธรรมศาสตร์ 2(4) : 16 - 82 มิถุนายน - ตุลาคม 2515
- ยิ่งศักดิ์ ญาณประสพ การสร้างแบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษด้าน  
การรู้จักคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดเชียงใหม่ ปรินูญาภิพนธ์  
 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 117 หน้า อีตลำเนา
- เยาวภา ศิริสมบุรณ์ การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธีหลัก  
ภาษาศาสตร์กับวิธีผสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า โรงเรียนราชวินิต  
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 112 หน้า อีตลำเนา
- ระวีวรรณ ศรีศรีวัฒน การสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง  
 2520, 135 หน้า
- ฉลิศา ฤกษ์สำราญ การประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ โรงเรียนพื้งมหาวิทยาลัยรามคำแหง  
 2522, 160 หน้า
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษา  
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 236 หน้า
- หลักการวิจัยทางการศึกษา ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 287 หน้า
- วิชาการ, กรม เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น ป.02/6  
 โรงพิมพ์คุรุสภา 2523, 333 หน้า

- วิธนา พงษ์ภู ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน  
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา  
วิทยานิพนธ์ อ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 110 หน้า
- วิธนา พงษ์ภู "หลักการสอนอ่านแก่เด็กเริ่มเรียนในชั่วโมงแรก" เอกสารทางวิชาการ  
หลักการและการสอนระดับประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์  
มหาวิทยาลัย 2515, 74 หน้า
- ทวีชัย สุวรรณเกตุ วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิบูลย์โลก 2522,  
255 หน้า
- สุจิตา สุบารา การสร้างแบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยทักษะในการอ่านภาษาไทยด้านการรู้จักคำ  
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 100 หน้า อัครสำเนา
- สุรางค์ จันทร์เอม ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการอ่าน และความเข้าใจในการอ่าน  
ของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร  
ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2509, 96 หน้า  
อัครสำเนา
- สุชา จันทรเอม และ สุรางค์ จันทรเอม จิตวิทยาการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3 กทม. ...  
สำนักพิมพ์แพรวพินยา 2518, 140 หน้า
- สุพร คุณรานันท์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน  
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสื่อประสมกับการสอน  
โดยวิธีครูเป็นศูนย์กลาง ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
ประสานมิตร 2527, 236 หน้า อัครสำเนา
- สุโร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
ประสานมิตร 2525, 217 หน้า
- สุตใจ เหล่าสุนทร จิตวิทยาการศึกษา สำนักพิมพ์เกตุไทย 2518, 161 หน้า
- สุนทร ตุ่นตชัย "การสอนเขียน" วิชาสามัญศึกษา 5 : 21 - 24, กันยายน 2511

- เมสส์กี บุคูลาธา ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้คำสันธานกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 97 หน้า  
อัครสำเนา
- โอบท เพ็ชรอนุถนุตร การวัดและประเมินผลทางการศึกษา วิทยาลัยการพิมพ์ 2524, 592 หน้า
- อรุณี วิริยะจัตรา "การเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ" วารสารสงขลานครินทร์ 4(2) : 175 - 181 เมษายน - มิถุนายน 2525
- อิลรา สารงาม การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการและชุดของกรมสามัญศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
ประสานมิตร 2525, 74 หน้า อัครสำเนา
- อุทัย ภิรมย์รัตน์ และ เพ็ญศรี รังสิยากุล ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน  
มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2526, 199 หน้า
- อุบล บุญชู "การฝึกทักษะการอ่านระดับพื้นฐานสำหรับผู้ถูกมองข้าม" มิตรครู 4 : 13 - 16  
กุมภาพันธ์ 2524
- อ่ำไถ มีธมาน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หกที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นกับแบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ  
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 196 หน้า อัครสำเนา
- Adams, Georgia S. and Theodore L. Torgerson. Measurement and Evaluation in Education Psychology and Guidance. New York, Rinehart and Winston, 1964. 654 p.
- Alfredo, Carlos. "Some Sources of Reading Problems for Foreign Language Learners," A Journal of Applied Linguistics. 3 : 107 - 116
- Allington, Richard "Sustained Approaches to Reading and Writing," Language Arts. September, 1975.
- Allport, Gardon W. "Attitude in C. Murchison, ed. Handbook of Social Psychology. Massachusate : Clark University Press Worcester, 1935.

- Askov, Eunice, and Fishback, Thomas J. "An Invertigation of Primary Pupils Attitude Toward Reading," The Journal of Experimental Education. 41 : 1 - 7, 1973.
- Aulls, Mark W. "Relating Comprehension and Writing Competency," Language Arts. September, 1975.
- Bloom, Benjamin Samuel. and others. Human characteristics and School learning. New York, McGraw-Hill, 1976. 284 p.
- Bond, Gul L. and Tinker, Miles A. Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correlation. New York, Appleton Century Crofts, 1957. 486 p.
- Conghlan, Crew, Marry Lois. "Study of Various Factors in Terms of Attitude Toward Reading," Dissertation Abstracts International. 39 : 6668 - A, March, 1979.
- Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. New Jersey, Prentice-Hall, Inc., Englewood Clifts, 1970. 663 p.
- Delury, George E. The World Almanac and Book of Facts. New York Newspaper Enterprise Association, 1976. 84 p.
- Fan, Chung - Teh. Item Analysis Table. Princeton, New Jersey, Education Testing Service, 1952. 32 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw-Hill Book Company, 1971. 492 p.
- Finocchiaro, Mary and Bonomo Michael. The Foreign Language Learner : A Guide for Teachers. New York, Regents Publishing Company, 1973. 331 p.
- Friedman, M. "The Use of the Cloze Procedure for Improving the Reading Comprehension of Foreign Students at the University of Florida," Dissertation Abstracts. 25(6) : 3420 - 3421, December, 1964.
- Gates, Arthur I. Improving of Reading. 3 rd.ed., New York, Macmillan, 1974. 657 p.
- Goodman, Kenneth S. "Reading, A Psycholinguistic Guessing Game," Journal of the Reading Specialist. 4 : May 126 - 135 p. 1967.
- Gray, William Scott. The Teaching of Reading and Writing. Paris : UNESCO, 1965. 281 p.
- Groff, P.J. "Children's Attitude Toward Reading and Their Critical Reading Ability in Four Contenttype Materials," Journal of Education Research. 55 : 313 - 317, 1962.
- Harris., P. David Construction the test Reading English As a Second Language. Wintrop 1972. 325 - 340 p.

- Hildreth, Gertrude H. Readiness for School Biginners. New York, World Book Company, 1950. 382 p.
- Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. New York, Harcourt 1962. 678 p.
- Jenkins, Carol Ann. "The effects of Selected Syntactic Structures on Oral Reading Performance," Dissertation Abstracts International. 41 ; 518 - A 1980.
- Jones, Jean C. "The Educational Technologist and the Reading Teaching," Educational Technology. 13 : 36 - 39 September, 1973.
- Khan, S.B. "Affective Correlates of Academic Achievement," Journal of Educational Psychology. 60 : April 216 - 221 p, 1969.
- Kiger, Nancy D. "Perservice Reading Modules : Varying the Mastery Level," Dissertation Abstracts International. 38 : 1339 - A, 1977.
- Kobayashi, Yoko. "A new Look at Reading in the College Program," in The Art of TESOL : Selected Articles. From the English Teaching Forum. Part two, Washington D.C., 1975. p. 188 - 195.
- Leiberman, Janet E. "The Effect of Direct Intruction in Vocabulary Concepts on Reading Achievement," Dissertation Abstracts. 27 : 960 - A, October - December, 1966.
- Mehrens, William A. and Irvin J. Lehmann. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. New York, Rinchart and Winston, 1973. 718 p.
- Miller, Lyle L. Increasing Reading Efficiency (Third Edition) Holt, Rinehart and Winston, Inc., New York, 1970. 333 p.
- Miriam, E. Wilt. "A Study of Teacher Awareness of Listening as a Factor in Elementary Education," Journal of Education Research. Volume. XLIII (April) p. 626 - 636, 1950.
- Moser, Patt. "An Experiment in Individualized Instruction," in ภาษาสั่งสอน : Individualized Instruction. Vol.v., 1 : 162 - 166, June 1975.
- Mosley, Meldred Yongue. "Differences between Disadvantaged and Nondisadvantaged Six Grade Students in the Ability to Detect Certain Types of Reading Fallacies," Dissertation Abstracts International. 39(6) : 3427 - A, 1978.
- Mossman, Bruce W. "A Comparison of a Linguistic Individualized Basal Method with the Traditional Basal Method of Teaching Reading," Dissertation Abstracts International. 35 : 4053 - 4054, 1974.

- Moll, Victor H. Introduction to Educational Measurement. Boston, Houghton Mifflin Company, 1965. 509 p.
- Munnally, Jan C. Test and Measurement. New York : Mc Graw-Hill, 1969. 401 p.
- Otto Wayne, Rude Robert and Spiegel, Dixie Lee. How to teach Reading. Massachusetts, Addison-wesley Publishing Company, 1979. 366 p.
- Parsons, Jeanette. "An Study of the Relationship of Noun Pluralization Skills and Reading Achievement with Third Grade Black-English Speaking Students," Dissertation Abstracts International. 41(1) 182 - A, 1980
- Prielipp, Ronald Watter. "Partner Learning in Secondary School Mathematics," Dissertation Abstracts. 36(9) 5898 - A, March, 1976.
- Reeves, Ruth. The Teaching of Reading in our Schools. New York : The Macmillan Company, 1966.
- Robinson, Helen M. "National Society for the Study of Education Innovation and Change in reading instruction," University of Chicago Press, 1968. 439 p.
- Roettger Doris and others. "Validation of a Reading Attitude Scale for Elementary Students and an Investigation of the Relationship between Attitude and Achievement," The Journal of Education Research. 72 : 138 - 142, January/February, 1979.
- Russel, David H. Children learn to read. New York, 1969. 403 p.
- Russell, Stauffer. The Learning Experience Approach to the Teaching of Reading. New York, Harpen & Row, 1970. 128 p.
- Samuel, Jey S. "Letter - Name Versus Letter Sound Knowledge in Learning to Read," Reading Teacher. 24 : 604 - 608, April, 1971.
- Samuel, Jey S. and others. "Comparison of Word Recognition Speed and Strategies of Less Skilled and More Highly Skilled Readers," Reading Research Quarterly. 6 : 72 - 77, 1975 - 1976.
- Shepherd, David L. Comprehensive High School Reading Methods Ohio : A Bell & Howell Company, 1973.

- Gaytha, P.C. and others. "Developmental Patterns in Elemental Skills : Knowledge of Upper - Case and Lower - Case Letter Names in Sheldon," Elementary English. 50 : 802, 1972.
- Spache, George D. and Evelyn B. Spache. Reading in the Elementary School. Boston, Allyn Bacon, 1969.
- Sparks, Paul E. and Leo Fay G. "An Evaluation of Two Methods of Teaching Reading," Elementary School Journal. 57 : 386 - 390, April, 1957.
- Stevenson, Robert M. "Using Slides to Improve Reading Comprehension," English Teaching. Forum V. Six : 2, 1973.
- Storm, Ingrid M. "Does Knowledge of Grammar Improve Reading ?" The English Journal. 14 : 129 - 133, March, 1959.
- Stott, Carrie M. "The Relationship between Intelligence Quotients and Gain in Reading Achievement with Arithmetic Reasoning, Social Studies and Science," The Journal of Education Research. 50 : 322 - 325, February, 1963.
- Thonis, Eleanor Wall. Teaching Reading to Non-English Speakers. New York, Collier Macmillan International, 1970. 270 p.
- Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York, Appleton Century Crafts, Inc., 1953. 351 p.
- Valletta, Rebecca M. Modern Language Testing. 2 nd. ed., New York, Harcourt, Brance & World, Inc., 1977. 349 p.

המחברת

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 ค่าความยากง่าย ( $p$ ) ค่าอำนาจจำแนก ( $r$ ) และค่าความยากง่ายมาตรฐาน ( $\Delta$ ) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	$p$	$r$	$\Delta$
1	.68	.51	11.1
2	.53	.32	12.7
3	.64	.26	11.5
4	.65	.40	11.4
5	.73	.38	10.6
6	.57	.32	12.3
7	.55	.25	12.5
8	.70	.36	10.8
9	.74	.53	10.4
10	.60	.29	12.0
11	.69	.55	11.0
12	.73	.43	10.5
13	.73	.58	10.5
14	.78	.59	10.0
15	.70	.36	10.8
16	.74	.40	10.4
17	.78	.47	9.9
18	.77	.35	10.0
19	.77	.22	10.0
20	.58	.24	12.2
21	.68	.65	11.1

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อ	p	r	Δ
22	.63	.45	11.7
23	.67	.48	11.2
24	.69	.49	11.0
25	.76	.54	10.2
26	.77	.48	10.0
27	.74	.35	10.4
28	.76	.54	10.2
29	.61	.41	11.9
30	.56	.38	12.4
31	.73	.58	10.5
32	.68	.41	11.2
33	.68	.51	11.1
34	.71	.52	10.8
35	.66	.50	11.4
36	.65	.56	11.4
37	.74	.65	10.4
38	.72	.56	10.6
39	.60	.39	12.0
40	.69	.40	11.1
41	.57	.48	12.3
42	.53	.35	12.7
43	.63	.49	11.6

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อ	p	r	Δ
44	.57	.32	12.3
45	.64	.36	11.6
46	.58	.49	12.2
47	.63	.55	11.7
48	.56	.30	12.4
49	.56	.24	12.4
50	.49	.32	13.1
51	.59	.44	12.1
52	.67	.50	11.2
53	.59	.47	12.1
54	.60	.53	12.0
55	.60	.50	12.0
56	.65	.52	11.5
57	.51	.42	12.9
58	.46	.48	13.5
59	.54	.57	12.6
60	.42	.49	13.3
61	.64	.70	11.6
62	.63	.49	11.6
63	.68	.51	11.1
64	.48	.37	13.2
65	.45	.25	13.5
66	.52	.56	12.8

## ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อ	p	r	A
57	.59	.73	12.0
68	.57	.44	12.3
69	.63	.49	11.6
70	.67	.48	11.3
71	.60	.50	12.0
72	.57	.52	12.3
73	.44	.51	13.6
74	.47	.50	13.3
75	.44	.38	13.6
76	.48	.56	13.2
77	.58	.46	12.2
78	.38	.30	14.3
79	.52	.40	12.8
80	.58	.57	12.2
81	.72	.53	10.6
82	.68	.51	11.1
83	.74	.48	10.5
84	.50	.30	13.0
85	.65	.24	11.4
86	.42	.25	13.8
87	.60	.74	12.0
88	.34	.27	14.7
89	.55	.52	12.5

ตาราง 1 (ต่อ)

ปี	p	r	$\Delta$
90	.53	.56	12.7
91	.77	.35	10.0
92	.78	.51	9.9
93	.77	.61	10.1
94	.37	.38	14.3
95	.70	.63	10.9
96	.63	.69	11.7
97	.65	.61	11.5
98	.42	.25	13.8
99	.61	.23	11.9
100	.57	.49	12.3

ตาราง 2 ค่าที่วิกฤต ( $t$ ) ค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบ  
 วัตถุประสงค์ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่า $t$	$\bar{x}$	$\Sigma x$	$\Sigma x^2$	$s$	$s^2$
1	7.61	3.23	323	1128	0.7259	0.5269
2	8.36	3.21	321	1079	0.7006	0.4908
3	6.53	2.69	269	779	0.7480	0.5595
4	5.44	3.25	325	1109	0.7210	0.5198
5	9.98	3.27	327	1125	0.7502	0.5628
6	4.69	2.64	264	760	0.7980	0.6368
7	2.71	2.75	275	833	0.8805	0.7753
8	5.09	2.24	224	586	0.9224	0.8508
9	8.81	2.72	272	816	0.8771	0.7693
10	6.36	3.24	324	1116	0.8180	0.6691
11	7.68	3.20	320	1096	0.8528	0.7273
12	7.77	3.46	346	1248	0.7166	0.5135
13	5.83	3.10	310	1026	0.8103	0.6566
14	5.23	3.64	364	1358	0.5778	0.3339
15	6.81	3.05	305	999	0.8333	0.6944
16	2.67	3.38	338	1220	0.8851	0.7834
17	8.32	3.09	309	1035	0.9	0.81
18	6.41	2.94	294	936	0.8507	0.7237
19	6.01	3.43	343	1217	0.6397	0.4092
20	6.38	2.86	286	890	0.8530	0.7276
21	7.25	3.04	304	1002	0.8867	0.7862
22	7.09	3.23	323	1099	0.7502	0.5628

## ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อ	ค่า t	$\bar{x}$	$\Sigma x$	$\Sigma x^2$	S	$S^2$
23	7.52	2.95	295	947	0.8805	0.7753
24	7.58	3.42	342	1222	0.7272	0.5288
25	10.28	3.07	307	1029	0.9348	0.8739
26	8.74	3.31	331	1155	0.7745	0.5999
27	7.97	3.41	341	1219	0.7534	0.5676
28	4.84	3.01	301	977	0.8468	0.7171
29	3.44	3.18	318	1084	0.8573	0.7350
30	6.27	3.61	361	1351	0.6948	0.4827

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ และชนิดเติมคำ มีจำนวนทั้งสิ้น 100 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้
- ตอนที่ 1 ตั้งแต่ข้อ 1 - 16 ตอนนี้จะ ผู้อ่านให้นักเรียนทั้ง นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องตามคำสั่งของครูผู้อ่าน ให้เวลาทำ 20 นาที
- ตอนที่ 2 ตั้งแต่ข้อ 17 - 44 นักเรียนเลือกคำตอบตามคำสั่งในแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยนักเรียนเป็นผู้อ่านเอง ให้เวลาทำ 40 นาที
- ตอนที่ 3 ตั้งแต่ข้อ 45 - 57 เป็นการอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามจากเรื่องนั้น ๆ ให้เวลาทำ 30 นาที
- ตอนที่ 4 ตั้งแต่ข้อ 58 - 100 เป็นข้อสอบเติมคำ จำนวน 43 ข้อ ให้เวลาทำ 45 นาที
2. ในแต่ละข้อของแบบทดสอบตอนที่ 1 - 3 จะมีคำตอบให้นักเรียนเลือกอยู่ 4 ข้อ คือ A, B, C และ D ให้นักเรียนเลือกคำตอบใดคำตอบหนึ่งเพียงคำตอบเดียวที่ถูกต้องที่สุด แล้วกาเครื่องหมาย X ลงในช่องสี่เหลี่ยมให้อักษรของข้อนั้นในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง คำในข้อใดมีเสียงสระเดียวกับคำที่กำหนดให้

- (0) old
- A) cow
- B) row
- C) now
- D) room

กระดาษคำตอบ

A	B	C	D
<input type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>

คำตอบที่ถูก คือ ข้อ B) row นักเรียนก็ต้องไปกา X ในช่องสี่เหลี่ยม

ได้ข้อ B ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ถ้านักเรียนต้องการ จะเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้ระบายทึบ ๆ ในช่องสี่เหลี่ยม

ข้อที่ไม่ต้องการนั้น แล้วไปกากบาทข้อที่ต้องการจะตอบใหม่ ดังตัวอย่าง

การเปลี่ยนข้อ B เป็นข้อ A

A	B	C	D
<input checked="" type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>

3. ถ้านักเรียนพบข้อยาก ให้ข้ามไปทำข้ออื่นก่อน เมื่อมีเวลาเหลือจึงค่อยย้อนกลับมาทำใหม่

ขอให้นักเรียนโชคดีในการสอบ

## แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ

## ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Part I	ตั้งแต่มื่อ 1 - 16	เวลา 20 นาที
Part II	ตั้งแต่มื่อ 17 - 44	เวลา 40 นาที
Part III	ตั้งแต่มื่อ 45 - 57	เวลา 30 นาที
Part IV	ตั้งแต่มื่อ 58 - 100	เวลา 45 นาที

Part I

คำสั่ง จงกา X ทั้ A B C หรือ D ให้ตรงกับคำที่ครูอ่าน

(Listen to the teacher and mark on the letter A, B, C or D when the word is the right on.)

- |             |          |              |           |
|-------------|----------|--------------|-----------|
| 1. A) shoot | B) shout | 3. A) write  | B) whit   |
| C) short    | D) shoe  | C) list      | C) mist   |
| 2. A) lice  | B) rice  | 4. A) fisher | B) finger |
| C) nice     | D) rise  | C) picture   | D) singer |

คำสั่ง ข้อใดมีเสียงท้ายเหมือนคำที่ครูอ่าน

(Listen to the teacher, mark on the word that has the right final sound.)

ครูอ่าน net

- A) sell      B) teach      C) wet      D) sing

ข้อ C ถูกต้อง เพราะออกเสียงท้ายเป็นเสียง t เหมือนคำที่ครูอ่าน

5. A) wish            B) watch            8. A) live            B) ride  
     C) wash           D) watched        C) like              D) life
6. A) white           B) wins              9. A) point           B) clock  
     C) why             D) while             C) stand             D) cold
7. A) talk             B) thing  
     C) soft             D) write

คำสั่ง ถ้าคำที่ครูอ่านมีเสียงสระเหมือนกัน ให้กากบาท A ถ้าแตกต่างให้กากบาท B  
 (Mark on A if the word has the right vowel sound according to the teacher's reading, mark B if the word has the wrong vowel.)

ตัวอย่าง toy - boy

กระดาษคำตอบ A B

ห้องกาห้บ A เพราะมีเสียงเหมือนกัน

10. ครูอ่าน near nose

11. ครูอ่าน please teach

คำสั่ง ถ้าคำที่ครูอ่านเป็นสระเสียงสั้น ให้กากบาท A และถ้าเป็นสระเสียงยาวให้กากบาท B  
 (Listen to the teacher if the word has short vowel, mark A if long vowel mark B.)

ตัวอย่าง ครูอ่าน get

กระดาษคำตอบ A B

ห้องกาห้บ A เพราะเป็นสระเสียงสั้น

12. ครูอ่าน bed

13. ครูอ่าน rat

14. ครูอ่าน tall

คำสั่ง ถ้าคำที่ครูอ่านออกเสียงสระตัวแรกให้กากบาทหับ A ถ้าคำใดไม่ออกเสียงสระตัวแรก  
ให้กากบาทหับ B

(if the teacher says the first vowel, mark A if not mark B.)

ตัวอย่าง ครูอ่าน meat

กระดาษคำตอบ A B

ห้องกาหับ A เพราะออกเสียงสระตัวแรก (e)

15. ครูอ่าน white

16. ครูอ่าน come

Patr II

คำสั่ง จงกา X หับ A B C หรือ D

ข้อใดมีเสียงต้นแตกต่างกัน

(Which word has different sound.)

ตัวอย่าง wig wear write white

17. A) clever catch

19. A) hour

B) hammer

B) jump jar

C) house

D) hand

C) tongue tail

20. A) ball big

D) knew kill

B) grape give

18. A) wrong where

C) knife kind

B) thought think

D) fruit foot

C) pround pond

D) roar rabbit

จงเลือกประโยคที่มีเสียงต้นเหมือนกัน 1 คู่

(Choose the sentence that has similar initial sound in 2 words.)

21. A) The crocodile opened his mouth.  
 B) The crocodile has sharp teeth.  
 C) One day the rabbit was drinking.  
 D) There was a clever rabbit.

คำต่อไปนี้ คำใดสร้างเป็นคำใหม่ได้จากคำเดิม

(which word can be rewritten again into new words.)

ตัวอย่าง ball mouth sleep give

คำว่า ball สร้างเป็นคำใหม่ คือคำว่า "all"

22. A) know      B) ask      24. A) hand      B) must  
 C) lost      D) dark      C) most      D) week  
 23. A) third      B) have      ...  
 C) hour      D) round

ข้อใดเป็นตัวเขียนของ R, B, H

(Which choice is the hand written of R, B and H)

25. A) R B H      B) R R H  
 C) R B H      D) R R H

ข้อใดมีตัวอักษรที่มีรูปร่างต่างจากพวก

(Which word has different consonant.)

26. A) *clock*      B) *does*      C) *know*      D) *alarm*

คำใดไม่เข้าพวก

(Which word is different from the others in the group.)

27. A) rabbit      B) crocodile      28. A) wrist      B) clock  
C) rat      D) zoo      C) watch      D) hour

คำใดแบ่งเป็นสองคำย่อยได้อย่างถูกต้องและมีความหมาย

(Which word can be divided into two meaning the syllables.)

29. A) westnorth    B) hammer      30. A) banana      B) strawberry  
C) toenails    D) October      C) everybody    D) watermelon

คำใดแบ่งเป็นสองคำย่อยได้อย่างถูกต้อง

(Which word can be divided into two words.)

31. A) not/ebook    B) hosp/ital      32. A) ramb/utan    B) pap/aya  
C) tooth/paste    C) Febr/uary      C) stra/wberry    D) Al/most

คำใดที่มีพยัญศัตินช่วยในการออกเสียงพยัญศัตินท้าย

(Which word has the initial syllable which help producing the final syllable,)

ตัวอย่าง often อ่านว่า ออฟเพิน ไม่ใช่ ออฟเทิน เสียง f จะช่วยเสียง t ในการออกเสียง

33. A) quickly      B) drinking      34. A) Thailand      B) cherry  
C) rabbit      D) everyone      C) everybody      D) eating



Part IIIThe Rabbit and the Crocodile

Once there was a very clever rabbit. Every day after eating grass, he went to drink at a little pond. For many days a big, proud crocodile watched the rabbit. One day, while the rabbit was drinking, the crocodile caught him in his mouth.

The rabbit knew that the crocodile's sharp teeth would soon cut him into little pieces. So quickly he thought of way to save himself.

The rabbit said "I'm not afraid of you" I'm only afraid when you roar. Now you can't roar.

The crocodile was angry. He was proud. So he thought everyone was afraid of him. He wanted the rabbit to be afraid, too. The crocodile opened his mouth to roar. The rabbit jumped out and his sharp toenails cut off the crocodile's tongue. The crocodile closed his mouth quickly and his sharp teeth cut off the rabbit's tail. After that day, no rabbits had long tails and no crocodile had tongues.

rabbit	=	กระต่าย	pond	=	บ่อน้ำ
crocodile	=	จระเข้	sharp	=	แหลม, คม
roar	=	คำราม	toenial	=	เล็บเท้า, 趾งเท้า
tongue	=	ลิ้น			



figure = ตัวเลข

wind = ไซลอน

seconds = วินาที

wrist - watch = นาฬิกาข้อมือ

strike = ส่องสัญญาณ

electricity = ไฟฟ้า

minute = นาที

คำสั่ง จงกา X ทัม A B C หรือ D ที่ถูกต้องที่สุด

(Cross the item A, B, C or D which is the best answer.)

49. How many hands have most clocks ?

A) One Hand

B) Two hands

C) Three hands

D) Two or three hands

50. What does the short hand point to ?

A) The hours

B) An hour

C) The minutes

D) The seconds

51. What does the third hand point to ?

A) The hours

B) The seconds

C) The minutes

D) The third

52. How many minutes are there in half an hour ?

A) Thirty

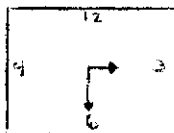
B) Sixty

C) Fifteen

D) Forty -

53.

What time is it ?



A) It's a quarter past three.

B) It's a half past three.

C) It's a half past six.

D) It's a quarter past six.

### Fruit

There are many kinds of fruit. Bananas, oranges, mangoes, watermelons, papayas, lemons, pomelos, jack - fruits, durians, rambutans, pineapples and grapes are common Thai fruit. We also have apples, cherries and strawberries from other countries.

Fruit grows on trees. Most fruit is sweet. Mangoes, Pineapples and oranges are sweet when they are ripe. When they are green they are sour. Lemons are sour when they are ripe. Fruit is good to eat. People in Thailand eat very much fruits. Some people eat bananas for almost every meal.

watermelon	=	แตงโม	pomelo	=	ส้มโอ
jack - fruit	=	ขนุน	durian	=	ทุเรียน
common	=	ธรรมดา	cherry	=	เชอร์รี่
strawberry	=	สตรอเบอร์รี่	sweet	=	หวาน
sour	=	เปรี้ยว	lemon	=	มะนาว

คำสั่ง จงกา X ทับ A B C หรือ D ที่ถูกต้องที่สุด

(Cross the item A, B, C or D which is the best answer.)

54. Where are apples, cherries from ?

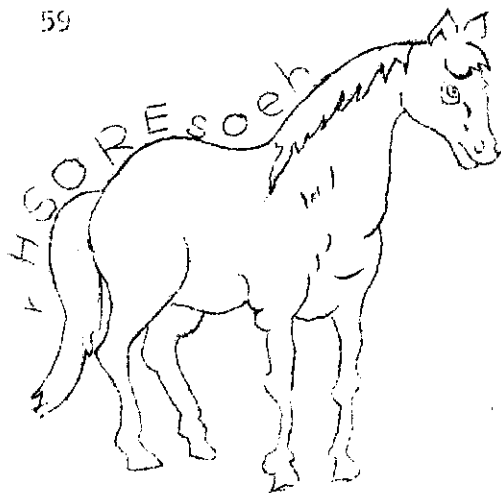
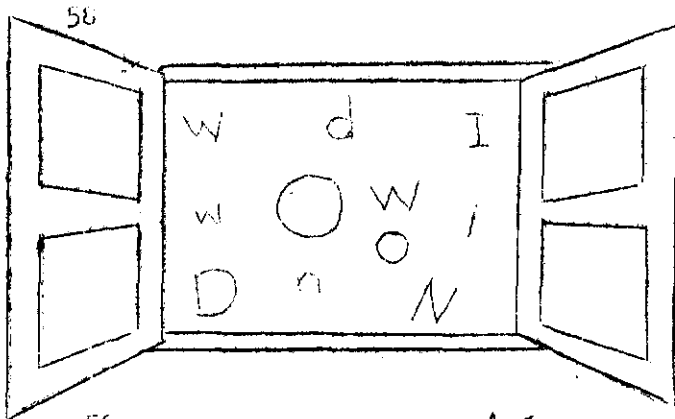
- |             |                    |
|-------------|--------------------|
| A) Thailand | B) France          |
| C) America  | D) Other countries |



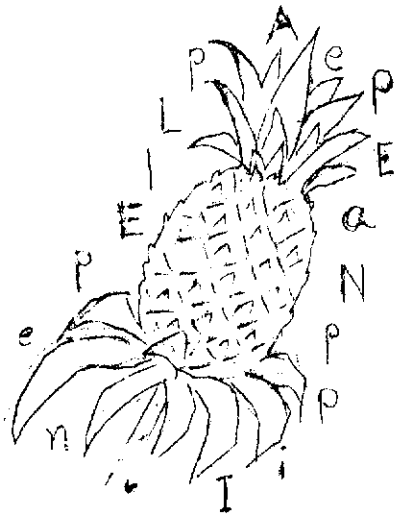
Part IV

คำศัพท์ จงวงกลมตัวอักษรตัวใหญ่กับตัวใหญ่ และตัวเล็กกับตัวเล็ก ใช้เป็นคำที่มีความหมายตรงกับภาพ และ เขียนคำนั้นลงในช่องว่างด้วย

(Circle the group of capital letters and the group of small letters to write a word relating to the picture in the blanks.)



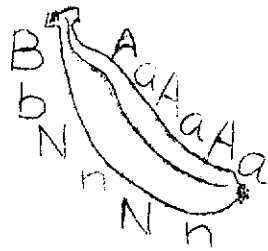
60.



---

---

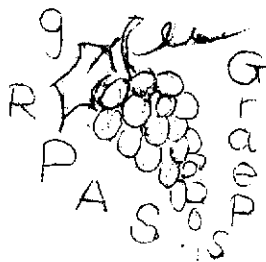
61



---

---

62



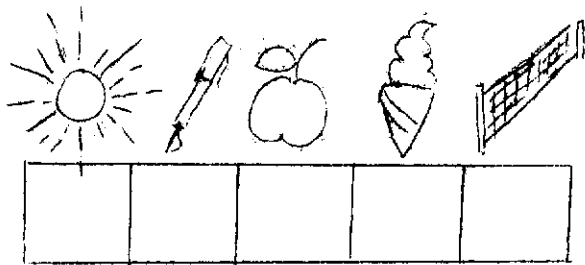
---

---

คำสั่ง จากภาพข้างล่างนี้ให้นำอักษรตัวแรกของแต่ละภาพมาเรียงเป็นคำใหม่

(The first letter from each picture will spell the name of a country. Find it.)

63.



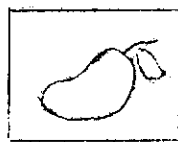
คำสั่ง ภาพใดที่มีเสียงท้ายต่างจากภาพอื่น

(Which picture has the different sound from the others.)

64.



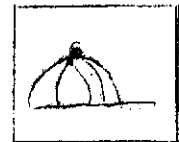
A



B



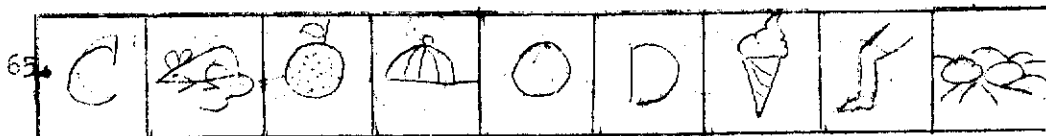
C



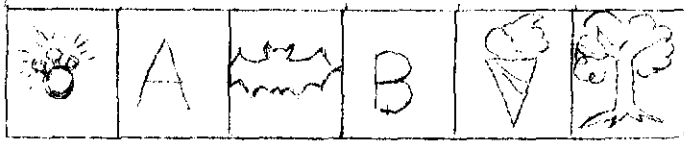
D

คำสั่ง จงผสมคำโดยนำตัวอักษรตัวแรกของภาพและอักษรที่กำหนดให้ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

(Find the word by bringing the first letter of the pictures and the letter in each box.)



66.



กำลัง จงหาผลไม้ 7 ชนิดในตาราง โดยดูในแนวนอน แนวตั้ง และแนวทแยง

(Find 7 kinds of fruit by looking down, across and diagonal of this chart.)

67.

B	A	P	P	L	E	N
P	A	P	A	Y	A	E
O	E	N	L	Y	C	H
M	O	R	A	N	G	E
E	X	W	D	N	I	L
L	E	M	O	N	A	M
O	M	A	N	G	O	Y

แนวนอน

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

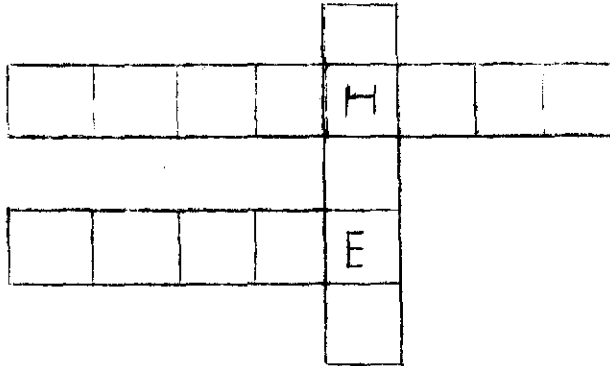
แนวตั้ง

- 1.
- แนวเฉียง.
- 1.

คำสั่ง จงนำคำตอบไปเติมในตารางที่กำหนดให้

(Bringing the answers to fill in the boxes.)

68.



- แนวนอน 1. สัตว์บกวิ่งเร็วสมัยก่อนใช้เป็นพาหนะเดินทาง  
 2. สัตว์ตัวใหญ่มีงวงและงา
- แนวตั้ง 1. สัตว์บกนำขน มาทำเครื่องนุ่งห่มได้

คำสั่ง จงหาคำ 5 คำโดยนำท่อนหน้าต่อกับท่อนหลังให้ถูกต้อง

(Find five words by putting together the correct parts.)

BLACK	APPLE
SCHOOL	BOOK
PINE	BOARD
NOTE	MELON
WATER	BAG

69.

71.

70.

72.

คำสั่ง จงเรียงตัวอักษรใหม่ให้เป็นคำที่มีความหมาย โดยเขียนเป็นตัวพิมพ์ใหญ่

(Rearrange the letters to be the new words, using the capital letters.)

ตัวอย่าง r g i l = GIRL

73. m u i t e n =

75. f g i n e r =

74. p o l e p o =

คำสั่ง จงเรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

(Rearrange the following words to make the complete sentences.)

76. eats morning She the bread in

.....

77. you Do English book have an ?

.....

คำสั่ง จงเขียนคำอื่น 1 คำที่สะกดคล้ายกับคำที่กำหนดให้

(Write one more word that spell like the given words.)

ตัวอย่าง where = there

78. gave =

80. food =

79. cut =

คำสั่ง จงเขียนคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นคำที่เหมือนกับคำที่กำหนดให้ ย่อละ 3 คำ

(Write three words beginning with the same initial sound as the given words.)

ตัวอย่าง clock = cow car cat

81. stand =

82. hour =

83. watch =

คำสั่ง จงเลือกคำในวงเล็บแล้วเติมลงในประโยคให้ให้ความสมบูรณ์

(Choose the word in the parenthesis to complete the sentences.)

84. They put the books in \_\_\_\_\_ school bags. (their, there)

85. A young boy \_\_\_\_\_ his way. (cost, lost)

คำสั่ง จงนำคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ มารวมกันให้เป็นคำใหม่ที่มีความหมายแล้วนำไปเติมลงในประโยคให้สมบูรณ์

(Combine the following words to be the compound words and complete the sentences.)

clock, alarm, play, ground, board, every, English, police,  
book, day, man, note, post, room, black, sitting

ตัวอย่าง We have a pink Englishbook.

86. The \_\_\_\_\_ gives me the letter this morning.

87. The teacher writes on the \_\_\_\_\_.

88. I watch television in my \_\_\_\_\_.

89. I get up at 6 o'clock \_\_\_\_\_.

90. Suwit is playing football at the \_\_\_\_\_.

คำสั่ง จงนำตัวอักษรในคำที่กำหนดมาให้มาสะกดเป็นคำใหม่ "Teacher"

(Use the letters from the given word to make the new words.)

ตัวอย่าง are

91 .....

92 .....

คำสั่ง จงเติมอักษรลงในช่องว่างในประโยคให้ได้ความหมาย

(Complete the sentences with the appropriate letters.)

93. I like to eat b \_ \_ \_ \_ a.

94. My father bought me a new bicycle for my \_ i r \_ \_ d \_ y.

95. My mother is a t e \_ c \_ \_ \_ .

คำสั่ง จงเดาคำจากประโยคที่กำหนดให้

(Guess what the words are from these sentences.)

ตัวอย่าง This animal likes to eat rat. A cat

96. She teaches in a school. She is a \_\_\_\_\_

97. I have three hands. My hands tell the time. People like to watch my face. What am I ? \_\_\_\_\_

98. I am small and white. You can find me in you classroom. You can not see me on white things but can use to write on black or green. What am I ? \_\_\_\_\_

คำตั้ง จงทายอักษรจากประโยคที่กำหนดให้ แล้วอ่านเป็นคำที่มีความหมาย

(Guess what the letters are in each line, write them down.

Then you will know a new word.)

ตัวอย่าง

My first letter is in good and bad.            d

My second letter is in hot and cold.            o

My third letter is in rice and cake.            c

My fourth letter is in eat and take.            t

My fifth letter is in young and old.            o

My last letter is in fat and near.            r

คำตอบ            DOCTOR

99. My first letter is in city and town.            \_\_\_\_\_

My second letter is in road and street.            \_\_\_\_\_

My third letter is in sad and bag.            \_\_\_\_\_

My fourth letter is in milk and ice.            \_\_\_\_\_

My last letter is in ink and pen.            \_\_\_\_\_

คำตอบ .....

100. My first letter is in glass but not in grass.            \_\_\_\_\_

My second letter is in ball but not in bell.            \_\_\_\_\_

My third letter is in dish but not in fish.            \_\_\_\_\_

My last letter is in boy but not in box.            \_\_\_\_\_

คำตอบ .....

แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

ตอนที่ 1 แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งคำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชาดังกล่าว ฉะนั้นขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ไม่ต้องวิตกกังวลใด ๆ ทั้งสิ้น นักเรียนไม่ต้องเขียนชื่อของนักเรียนไว้ในแบบทดสอบ เพราะถือว่า คำตอบของนักเรียนเป็นความลับที่จะนำไปใช้ในการศึกษาของผู้วิจัยเอง

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดทัศนคติฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 5 หัวข้อ คือ

1. ความสนใจ
2. ความเข้าใจและความยากง่าย
3. กิจกรรม
4. การอ่าน
5. ประโยชน์

ตอนที่ 3 ในการทำแบบทดสอบฉบับนี้ ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ เช่น จากข้อความ "ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ" ถ้านักเรียนเห็นด้วย ก็กา ✓ ลงในช่องเห็นด้วยเพียงช่องเดียว

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นักเรียนที่รักทุกคน จะตอบแบบทดสอบฉบับนี้ด้วยความเต็มใจยิ่ง จึงขอขอบใจนักเรียนทุกคน

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>ความสนใจ</u>				
1. นักเรียนคิดว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ				
2. เมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษ นักเรียนรู้สึก สนุกสนาน อยากเรียนภาษาอังกฤษมาก				
3. นักเรียนคิดว่า ควรเพิ่มชั่วโมงในการเรียน ภาษาอังกฤษ ให้มากกว่าเดิม				
4. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักเรียนสนใจ				
5. ในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่ยอม เรียนภาษาอังกฤษ เพราะเรียนไม่รู้เรื่อง				
6. เมื่อมีเวลาว่าง เช่นขณะพักกลางวัน นักเรียน ชอบคิดประโยคหรือคำพูดที่เป็นภาษาอังกฤษ				
7. เมื่อถึงการบ้านหลาย ๆ วิชา นักเรียนจะทำ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาสุดท้าย				
<u>ความเข้าใจและความยากง่าย</u>				
8. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีกฎเกณฑ์ซับซ้อน เข้าใจยาก				
9. ภาษาอังกฤษทำให้เกิดความสับสนในสมอง				
10. นักเรียนรู้สึกหือหน้ในการเรียนภาษาอังกฤษ				
11. ถ้าไม่มีวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนคิดว่าจะ เรียนวิชาอื่น ๆ ได้ดีกว่านี้				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>กิจกรรม</u>				
12. เมื่อมีการ เล่นเกมส์ หรือกิจกรรมทาง ภาษาอังกฤษ ถ้านักเรียนได้รับเลือกให้ แสดงกิจกรรม นักเรียนจะพอใจมาก				
13. นักเรียนอยากให้มีเกมส์หรือกิจกรรม ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษทุกชั่วโมง				
14. นักเรียนคิดว่า การเล่นเกมส์ การร้อง เพลงภาษาอังกฤษและกิจกรรมทางภาษา อังกฤษไม่มีประโยชน์เลย				
15. นักเรียนรู้สึกไม่พอใจ ถ้าครูให้แบบฝึกหัด วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากหนังสือเรียน				
16. โรงเรียนควรจัดให้มีห้องสำหรับฝึกหัดและ พูดค้นคว้าหาความรู้ทางภาษาอังกฤษโดย เฉพาะ				
<u>การอ่าน</u>				
17. เมื่อครูกำหนดให้นักเรียนอ่านหนังสือภาษา อังกฤษ นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจเลย				
18. เรื่องที่กำหนดให้อ่าน ในหนังสือ English Is Fun ค่อนข้างยาก				
19. เมื่อนักเรียนพบคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ นักเรียนมักสนใจที่จะอ่านเพื่อหาความ หมาย				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
20. ถ้าในท้องส่งมุกของโรงเรียน มีนิทานและ การ์ตูนภาษาอังกฤษ นักเรียนจะเลือก อ่านเป็นอันดับแรก				
21. นักเรียนจะอ่านเฉพาะประโยคภาษา อังกฤษสั้น ๆ ได้เท่านั้น				
22. นักเรียนรู้สึกไม่พอใจ ถ้าอ่านเนื้อ เรื่องภาษาอังกฤษ แล้วพบคำศัพท์ ยาก นักเรียนจะเลิกอ่านทันที				
23. เมื่อครูกำหนดให้นักเรียนอ่านประโยค ภาษาอังกฤษที่นักเรียนเรียนแล้ว นักเรียนจะรู้สึกวิตกกังวล เพราะ กลัวอ่านไม่ได้				
<u>ประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ</u>				
24. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนแล้ว เกิดความภาคภูมิใจ				
25. นักเรียนคิดว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชา ที่ควรจะต้องจัดไว้เป็นวิชาบังคับ				
26. ถ้ามีโอกาสศึกษาต่อ นักเรียนคิดว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่ยาก จะเรียนเพิ่มเติม				
27. นักเรียนไทยไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ ก็ได้				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
28. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เข้าไปสู่การ เรียนวิชาอื่น ๆ ได้ดี				
29. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มักจะพบเสมอ ในชีวิตประจำวัน				
30. ถ้ามีชาวต่างประเทศมาตามนักเรียน นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่จะสนทนากับ ชาวต่างประเทศ				

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ  
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7

บทคัดย่อ  
ของ  
เสาวนีย์ ศศิวิมล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร  
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร  
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต  
ตุลาคม 2528

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ และข้อบกพร่องในการอ่านภาษาอังกฤษ ตลอดจนทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด จำนวน 304 คน และนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา 7 จำนวน 302 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความเชื่อมั่น 0.9391 และแบบทดสอบวัดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความเชื่อมั่น 0.6908

ผลการศึกษา พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด โดยเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด
2. ข้อบกพร่องในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด น้อยกว่านักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด
3. นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด มีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด
4. นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. นักเรียนโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดกับนักเรียนโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาจังหวัด มีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF REGIONAL VII ELEMENTARY SCHOOL  
STUDENTS' ENGLISH READING ACHIEVEMENT  
AND ATTITUDES TOWARDS ENGLISH

AN ABSTRACT

BY

SAUWANEE SASIVIMOL

Presented in partial fulfillment of requirements  
for the Master of Education degree  
at Srinakharinwirot University

October 1985

The purpose of this study was to survey the primary school students' achievement level, attitudes and deficiency in reading.

The sample comprised of 2 groups. The former was 304 students from Prathom 6 in provincial kindergarden school and the latter was 302 students in provincial primary school.

The data was statistically gathered by standardized achievement tests with the level of reliability at 0.9391 and the attitude test with the level of reliability at 0.6908.

The results were as follows :

1. The achievement level in reading of the former sample group was higher than the latter.
2. The deficiency in reading of the former sample group was lower than the latter.
3. The attitude in reading of the former sample group was more positive than the latter.
4. There was significant difference in reading between the former and the latter group at the .01 level.
5. There was significant difference in attitudes between the former and the latter group at the .01 level.